

การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
: กรณีศึกษา เทศบาลนครรังสิต

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A study of pre-elderly's claim readiness for the old age pension
: A Case Study of Rangsit City Municipality

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration in Public Administration

Department of Public Administration

FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

Chulalongkorn University

Academic Year 2021

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อสารนิพนธ์

การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณ
และขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ: กรณีศึกษา เทศบาลนครรังสิต

โดย

น.ส.เจริญรัตน์ แทนทอง

สาขาวิชา

รัฐประศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

อาจารย์ ดร.พิมพ์สิริ อรุณศรี

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนนทิพย์ จิตสว่าง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(อาจารย์ ดร.พิมพ์สิริ อรุณศรี)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุลณี เทียนไทย)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ศิริมา ทองสว่าง)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เจริญรัตน์ แทนทอง : การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและ
 ขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ: กรณีศึกษา เทศบาลนครรังสิต. (A study of pre-elderly's
 claim readiness for the old age pension: A Case Study of Rangsit City
 Municipality) อ.ที่ปรึกษาหลัก : อ. ดร.พิมพ์สิริ อรุณศรี

ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมสูงอายุโดยสมบูรณ์ โดยมติคณะรัฐมนตรี ได้ประกาศให้
 ประเด็นเรื่องสังคมสูงอายุเป็นระเบียบวาระแห่งชาติ ซึ่งประเทศไทยได้เตรียมความพร้อมในเรื่อง
 การจัดสรรสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุคือเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1)
 เพื่อศึกษาการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณวันที่ยื่นลงทะเบียน วันที่ได้รับ
 เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ (2) เพื่อศึกษาการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับกระบวนการและ
 ขั้นตอนในการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในบริบทของงานวิจัยนี้ผู้ให้ข้อมูล คือประชากรไทยที่มีอายุ
 ตั้งแต่ 55 - 58 ปี มีคุณสมบัติที่จะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การ
 จ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของกระทรวงมหาดไทย จำนวน 15 คน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการ
 ให้บริการรับยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครรังสิต จำนวน 1 คน ผลการ
 สัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมาย
 แห่งและพาณิชย์ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของ
 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม และแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมี
 หนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เพื่อวิเคราะห์ว่าการรับรู้ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
 สอดคล้องกับระเบียบและหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนดหรือไม่อย่างไร โดยในภาพรวมพบว่า ผู้ที่กำลังเข้า
 สู่วัยผู้สูงอายุมีการรับรู้พื้นฐานที่ดีเกี่ยวกับสถานที่ยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพ ช่องทางการรับรู้
 ข่าวสารการประชาสัมพันธ์ และความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ แต่ยังขาดการรับรู้ความเข้าใจใน
 รายละเอียดสำคัญ ๆ ที่จะทำให้อื่นตรงเวลา ได้รับสิทธิ์ตามที่ควรจะเป็น

สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

ปีการศึกษา 2564

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6380028024 : MAJOR PUBLIC ADMINISTRATION

KEYWORD: senior pension, perception, local government

Jaroenrut Tanthong : A study of pre-elderly's claim readiness for the old age pension: A Case Study of Rangsit City Municipality. Advisor: PIMSIRI AROONSRI, Ph.D.

Thailand has completely stepped into an aging society. To ensure the well-being of growing numbers of seniors in the country, the government allocates a welfare package for senior citizens, known as a senior pension. The objectives of this research were: (1) To study the perception of people who are about to become pensioners, and their ability to calculate the date of registration filing and to locate the date of getting their pensions. (2) To study the perceived understanding of the process and procedures of receiving the pension among people who are about to become pensioners. In the context of the research, the informants were 15 Thai citizens of age 55 to 58-year-old who qualify for the pension by the rules on payment principles of the Ministry of Interior and 1 municipal officer who manages the senior pension program for the Rangsit City Municipality. Research results indicated that most of the soon-to-be senior pensioners have a good basic knowledge about the pension but do not have a good grasp of the details of the welfare and understanding of fiscal year. Such lack of knowledge can lead to a delayed claim of the pension by one year.

Field of Study: Public Administration

Student's Signature

Academic Year: 2021

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง “การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีศึกษา เทศบาลนครรังสิต” ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์ ดร. พิมพ์สิริ อรุณศรี อาจารย์ที่ปรึกษาที่กรุณาสละเวลาให้ความใส่ใจ คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ทุกครั้งที่ผู้วิจัย ประสบปัญหาจะได้รับความช่วยเหลือ คำแนะนำและกำลังใจเสมอมาตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จด้วยความเมตตา กรุณาที่มีต่อศิษย์อย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณท่านคณะกรรมการสารนิพนธ์ รศ.ดร.สุมนทิพย์ จิตสว่าง รศ.ดร.จูนี เทียนไทย อาจารย์ ดร.ศิริมา ทองสว่าง ที่กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่เทศบาลนครรังสิตทุกท่าน ที่ให้ความกรุณาในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการสัมภาษณ์รวมถึงให้คำปรึกษา อำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงาน

ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกท่านที่ให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ รป.ม. 53 ทุกท่านที่คอยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือกันมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณครอบครัวของผู้วิจัยที่ให้การสนับสนุนในทุกด้านเสมอมา การได้รับความรักจากครอบครัวถือเป็นพลังยิ่งใหญ่ที่ผลักดันให้ผู้วิจัยไม่ย่อท้อ และสามารถผ่านพ้นทุกอุปสรรค จนสามารถสำเร็จการศึกษาในครั้งนี้ไปได้ด้วยดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เจริญรัตน์ แทนทอง

สารบัญ

	หน้า
.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 คำถามในการวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.5 ขอบเขตการศึกษา	3
1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	3
1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	4
1.5.3 ขอบเขตด้านเวลา	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
1. ข้อมูลเกี่ยวกับเบียร์ยั้งซีฟู้สูงอายุ.....	7
1.1 ความเป็นมา	7

1.2 คุณสมบัติ	8
1.3 ขั้นตอนการยื่นคำขอลงทะเบียนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	9
1.4 การได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ.....	9
1.5 เอกสารหลักฐานประกอบแบบคำขอลงทะเบียนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ.....	10
1.6 จำนวนเงินแบบขั้นบันได	10
1.7 วิธีคำนวณอายุของผู้สูงอายุ	12
1.8 การสิ้นสุดการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	13
2. แนวคิดทฤษฎีสวัสดิการสังคม	13
2.1 ความหมายสวัสดิการสังคม	13
2.2 การจัดสวัสดิการสังคมของประเทศไทย.....	14
2.3 สวัสดิการสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย	16
3. แนวคิดทฤษฎีการรับรู้.....	17
3.1 ความหมายของการรับรู้	17
3.2 แนวคิดทฤษฎีการรับรู้.....	18
3.2.1 ปัจจัยการรับรู้	18
3.2.2 กระบวนการในการรับรู้.....	18
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
5. กรอบแนวคิดการวิจัย.....	21
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	23
3.1 รูปแบบการวิจัย	23
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	25
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
3.5 แนวทางการวิเคราะห์และการนำเสนอผลการวิจัย	27

3.6 จริยธรรมในการทำงานวิจัยและการพิทักษ์สิทธิผู้ตอบแบบสัมภาษณ์.....	29
3.7 ข้อจำกัดในการวิจัย.....	30
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	31
4.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	31
4.2 ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยการสัมภาษณ์.....	33
1. การรับรู้เรื่องการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ.....	33
ประเด็นหลัก 1.1) สอดคล้องกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์..	34
ประเด็นหลัก 1.2) สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การ จ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และ แก้ไขเพิ่มเติม.....	35
ประเด็นหลัก 1.3) แนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการ จังหวัดทั่วประเทศ.....	41
2. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการให้บริการรับยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ.....	43
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	67
5.1.1 การเปรียบเทียบความสอดคล้องกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	67
5.1.2 การเปรียบเทียบความสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การ จ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไข เพิ่มเติม.....	68
5.1.3 การเปรียบเทียบความสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียน ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ.....	70
5.1.4 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการให้บริการรับลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ.....	71
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	72

5.2.1 อภิปรายผลรายบุคคล	72
5.2.2 อภิปรายผลภาพรวม	82
5.3 ข้อเสนอแนะ	84
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการนำไปปฏิบัติ.....	84
5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป.....	85
บรรณานุกรม.....	87
ภาคผนวก.....	91
ภาคผนวก ก ข้อคำถามที่ใช้เป็นแนวทางการสัมภาษณ์.....	92
ภาคผนวก ข หนังสือแสดงขออนุญาตเก็บข้อมูลการทำสารนิพนธ์.....	96
ประวัติผู้เขียน.....	124

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงการคำนวณเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุรายเดือน (แบบขั้นบันได).....	11
ตารางที่ 2 ข้อมูลรายบุคคลกลุ่มที่ 1 ผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ	32
ตารางที่ 3 ข้อมูลรายบุคคลกลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการรับยื่นลงทะเบียน	32
ตารางที่ 4 ข้อมูลจาก A01 เพศ ชาย อายุ 58 ปี	50
ตารางที่ 5 ข้อมูลจาก A02 เพศ หญิง อายุ 55 ปี	51
ตารางที่ 6 ข้อมูลจาก A03 เพศ ชาย อายุ 55 ปี	52
ตารางที่ 7 ข้อมูลจาก A04 เพศ ชาย อายุ 58 ปี	53
ตารางที่ 8 ข้อมูลจาก A05 เพศ หญิง อายุ 58 ปี	54
ตารางที่ 9 ข้อมูลจาก A06 เพศ หญิง อายุ 55 ปี	55
ตารางที่ 10 ข้อมูลจาก A07 เพศ หญิง อายุ 58 ปี	56
ตารางที่ 11 ข้อมูลจาก A08 เพศ หญิง อายุ 55 ปี	57
ตารางที่ 12 ข้อมูลจาก A09 เพศ หญิง อายุ 56 ปี	58
ตารางที่ 13 ข้อมูลจาก A10 เพศ ชาย อายุ 58 ปี	59
ตารางที่ 14 ข้อมูลจาก A11 เพศ ชาย อายุ 57 ปี	60
ตารางที่ 15 ข้อมูลจาก A12 เพศ หญิง อายุ 55 ปี	61
ตารางที่ 16 ข้อมูลจาก A13 เพศ หญิง อายุ 58 ปี	62
ตารางที่ 17 ข้อมูลจาก A14 เพศ หญิง อายุ 57 ปี	63
ตารางที่ 18 ข้อมูลจาก A15 เพศ หญิง อายุ 55 ปี	64
ตารางที่ 19 จำนวนการรับรู้โดยแยกเป็นแต่ละประเด็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน.....	65

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปภาพที่ 1 แสดงการยื่นขอรับเงินเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์แล้ว.....	9
รูปภาพที่ 2 แสดงการยื่นขอรับเงินเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุที่จะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์.....	10
รูปภาพที่ 3 แสดงตัวอย่างการคำนวณอายุของผู้สูงอายุแบบที่ 1	12
รูปภาพที่ 4 แสดงตัวอย่างการคำนวณอายุของผู้สูงอายุแบบที่ 2	12
รูปภาพที่ 5 แสดงตัวอย่างการคำนวณอายุของผู้สูงอายุแบบที่ 3	12
รูปภาพที่ 6 แสดงตัวอย่างการคำนวณอายุของผู้สูงอายุแบบที่ 4	13
รูปภาพที่ 7 กรอบแนวคิดการวิจัย	21
รูปภาพที่ 8 ชีมสรูปการสัมภาษณ์	45
รูปภาพที่ 9 ลำดับที่สอดคล้องสูงสุด.....	46
รูปภาพที่ 10 ลำดับที่ไม่สอดคล้องสูงสุด	47
รูปภาพที่ 11 ลำดับที่ไม่ทราบสูงสุด	48

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันการพัฒนาทางการแพทย์เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การรักษาฟื้นฟูตลอดจนการเสริมสร้างสมรรถนะทางด้านร่างกายมีความทันสมัยและเข้าถึงได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้ว พัฒนาการดังกล่าวทำให้เกิดการชะลอการเสียชีวิต ตลอดจนยืดอายุขัยของประชากรโลกให้ยืนยาวขึ้น ส่งผลให้จำนวนผู้สูงอายุมีแนวโน้มทวีจำนวนมากขึ้นตามไปด้วย องค์การสหประชาชาติ (อ้างถึงใน กรมสุขภาพจิต, 2563) คาดการณ์ว่า ช่วงปี 2001 - 2100 (พ.ศ. 2544 - 2643) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุโลกจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยแต่ละประเทศจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม เช่น การพัฒนาด้านการแพทย์ ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และโภชนาการทางด้านอาหาร ฯลฯ ขณะเดียวกันจำนวนการเกิดของประชากรโลกมีอัตราการลดลง ผลการวิจัยจากมหาวิทยาลัยวอชิงตัน สหรัฐอเมริกา (อ้างถึงใน ไทยรัฐออนไลน์, 2563) พบว่าประชากรทั่วโลกจะมีจำนวนสูงที่สุดในอีกประมาณ 44 ปีข้างหน้า โดยมีจำนวนประชากรโลกจะมากถึง 9.7 พันล้านคน หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2643 หรือประมาณ 80 ปีข้างหน้า จำนวนประชากรโลกจะลดลงมาประมาณ 900 ล้านคน ทำให้ทั่วโลกเหลือประชากรเพียงประมาณ 8.8 พันล้านคน โดยเฉพาะในภูมิภาคยุโรป และเอเชียตะวันออกที่ประชากรจะลดลงเกือบครึ่งหนึ่ง ผลพวงมาจากอัตราการเกิดที่ลดลงอย่างต่อเนื่องเมื่ออัตราการเกิดต่ำลงทำให้ประชากรวัยแรงงานลดจำนวนลงอาจถึงขั้นขาดแคลนวัยแรงงานส่งผลกระทบต่อภาคสังคม และภาคธุรกิจ ทำให้อัตราการเติบโตของจีดีพีลดลง ในสถานการณ์ที่ทุกประเทศต่างก็มีประชากรลดลง ดังนั้นทุกประเทศจึงควรเตรียมพร้อมรับมือ ทั้งการรองรับกับสังคมผู้สูงอายุ และการให้ความสำคัญกับอัตราการเกิด เพื่อสร้างสมดุลให้แก่จำนวนประชากรในแต่ละช่วงวัยให้มีความเหมาะสมต่อไป (ไทยรัฐออนไลน์, 2563)

ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ “สังคมสูงอายุโดยสมบูรณ์” ในปีพ.ศ. 2564 ตามหลักเกณฑ์คือมี “คนแก่” อายุ 60 ปีขึ้นไป มากกว่า 20% ของประชากรทั้งประเทศ (กรมสุขภาพจิต, 2563) รัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญ ในการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2561 ได้ประกาศให้ประเด็นเรื่อง สังคมสูงอายุ เป็นระเบียบวาระแห่งชาติ ซึ่งประเทศไทยได้เตรียมความพร้อมในเรื่องนี้มาอย่างต่อเนื่องในทุกรัฐบาล เมื่อสังคมมีจำนวนผู้สูงอายุจำนวนมาก และประชากรวัยทำงานลดลง รัฐบาลจึงได้จัดทำนโยบายเพื่อเป็นสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุเพื่อเป็นการช่วยเหลือประชาชนที่จะมีอัตราสูงที่สุดในสังคมในอนาคต โดยจัดทำโครงการสำหรับช่วยเหลือประชาชนผู้สูงอายุคือโครงการ “เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ” สำหรับประชาชนที่มี

อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เพื่อเป็นการช่วยเหลือ ส่งเสริมผู้สูงอายุที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ หรือมีรายได้น้อย ขาดคนดูแลเลี้ยงดูยามชราให้สามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขและมีคุณค่าในสังคมต่อไป (พัฒนาชุมชนเทศบาลตำบลโคกตะเคียน, 2552)

สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในประเทศไทยมีพัฒนาการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 และมีการปรับรูปแบบการให้บริการ คุณสมบัติผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวนเงิน ตลอดจนผู้รับผิดชอบโครงการมาหลายครั้ง โดยปัจจุบันโครงการดังกล่าวอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมอบหมายให้กรุงเทพมหานครและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ ในแต่ละยุคสมัย จะเกิดปัญหาการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแตกต่างกันออกไปส่งผลให้ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพพลาดโอกาสในการได้รับเงินเบี้ยยังชีพในช่วงปีงบประมาณที่ตนมีสิทธิได้รับ หากไม่สามารถยื่นทันในช่วงเวลาที่กำหนดกล่าวคือหน่วยงานภาครัฐจะไม่ได้ทำการของบประมาณเพื่อใช้จ่ายไว้ล่วงหน้าสำหรับคนที่ยังไม่มายื่นขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจึงส่งผลให้ต้องรอของบในปีงบประมาณถัดไป โดยข้อมูลผู้สูงอายุในเทศบาลนครรังสิตในปีงบประมาณปัจจุบันมีผู้สูงอายุในพื้นที่จำนวน 12,378 คน ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจำนวน 11,761 คน ผู้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจำนวน 11,657 คน นั้นหมายความว่าผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยเนื่องจากไม่ได้ยื่นลงทะเบียนตามกำหนดจำนวน 104 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.88 ของผู้มีสิทธิ)

จากการกำหนดวันยื่นลงทะเบียน และวันได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุค่อนข้างมีความซับซ้อน ปัญหาที่ประชาชนทั่วไปไม่ทราบหรือไม่สามารถคำนวณหาช่วงเวลาที่ต้องไปลงทะเบียนเพื่อรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตลอดจนวันที่จะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้อย่างถูกต้อง มีความเสี่ยงในการไปลงทะเบียนล่าช้ากว่าที่ระเบียบกำหนด ส่งผลให้ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุล่าช้าและจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่ได้รับน้อยลงกว่าสิทธิที่ควรจะได้ในบางกรณีอาจมีการสูญเสียเงินเบี้ยยังชีพที่ควรจะได้ไปถึง 7,200 บาท สาเหตุสำคัญของปัญหาดังกล่าวเกิดจากการที่กฎ ระเบียบ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการลงทะเบียนเพื่อขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเต็มไปด้วยความสลับซับซ้อนเกินกว่าที่คนธรรมดาทั่วไปจะเข้าใจและนำไปใช้คำนวณได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังขาดเครื่องมือหรือระบบดิจิทัลที่จะช่วยคำนวณหาช่วงเวลาลงทะเบียนที่ถูกต้องได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ดังนั้นหากประชาชนมีการรับรู้และเตรียมความพร้อมล่วงหน้าจะช่วยลดปัญหาการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุลงได้ (ทศพล เชี่ยวชาญประพันธ์, 2565)

1.2 คำถามในการวิจัย

ผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุมีการรับรู้เกี่ยวกับการคำนวณวันที่ยื่นลงทะเบียน วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและกระบวนการขั้นตอนการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุถูกต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนดหรือไม่ อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 เพื่อศึกษาการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณวันที่ยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ย วันที่จะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

3.2 เพื่อศึกษาการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนในการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทำให้ทราบถึงการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณวันที่ยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และกระบวนการขั้นตอนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

1.4.2 ทำให้ทราบถึงการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนในการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

1.4.3 สามารถนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางในการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุที่จะถึงกำหนดได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุดำเนินการได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป

1.4.4 สามารถนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงนโยบายเกี่ยวกับผู้สูงอายุได้ในอนาคต

1.5 ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยมุ่งประเมินการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุที่มีต่อการคำนวณวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและขั้นตอนกระบวนการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุที่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการรับยื่นลงทะเบียนในเขตเทศบาลนครรังสิตที่เกี่ยวข้อง โดยมีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษามูลของการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณ และการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางในการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของภาครัฐที่กำหนดหรือไม่ อย่างไร เพื่อนำมาพัฒนาส่งเสริมให้ประชาชนเกิดการรับรู้ในเรื่องดังกล่าวมากขึ้น และเป็นการช่วยลดปัญหาข้อผิดพลาดในอนาคต และเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนที่กำลังเข้าสู่วัยสูงอายุได้เตรียมความพร้อมล่วงหน้าสำหรับยื่นลงทะเบียนในรอบปีงบประมาณต่อไป

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรไทยที่มีอายุตั้งแต่ 55 - 58 ปี ไม่เคยมีประวัติการขอรับเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ มีคุณสมบัติตามระเบียบที่จะมีสิทธิได้รับเบี้ยดังกล่าวตามที่ภาครัฐกำหนด และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการรับลงทะเบียนโครงการสวัสดิการเบี้ยผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครรังสิต

- ตัวแทนประชากรกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

ประชาชนไทยที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต จำนวน 15 คน

เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในเทศบาลนครรังสิต จำนวน 1 คน

1.5.3 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษาวิจัย จำนวน 3 เดือนตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึง พฤษภาคม พ.ศ. 2565

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การรับรู้ตามความหมายของ สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2547) ได้อธิบายว่าการรับรู้ คือ กระบวนการที่บุคคลได้รับรู้หรือสัมผัสสิ่งต่าง ๆ แล้วนำมาแปลความหมายหรือตีความ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยอาศัยความรู้ ความจำ หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งในงานวิจัยนี้หมายถึง การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่ผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณวันยื่นขอรับเบี้ย วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพ และกระบวนการขั้นตอนในการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยการทำความเข้าใจและตีความได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่ภาครัฐกำหนด

ผู้สูงอายุ หมายถึง ประชาชนชาวไทยที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

ผู้ที่กำลังเข้าสู่ผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 55 - 58 ปี

เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หมายถึง เงินงบประมาณที่ภาครัฐจัดสรรให้กับผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เพื่อเป็นการช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันให้สามารถดำรงชีพได้ เนื่องจากเมื่อมีอายุมากขึ้นทำให้มีความยากลำบากในการหาเลี้ยงชีพ และมีคุณสมบัติที่จะได้รับสิทธิตามระเบียบที่ภาครัฐกำหนด

การคำนวณวันยื่นขอรับเบี้ย หมายถึง วิธีคิดคำนวณวันที่ยื่นเอกสารขอรับสิทธิเบี้ยยังชีพตามช่วงเวลาภาครัฐกำหนด

การคำนวณวันรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หมายถึง วิธีคิดคำนวณวันที่จะได้รับเงินที่ภาครัฐจัดสรรให้กับผู้สูงอายุที่ลงทะเบียนตามเวลาที่กำหนด

การขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หมายถึง ขั้นตอนกระบวนการยื่นเอกสารเพื่อลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจนกระทั่งได้รับเงินตามที่ภาครัฐจัดสรรให้

เสียงตามสาย หมายถึง เสียงประกาศประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ผ่านเครื่องขยายเสียงชุมชน เพื่อให้ประชาชนรับทราบข้อมูลจากเทศบาลนครรังสิต

ชั้นบันได หมายถึง การกำหนดอัตราการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามช่วงอายุ โดยแบ่งได้ 4 ชั้น คือ ชั้นที่หนึ่ง อายุระหว่าง 60 – 69 ปี ได้รับเงินเบี้ยยังชีพ จำนวน 600 บาท ชั้นที่สอง อายุระหว่าง 70 – 79 ปี ได้รับเงินเบี้ยยังชีพ จำนวน 700 บาท ชั้นที่สาม อายุระหว่าง 80 – 89 ปี ได้รับเงินเบี้ยยังชีพ จำนวน 800 บาท ชั้นที่สี่ อายุ 90 ปีขึ้นไป ได้รับเงินเบี้ยยังชีพ จำนวน 1,000 บาท

ปีงบประมาณ หมายถึง ระยะเวลาเริ่มจาก 1 ตุลาคมของปีหนึ่งถึง 30 กันยายน ของปีถัดไป โดยให้ปี พ.ศ. ถัดไปเป็นชื่อสำหรับปีงบประมาณนั้น

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณ และขอรับ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีศึกษาเทศบาลนครรังสิต” ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้า รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดเนื้อหาแบ่งเป็น 4 หัวข้อ ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

- 1.1 ความเป็นมา
- 1.2 คุณสมบัติ
- 1.3 ขั้นตอนการยื่นขอลงทะเบียนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
- 1.4 การได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
- 1.5 เอกสารประกอบการยื่นขอลงทะเบียนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
- 1.6 จำนวนเงินแบบขั้นบันได
- 1.7 วิธีคำนวณอายุของผู้สูงอายุ
- 1.8 การสิ้นสุดการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

2. แนวคิดทฤษฎีสวัสดิการสังคม

- 2.1 ความหมายสวัสดิการสังคม
- 2.2 การจัดสวัสดิการสังคมของประเทศไทย
- 2.3 สวัสดิการสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย

3. แนวคิดทฤษฎีการรับรู้

- 3.1 ความหมายของการรับรู้
- 3.2 แนวคิด ทฤษฎี

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

1.1 ความเป็นมา

สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เดิมคือโครงการกองทุนส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุและครอบครัวในชุมชน อยู่ในความรับผิดชอบของกรมประชาสงเคราะห์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2535 โดยการจ่ายเงินให้แก่ผู้สูงอายุในชุมชน หรือหมู่บ้านทั่วประเทศการดำเนินการจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้ที่ได้รับสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จากคุณสมบัติผู้สูงอายุที่ได้รับความเดือดร้อนเรื่องรายได้ ขาดผู้ดูแลอุปการะ ถูกทอดทิ้ง ไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ โดยในระยะแรกให้สิทธิ์ชุมชนละ 3 - 5 คน จะได้รับเงินช่วยเหลือคนละ 200 บาทต่อเดือน ภายหลังเกิดปัญหาภาวะวิกฤตทางการเงินถดถอย ภาครัฐจึงได้อนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมให้อีกคนละ 100 บาท ต่อเดือน รวมเป็นเงิน 300 บาท ต่อเดือน ภายหลังการถ่ายโอนภารกิจด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุไปอยู่ภายใต้ความดูแลของกระทรวงมหาดไทย ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ทำให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและกรุงเทพมหานคร สังกัดกระทรวงมหาดไทย รับภารกิจดำเนินการจากกรมประชาสงเคราะห์ต่อในปี พ.ศ. 2544 ให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุปฏิบัติตามแนวทางของพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ยังคงอ้างอิงระเบียบของกรมประชาสงเคราะห์ ปี พ.ศ. 2543 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ซึ่งเป็นระเบียบฉบับเก่า ปี พ.ศ. 2545 และเพื่อให้การดำเนินการมีแนวทางชัดเจนมากขึ้นภาครัฐจึงได้กำหนดแนวทางสำหรับการปฏิบัติด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 เพื่อใช้ร่วมกับระเบียบของกรมประชาสงเคราะห์ และเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะการคลังเพียงพอเพื่อจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กระทรวงมหาดไทยจึงได้ออกระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ขึ้น จากนั้นในปี พ.ศ. 2551 สมัยรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรีได้มอบสิทธิ์ให้ผู้สูงอายุที่คุณสมบัติครบตามระเบียบทุกคน โดยจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในอัตราเดือนละ 500 บาท ต่อมาระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศใช้ และเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2552 ได้มีการจัดประชุมคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ครั้งที่ 4/2552 จึงจัดทำหลักการให้สอดคล้องกัน ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 โดยอาศัยอำนาจจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 รายละเอียดตามมาตรา 20 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จากนั้นในปี พ.ศ. 2554 สมัยรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีได้ปรับจำนวนการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้ประชาชนสูงอายุที่มีสิทธิ์จากจำนวนเดือนละ 500 บาท เป็นแบบขั้นบันได โดยได้จำนวนเงินเพิ่มตามอายุ โดยเมื่อมีอายุระหว่าง 60 - 69 ปี จะได้รับเงินจำนวนเดือนละ 600 บาท อายุ

ระหว่าง 70 - 79 ปี จะได้รับเงินจำนวนเดือนละ 700 บาท อายุระหว่าง 80 - 89 ปี จะได้รับเงินจำนวนเดือนละ 800 บาท และอายุ 90 ปีขึ้นไป จะได้รับเงินจำนวนเดือนละ 1,000 บาท ปัจจุบันรัฐบาลยังคงอัตราการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบขั้นบันไดจนถึง โดยระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 ได้มีการแก้ไขปรับปรุงอยู่หลายครั้งโดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ปี พ.ศ. 2560

- กำหนดให้ลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้ตั้งแต่เดือนมกราคม จนถึงเดือนพฤศจิกายนของทุกปี

- หากมีการเปลี่ยนย้ายภูมิลำเนาให้ทำการลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเงินเบี้ยผู้สูงอายุนับตั้งแต่วันที่ย้ายแต่ไม่เกินเดือนพฤศจิกายนของปีนั้น ๆ

- การแจ้งรายชื่อผู้สูงอายุที่ได้รับสิทธิเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากเดิมให้แจ้งภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปีให้เปลี่ยนเป็นเดือนธันวาคมของทุกปี

2) ระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) ปี พ.ศ. 2561

- เดิมกำหนดหลักเกณฑ์ของผู้สูงอายุที่ขาดคุณสมบัติไม่ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไว้ โดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้ยกเว้นผู้พิการหรือผู้ป่วยเอดส์เท่านั้น ซึ่งฉบับที่ 3 นี้ได้เพิ่มผู้ที่ได้รับสวัสดิการอื่นตามมติคณะรัฐมนตรียังคงได้รับสิทธิเช่นเดียวกับผู้พิการหรือผู้ป่วยเอดส์

- ผู้สูงอายุที่ได้รับสิทธิ์หรือผู้รับมอบอำนาจหากต้องการให้ออนเงินเข้าบัญชี สามารถแจ้งความประสงค์ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบแจ้งผ่านกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประสานกรมบัญชีกลางเป็นผู้โอนเงินแทนก็ได้

3) ระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) ปี พ.ศ. 2562

- การโอนเงินเข้าบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นหน่วยงานดำเนินการ

1.2 คุณสมบัติ

(1) มีสัญชาติไทย

(2) มีภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้านอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(3) มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป

(4) ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

(ก) ผู้รับเงินบำนาญ เบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

(ข) ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ค) ผู้ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำบุคคลตาม (ก) (ข) หรือ (ค) ไม่รวมถึงผู้พิการ หรือผู้ป่วยเอดส์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หรือผู้ที่ได้รับสวัสดิการอื่นตามมติคณะรัฐมนตรี

1.3 ขั้นตอนการยื่นคำขอลงทะเบียนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

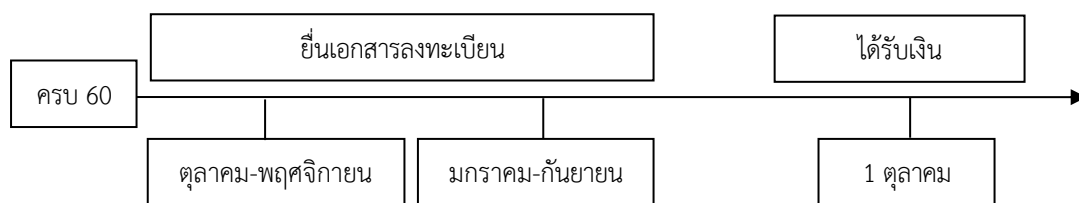
ผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติครบตามที่กำหนด หากอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร สามารถไปยื่นลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพด้วยตนเองหรือมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นดำเนินการแทนได้ที่สำนักงานเขตที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ส่วนต่างจังหวัดยื่นได้ที่สำนักงานเทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านโดยเปิดให้ผู้มีสิทธิ์ลงทะเบียนได้ 2 ช่วงเวลา ดังนี้

- เดือนตุลาคม - เดือนพฤศจิกายน

- เดือนมกราคม - เดือนกันยายน

1.4 การได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

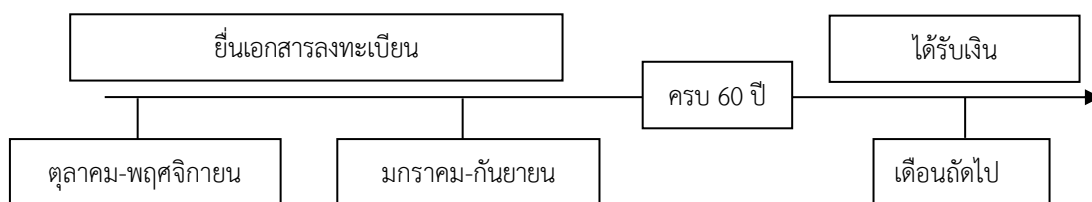
1.4.1. ผู้สูงอายุที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์แล้ว แต่ยังไม่เคยยื่นลงทะเบียน สามารถยื่นลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตั้งแต่ตุลาคม - พฤศจิกายน และเดือนมกราคม - กันยายน จะมีสิทธิได้รับเงินตั้งแต่ 1 ตุลาคม (ปีงบประมาณถัดไป) เป็นต้นไป

รูปภาพที่ 1 แสดงการยื่นขอรับเงินเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์แล้ว

1.4.2. ผู้สูงอายุที่จะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไป สามารถยื่นลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตั้งแต่ตุลาคม - พฤศจิกายน และเดือนมกราคม - กันยายน จะมีสิทธิได้รับเงินในปีงบประมาณถัดไป ในวันที่ 10 ของเดือนถัดจากเดือนเกิดที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์

*อายุครบระหว่างปีงบประมาณปัจจุบันได้รับในเดือนถัดไปจากเดือนที่มีอายุครบ

รูปภาพที่ 2 แสดงการยื่นขอรับเงินเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุที่จะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์

หมายเหตุ : กรมบัญชีกลางจะเป็นผู้ดำเนินการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้มีสิทธิหรือผู้ได้รับมอบอำนาจ ทุกวันที่ 10 ของเดือน ทั้งนี้ขอให้ผู้สูงอายุที่รับเงินโดยโอนเข้าบัญชี ตรวจสอบการโอนเงินในวันที่ 11 ของทุกเดือน

1.5 เอกสารหลักฐานประกอบแบบคำขอลงทะเบียนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

1. บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐที่มีรูปถ่ายและสำเนา
2. ทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้าน และสำเนา
3. สมุดบัญชีเงินฝากธนาคาร และสำเนา ใช้ในกรณีที่ต้องการขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยการโอนผ่านธนาคาร

หมายเหตุ : ในกรณีผู้สูงอายุที่ไม่สามารถมาลงทะเบียนด้วยตนเอง สามารถมอบอำนาจให้บุคคลอื่นเป็นเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นผู้ยื่นเอกสารคำขอรับสิทธิ์แทนได้ โดยจัดทำเอกสารมอบอำนาจให้ผู้รับมอบอำนาจให้ถูกต้อง

: หากประชาชนผู้มีสิทธิได้รับเงินได้ย้ายทะเบียนบ้านไปยังพื้นที่ในเขตรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ ผู้นั้นต้องดำเนินการยื่นเอกสารลงทะเบียนขอรับสิทธิ์กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ภายในเดือนพฤศจิกายนของปีนั้น แต่จะยังได้รับเงินจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมต่อไปจนสิ้นปีงบประมาณ แล้วเมื่อถึงปีงบประมาณใหม่จึงจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่จะทำให้ได้รับสิทธิ์ไม่ขาดช่วง

1.6 จำนวนเงินแบบขั้นบันได

ในปัจจุบันเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจะจ่ายแบบขั้นบันได คือ แบ่งช่วงอายุของผู้สูงอายุออกเป็นช่วง ๆ หรือเป็นขั้นสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ โดยเริ่ม ตั้งแต่ ขั้นที่หนึ่ง อายุระหว่าง 60 – 69 ปี ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน 600 บาท ขั้นที่สอง อายุระหว่าง 70 – 79 ปี ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน 700 บาท ขั้นที่สาม อายุระหว่าง 80 - 89 ปี ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน

800 บาท ชั้นที่สี่ อายุ 90 ปีขึ้นไป ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน 1,000 บาท นั้นหมายความว่าผู้สูงอายุยิ่งมีอายุมากขึ้น จะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจำนวนมากขึ้นตามขั้นบันไดที่กำหนดด้านบน และผู้ที่ได้รับเบี้ยยังชีพต้องมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป โดยการยื่นเอกสารขอรับสิทธิ์ต้องยื่นลงทะเบียนก่อนปีงบประมาณที่จะได้รับเงิน เนื่องจากการลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจะเป็นการลงทะเบียนล่วงหน้าเพื่อรับเงินในปีงบประมาณถัดไป ดังนั้นผู้ที่ลงทะเบียนในเดือนตุลาคม-พฤศจิกายนและเดือนมกราคม-กันยายนจะยังไม่ได้รับเงินในทันที แต่จะได้รับเงินตั้งแต่ปีงบประมาณถัดไป คือช่วงเดือนตุลาคม - กันยายน โดยจะได้รับเบี้ยผู้สูงอายุครั้งแรกในเดือนถัดจากวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ เช่น

เกิดวันที่ 2-31 ตุลาคม 2505 จะได้รับเงินครั้งแรกในเดือนพฤศจิกายน 2565

เกิดวันที่ 2-31 ธันวาคม 2505 จะได้รับเงินครั้งแรกในเดือนมกราคม 2566

เกิดวันที่ 2-31 มกราคม 2506 จะได้รับเงินครั้งแรกในเดือนกุมภาพันธ์ 2566

เกิดวันที่ 2-31 สิงหาคม 2506 จะได้รับเงินครั้งแรกในเดือนกันยายน 2566

ยกเว้นคนเกิดวันที่ 1 จะได้รับเงินในเดือนเกิดนั้นเลย เช่น

เกิดวันที่ 1 พฤศจิกายน 2505 จะได้รับเบี้ยผู้สูงอายุครั้งแรกในเดือนพฤศจิกายน 2565

เกิดวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2506 จะได้รับเบี้ยผู้สูงอายุครั้งแรกในเดือนกุมภาพันธ์ 2566

เกิดวันที่ 1 กันยายน 2506 จะได้รับเบี้ยผู้สูงอายุครั้งแรกในเดือนกันยายน 2566

ส่วนผู้สูงอายุที่เกิดก่อนวันที่ 2 ตุลาคม 2505 แต่ยังไม่เคยลงทะเบียนมาก่อน และเพิ่งมาลงทะเบียนครั้งแรกหลังอายุครบ 60 ปี จะได้รับเงินตั้งแต่เดือนตุลาคม 2565 เป็นต้นไป (Kapook.com, 2564)

จำนวนเงินเบี้ยยังชีพต่อเดือนที่ผู้สูงอายุจะได้รับ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุคิดในอัตราเบี้ยยังชีพแบบ “ขั้นบันได” หมายถึง การแบ่งช่วงอายุของผู้สูงอายุออกเป็นช่วง ๆ หรือเป็นขั้น ขึ้นไปเรื่อย ๆ โดยเริ่ม ตั้งแต่อายุ 60 ปีดังนี้

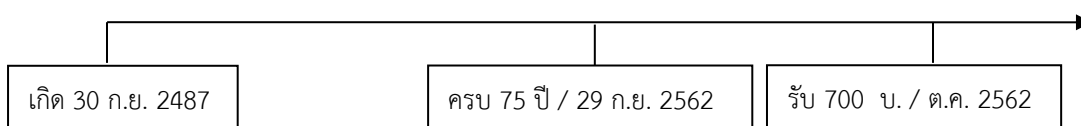
ตารางที่ 1 แสดงการคำนวณเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุรายเดือน (แบบขั้นบันได)

ขั้น	ช่วงอายุ (ปี)	จำนวนเงิน (บาท)
ขั้นที่ 1	60 – 69 ปี	600
ขั้นที่ 2	70 – 79 ปี	700
ขั้นที่ 3	80 – 89 ปี	800
ขั้นที่ 4	90 ปี ขึ้นไป	1,000

1.7 วิธีคำนวณอายุของผู้สูงอายุ

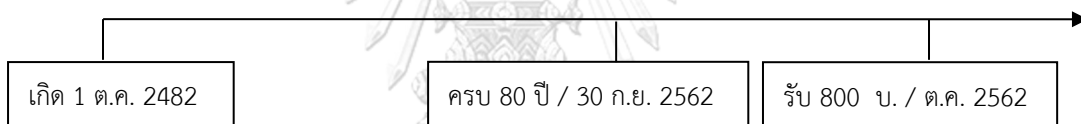
การนับอายุว่าจะอยู่ในขั้นที่เท่าไร ให้นำ ณ วันที่ 1 ตุลาคม ของทุกปีเท่านั้น โดยขอยกตัวอย่างประกอบดังนี้

1. นาง ก. เกิด 30 กันยายน 2487 ณ วันที่ 29 กันยายน 2562 นาง ก. จะอายุ 75 ปี หมายความว่า นาง ก. จะได้รับ เงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 700 บาท ในเดือน ตุลาคม 2562 (ปีงบประมาณ 2563)

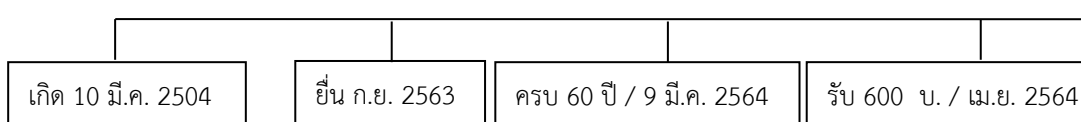
รูปภาพที่ 3 แสดงตัวอย่างการคำนวณอายุของผู้สูงอายุแบบที่ 1

2. นาง ข. เกิด 1 ตุลาคม 2482 ณ วันที่ 30 กันยายน 2562 นาง ข. จะอายุ 80 ปี หมายความว่า นาง ข. จะได้รับเงิน เบี้ยยังชีพเดือนละ 800 บาท ในเดือน ตุลาคม 2562 (ปีงบประมาณ 2563)

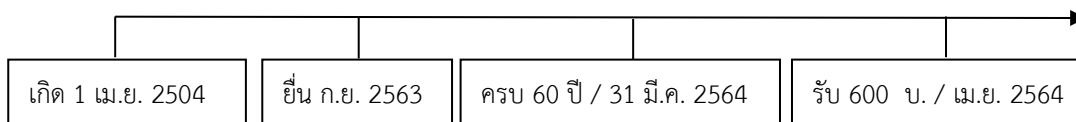
รูปภาพที่ 4 แสดงตัวอย่างการคำนวณอายุของผู้สูงอายุแบบที่ 2

3. นาง ค. เกิด 10 มีนาคม 2504 มาลงทะเบียนภายในเดือน กันยายน 2563 นาง ค. จะอายุ 60 ปี ในวันที่ 9 มีนาคม 2564 หมายความว่า นาง ค. จะได้รับเงิน เบี้ยยังชีพเดือนละ 600 บาท ในเดือนเมษายน 2564 (ปีงบประมาณ 2564)

รูปภาพที่ 5 แสดงตัวอย่างการคำนวณอายุของผู้สูงอายุแบบที่ 3

4. นาง ง. เกิด 1 เมษายน 2504 มาลงทะเบียนภายในเดือน กันยายน 2563 นาง ง. จะอายุ 60 ปี ในวันที่ 31 มีนาคม 2564 หมายความว่า นาง ง. จะได้รับเงิน เบี้ยยังชีพเดือนละ 600 บาท ในเดือนเมษายน 2564 (ปีงบประมาณ 2564) แล้วปี นี้ ฉันจะได้เงินเบี้ยเท่าไร

รูปภาพที่ 6 แสดงตัวอย่างการคำนวณอายุของผู้สูงอายุแบบที่ 4

หมายเหตุ: การนับรอบปีงบประมาณ คือ 1 ตุลาคม - 30 กันยายน เช่น ปีงบประมาณ 2563 จะเริ่มตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2563 ปีงบประมาณ 2564 จะเริ่มตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2563 - 30 กันยายน 2564

: การคำนวณอายุของผู้สูงอายุรายเดิม จะคำนวณตามปีงบประมาณ ไม่ใช่ปีปฏิทิน หากในปีงบประมาณช่วงอายุไม่ได้เปลี่ยนแปลงก็จะได้เงินจำนวนเดิม หากมีการเปลี่ยนแปลงในช่วงปีงบประมาณก็จะได้เงินตามช่วงอายุในอัตราใหม่ จะไม่มีการเพิ่มจำนวนเงินระหว่างช่วงปีงบประมาณ

1.8 การสิ้นสุดการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

1. เสียชีวิต
2. คุณสมบัติไม่ครบตามระเบียบ
3. แจ้งสละสิทธิ์

2. แนวคิดทฤษฎีสวัสดิการสังคม

2.1 ความหมายสวัสดิการสังคม

สวัสดิการสังคม (Social Welfare) มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านซึ่งมีความคล้ายคลึงกันดังนั้น ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างจากเอกสารทางราชการของประเทศไทย ซึ่งได้เผยแพร่อย่างเป็นทางการแล้ว ตามความหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) สวัสดิการสังคม (Social Welfare) คือ ระบบการจัดหาบริการให้กับสังคม เพื่อเป็นแนวทางการป้องกัน และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทางสังคม และเป็นการพัฒนาสังคม อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงทางสังคม ส่งผลให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตได้ในระดับมาตรฐานและบริการทั้งหมดที่ได้กล่าวมาจะต้องสามารถตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของประชาชน

ประชาชนต้องได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมทุกประการ ทั้งในเรื่องมีระดับการศึกษาที่เหมาะสม มีสุขภาพอนามัยที่เหมาะสม มีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง มีรายได้จากการมีงานทำ มีสวัสดิการด้านแรงงานที่เหมาะสม มีกิจกรรมสร้างความบันเทิงและผ่อนคลายอย่างเหมาะสม และมีสวัสดิการด้านอื่น ๆ เป็นการทั่วไป โดยระบบบริการสังคมดังกล่าวจะตระหนักถึงเรื่องของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ประกอบด้วย โดยที่ประชาชนมีสิทธิ์เข้ามามีส่วนร่วมในระบบการจัดบริการสังคมต่าง ๆ ในทุกระดับ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2545 - 2549) และตามความหมายที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (พ.ศ. 2546) สวัสดิการสังคม (Social Welfare) คือ การจัดให้มีการบริหารจัดการบริการพื้นฐานให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาทางสังคม หรือแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ และเป็นการพัฒนา เสริมสร้างสวัสดิการที่มั่นคงให้กับประชาชนในสังคม โดยการจัดสวัสดิการต้องใช้หลักความเป็นธรรม ได้รับความทั่วถึง และมีความเป็นมาตรฐาน โดยสวัสดิการจะมีหลาย ๆ ด้าน ทั้งทางด้าน การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้มีการศึกษาตามควร ด้านการส่งเสริมสภาวะสุขภาพอนามัย ด้านการ ก่อให้เกิดความมั่นคงในที่พักอาศัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพ และสวัสดิการอื่น ๆ ทั่วไป โดยต้องตระหนักถึงศักดิ์ศรีศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ์ที่ประชาชนจะต้องได้รับ และการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2546)

จากตัวอย่างความหมายสวัสดิการสังคม (Social Welfare) สามารถกล่าวสรุปได้ว่า สวัสดิการสังคม (Social Welfare) หมายถึง การที่รัฐจัดทำ แผน โครงการ หรือนโยบาย เพื่อสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชน เป็นการช่วยเหลือให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มีคุณภาพตามมาตรฐานขั้นต่ำ และถือเป็นการถ่วงดุลระหว่างนายทุน ประชาชน และรัฐ ในเรื่องของการจัดสรรทรัพยากรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อลดปัญหาต่าง ๆ ทางสังคมลง โดยวิธีการดังกล่าวเป็นทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้น

2.2 การจัดสวัสดิการสังคมของประเทศไทย

ปัญหาความยากจนกับการพัฒนาความสามารถของประชาชนในสังคมไทยส่วนหนึ่งคือความสามารถในการเข้าถึง โภชนาการ การศึกษา สุขภาพ รายได้ ส่วนสำคัญที่จะทำให้บรรลุสิ่งเหล่านี้ ก็คือความสามารถในการเข้าถึง หมายถึงการที่ประชาชนมีอิสรภาพเชิงลึกทำให้สามารถกำหนดชีวิตตนเองได้ เช่น กิจกรรมทางสังคม การศึกษาขั้นพื้นฐานที่ดี สุขภาพที่ดีรวมถึงการมีอายุยืน การที่ภาครัฐจัดสวัสดิการสังคมก็เพื่อลดปัญหาช่องว่างความเหลื่อมล้ำ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างเท่าเทียม และเพื่อเพิ่มศักยภาพของประชาชน ซึ่งจะส่งผลต่อภาพรวมของประเทศในทุกด้านรวมถึงการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจด้วย ประเทศไทยมีระบบการจัดสวัสดิการสังคมของ

ประเทศไทยตามแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้ให้ความหมายของระบบสวัสดิการสังคมของประเทศไทยคือ ระบบการจัดบริการทางสังคมที่มีการจัดสวัสดิการแบบผสมผสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนให้เกิดการบูรณาการร่วมกัน โดยความร่วมมือขององค์กรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรสาธารณประโยชน์และภาคส่วนอื่น ๆ ได้มีส่วนร่วมในการจัดบริการทางสังคมที่มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 การช่วยเหลือทางสังคม (Social Assistance) หมายถึง มาตรการสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเนื่องจากประสบปัญหาทางสังคม การสวัสดิการลักษณะนี้จึงเป็นการสงเคราะห์โดยการจัดบริการที่เหมาะสมให้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชน สตรีคนพิการ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุและกลุ่มผู้ประสบภัย

ด้านที่ 2 การประกันสังคม (Social Insurance หรือ Social Protection) หมายถึง มาตรการเพื่อคุ้มครองป้องกันปัญหาการขาดรายได้ รายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในชว่ยวิกฤตต่าง ๆ โดยมาตรการจะครอบคลุมทั้งกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ข้าราชการและประชาชนทั่วไป เช่น กองทุนประกันสังคม กองทุนเงินทดแทน กองทุนบำเหน็จข้าราชการ กองทุนสวัสดิการครู ในโรงเรียนเอกชน เป็นต้น

ด้านที่ 3 การบริการทางสังคม (Social Services) หมายถึง มาตรการโดยภาครัฐและภาคเอกชน เป็นสวัสดิการพื้นฐานเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี โดยครอบคลุม 4 ด้านหลัก ได้แก่ การศึกษา การสาธารณสุข สิ่งอำนวยความสะดวก และที่อยู่อาศัย เช่น การศึกษาภาคบังคับแบบเรียนฟรี ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า เบี้ยความพิการ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เป็นต้น

ด้านที่ 4 การสนับสนุนหุ้นส่วนทางสังคม (Social partnership support) หมายถึง มาตรการทางสังคมของการสร้างสังคมสวัสดิการที่เป็นการดำเนินการขององค์กรชุมชน ภาคประชาสังคม อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา ภาคธุรกิจที่ เข้ามาช่วยเหลือรับผิดชอบต่อปัญหาสังคม และกิจการประกันภัยของเอกชน เช่น การรวมกลุ่มขององค์กรชุมชนที่เข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาการดำเนินกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม Corporate Social Responsibility : CSR) การประกันภัยของเอกชน (ประกันชีวิตและประกันวินาศภัย) เป็นต้น (ทัศนีย์ ลักษณะภิกขุ, 2545)

จะเห็นว่าการจัดสวัสดิการในแต่ละด้านจะมีกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน การจัดสวัสดิการให้เหมาะสมกับใครนั้นยังคงมีข้อถกเถียงกันโดยหากจะมองในมุมมองของนักเศรษฐศาสตร์เสรีนิยมแบบเต็มที่เป็นกลุ่มที่ไม่สนับสนุนการแทรกแซงใด ๆ เลย ที่จะปรับเปลี่ยนให้เกิดการเสมอภาคในการกระจายรายได้หรือทรัพย์สินของบุคคล เพราะเห็นว่ามีคามยุติธรรมอยู่แล้วจากการเลือกโดยแต่ละบุคคล ขณะที่เสรีนิยมสวัสดิการยอมรับบทบาทภาครัฐและเห็นด้วยกับการแทรกแซงในกระบวนการทางเศรษฐกิจ ยอมรับเช่นนั้นเพื่อจะทำการจัดสวัสดิการบางอย่างที่ขาดหายไปจากกระบวนการทางเศรษฐกิจแบบเสรี แสดงว่ารัฐสวัสดิการเป็นระบบสังคมที่ชดเชยให้แก่สิ่งที่ผิดพลาด

จากระบบเศรษฐกิจเสรี สิ่งที่เป็นจุดอ่อนของแนวคิดเสรีนิยมสวัสดิการได้แก่เป็นเรื่องยากที่จะตัดสินใจว่าสวัสดิการเรื่องใดมีความจำเป็นมากที่สุด เพราะแต่ละบุคคลต่างมีเป้าหมายของตนเอง ดังนั้นการจัดสรรความพึงพอใจโดยรวมของสวัสดิการที่เสมอภาคจึงอาจจะไม่ยุติธรรมกับทุกคน

ข้อแตกต่างระหว่างเสรีนิยมเสมอภาคและเสรีนิยมสวัสดิการจะเห็นว่าแนวคิดทั้งสองดังกล่าวมีหลักการเดียวกันเรื่องการให้คุณค่าแก่เสรีภาพและความเท่าเทียมกันแต่ก็ได้ปฏิเสธความสำคัญของภาครัฐอาจมีปัญหอยู่บ้างในการตีความความยุติธรรมจึงได้ยึดหลักความเสมอภาคกันคนละทางและวิธีการเพื่อบรรลุเป้าหมายอาจแสดงด้วยสิ่งที่แตกต่างกันไปข้อแตกต่างที่สำคัญมากที่สุด ก็คือฝ่ายเสรีนิยมเสมอภาคเน้นความเสมอภาคที่ต้นทางโดยเสนอหนทางช่วยเหลือเพื่อเตรียมการป้องกันไว้ก่อน ขณะที่ฝ่ายเสรีนิยมสวัสดิการเน้นสร้างคามยุติธรรมในการจัดสรรปันส่วนที่ปลายทางจัดสรรสวัสดิการชดเชยส่วนที่ขาดหายไปด้วยรากฐานที่เชื่อว่าสังคมมีหน้าที่ต้องแก้ไขจุดบกพร่องที่ไม่สมควรจะเกิดขึ้น (นพรัตน์ วรรณเทพสกุล, 2560)

ผู้วิจัยเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดสวัสดิการของประเทศไทยได้พยายามกำจัดข้อโต้แย้งต่าง ๆ และจัดสรรสวัสดิการให้เหมาะสมแก่ประชาชนมากที่สุด โดยมองจากความจำเป็นของประชาชนแต่ละกลุ่มเป็นหลัก ซึ่งสวัสดิการด้านต่าง ๆ จะช่วยให้ประชาชนได้รับความช่วยเหลือได้ตรงจุด โดยปัจจุบันภาครัฐไทยได้นำหลักการบริหารจัดการตามพาราไดม์การบริการสาธารณะแนวใหม่ (New Public Service : NPS) มาประยุกต์ใช้ซึ่งเป็นทางเลือกที่เหมาะสมในยุคปัจจุบันที่รัฐบาลมิได้ทำหน้าที่ในการปกครองเพียงอย่างเดียวแต่ยังต้องทำหน้าที่เสมือนผู้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือแก่พลเมืองให้ความสำคัญแก่ความเป็นพลเมืองหรือให้ความสำคัญต่อการเป็นมนุษย์มากกว่าความเป็นผู้ประกอบการหรือผลผลิตปัจจุบันองค์การพัฒนาระดับสากลได้รณรงค์ให้ทุกประเทศจัดสวัสดิการขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชนของตนอย่างทั่วถึง และให้ถือว่าสวัสดิการเหล่านั้นเป็นสิทธิที่ประชาชนทุกคนควรได้ ซึ่งประเทศไทยได้มีแนวคิดเรื่องสวัสดิการถ้วนหน้ามาสักระยะแล้ว โดยเห็นได้จากสวัสดิการประกันสุขภาพถ้วนหน้า สวัสดิการเรียนฟรี 15 ปี แต่ยังคงมีสวัสดิการบางอย่างไม่ได้ให้สิทธิกับประชาชนทุกคน เช่น ประกันสังคม มาตรา 33 มาตรา 39 มาตรา 40 จะมีเงื่อนไขที่แตกต่างในเรื่องสิทธิต่างกัน เช่น การรักษาพยาบาล การได้รับเงินชดเชยว่างงาน เป็นที่เข้าใจว่าการจะให้สิทธิสวัสดิการถ้วนหน้านั้นรัฐจะต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายมหาศาล แต่อย่างไรก็ดียังคงมีการผลักดันให้รัฐจัดสวัสดิการให้แก่ประชาชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งภาครัฐเองคงต้องหาวิธีการดำเนินการอย่างไรให้ได้ทางออกที่เหมาะสมร่วมกันต่อไป

2.3 สวัสดิการสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย

ปัจจุบันสังคมไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ คือ มีจำนวนประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป มากกว่า 20% ของประชากรทั้งประเทศ (กรมกิจการผู้สูงอายุ) ทำให้

ประชากรวัยแรงงานมีจำนวนลดลง และประเทศไทยยังมีอัตราการเกิดที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ด้วยปัญหาเศรษฐกิจ ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ผู้สูงอายุกลายเป็นข้อจำกัดทางสังคม เนื่องจากลูกหลานต้องนำรายได้ส่วนหนึ่งมาดูแล ภาครัฐจึงได้มีโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ อายุ 60 ปีขึ้นไป ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (พ.ศ. 2546) มาตรา 11 ข้อ 11 การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมซึ่งภาครัฐได้ดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 และมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มจำนวนเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากเริ่มต้นเพียง 200 บาท จนปัจจุบันผู้สูงอายุจะได้รับเบี้ยยังชีพในอัตราขั้นบันไดและเพิ่มจำนวนผู้ได้รับสิทธิ์ผู้ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้ครอบคลุมอย่างทั่วถึงซึ่งตรงกับภารกิจสวัสดิการสังคมของประเทศไทยด้านที่ 3 การบริการทางสังคม (Social Services)

3. แนวคิดทฤษฎีการรับรู้

3.1 ความหมายของการรับรู้

การรับรู้ ได้มีผู้นิยามความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2547) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่าการรับรู้ คือ กระบวนการที่บุคคลได้รับรู้หรือสัมผัสสิ่งต่าง ๆ แล้วนำมาแปลความหมายหรือตีความ เพื่อทำความเข้าใจ โดยอาศัยความรู้ ความจำ หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

Schiffman and Kanuk (อ้างถึงใน นิตยา สุภาภรณ์, 2552 น.6) เสนอความเห็นไว้ว่า การรับรู้คือ กระบวนการที่แต่ละบุคคลเลือกที่จะตัดสินใจ ประมวลผลหรือตีความเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองได้สัมผัสจากสิ่งกระตุ้น

นวลศิริ เปาโลहितย์ (อ้างถึงใน ปิยะนันท์ บุญณะโยไทย, 2556 น.13) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่าการรับรู้ หมายถึง การแปลความหมายต่อสิ่งเร้าที่มาสัมผัส และแสดงออกไปโดยจะแตกต่างกันตามประสบการณ์ในอดีตและสภาพร่างกายจิตใจในปัจจุบันของแต่ละบุคคล

แสงเดือน ทวีสิน (2545) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ หมายถึง การที่มนุษย์นำข้อมูลที่ได้รับจากความรู้สึก การได้สัมผัส (Sensation) ซึ่งเป็นข้อมูลซึ่งยังไม่ผ่านการประมวลผลหรือข้อมูลดิบ (Raw Data) จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 โดยประกอบด้วย ตา หู จมูก ลิ้น และกายที่ตนได้สัมผัสมาจัดหมวดหมู่ จัดกลุ่ม แยกประเภท คัดเลือก วิเคราะห์ด้วยกระบวนการขั้นตอนการทำงานของสมอง แล้วตีความหมายให้คำจำกัดความสิ่งใด ๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้

Arthur L. Blumenthal (อ้างถึงใน สลิลลา มารยาท, 2560 น.45) กล่าวว่า การรับรู้ คือ กระบวนการทางธรรมชาติทางด้านจิตใจของมนุษย์ในการเรียนรู้ และใช้ความรู้ นั้น ๆ ซึ่งมี

กระบวนการย่อยในการรับรู้เช่น การรับการจัดารคิด โดยสิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางด้านร่างกายของแต่ละบุคคล

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การรับรู้ คือกระบวนการรับรู้ตามธรรมชาติของมนุษย์โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 อันประกอบด้วย ตา หู จมูก ลิ้น และกายส่งไปยังสมองเพื่อตีความทำความเข้าใจ แปลความหมาย โดยอาศัยปัจจัยทั้งภายใน และภายนอกของแต่ละบุคคล ดังนั้นการรับรู้ของแต่ละบุคคลจึงแตกต่างกัน

3.2 แนวคิดทฤษฎีการรับรู้

3.2.1 ปัจจัยการรับรู้

พีชนิ เชนเจอร์ยา และคณะ (อ้างถึงใน ปิยะนันท์ บุญชะโยไทย, 2556 น.13) กล่าวว่า กระบวนการรับรู้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว โดยบุคคลจะแสดงออกต่างกันถึงจะอยู่ในสถานการณ์หรือถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าเดียวกันก็ตาม ซึ่งเป็นเป็นผลมาจากประสบการณ์ การสังสมทางสังคมที่ต่างกัน โดยการรับรู้ที่ต่างกันเกิดได้จากอิทธิพลที่ต่างกัน ดังนี้

แรงผลักดันหรือแรงจูงใจ (Motives) จะเกิดขึ้นในขณะที่เราต้องการที่จะเห็นหรือสัมผัสเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เราพยายามที่จะเข้าหาสิ่งเหล่านั้น

ประสบการณ์เดิม (Past Experiences) จากการเลี้ยงดู สังคมที่เป็นอยู่ จะหล่อหลอมให้เกิดเป็นประสบการณ์ และสร้างการรับรู้ที่ต่างกัน

กรอบอ้างอิง (Frame of Reference) การได้รับการสั่งสอนที่ต่างกันทั้งจากครอบครัว ความเชื่อ ศาสนา ทักษะคิดที่ต่างกันก่อให้เกิดการรับรู้ที่ต่างกัน

สภาพแวดล้อม (Environment) บุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีอุณหภูมิ ภูมิอากาศ สถานที่ และอื่น ๆ ต่างกัน ส่งผลต่อการรับรู้ที่ต่างกัน

สภาพจิตใจและอารมณ์ (Mental and Emotional state) ความโกรธ ความกลัว ความสุข ล้วนแล้วแต่ทำให้สภาพจิตใจและอารมณ์ของบุคคลมีการรับรู้ต่างกัน

3.2.2 กระบวนการในการรับรู้

วชิระ ชินหนองจอก (2552) อธิบายว่ากระบวนการในการรับรู้เป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องเมื่อมนุษย์ได้สัมผัสหรือรับข้อมูลทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 อัน ประกอบด้วย ตา หู จมูก ลิ้น และกายก็จะส่งข้อมูลไปยังสมองเพื่อให้แปลความหมาย จากนั้นจึงแสดงออกตามผลของการรับรู้ของแต่ละบุคคล โดยสามารถอธิบายได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 มีสิ่งเร้ามากระทบอวัยวะสัมผัส

ขั้นตอนที่ 2 ประชาสัมพันธ์ที่ได้รับสิ่งเร้าวิ่งไปยังระบบประสาทส่วนกลาง ซึ่งมี ศูนย์กลางอยู่ที่สมองเพื่อสั่งการ การรับรู้ (Perception) เกิดขึ้นตรงนี้

ขั้นตอนที่ 3 สมองแปลความหมายออกมาเป็นความรู้ ความเข้าใจโดยอาศัย ประสบการณ์ ความจำ ทักษะคิด เจตคติ ความต้องการ เซาว์ปัญญา และบุคลิกภาพ ส่งผลให้เกิด การตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งแสดงออกมา เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าเกิดการรับรู้

ขั้นตอนที่ 4 การสรุปผลของการรับรู้ผ่านการสังเคราะห์เป็นความคิดรวบยอดแล้วมี ปฏิกริยาตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งเร้าตามที่รับรู้ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดพฤติกรรม หรือการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แสดงให้เห็นว่ามีการรับรู้และการเรียนรู้เกิดขึ้นโดยสามารถประเมินได้จาก การตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังมีผู้ที่ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจำนวนน้อย โดยผู้วิจัย ได้รวบรวมตัวอย่างที่เกี่ยวข้องมานำเสนอ ดังนี้

สุชาติ ลีตระกูล และคณะ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การขับเคลื่อนเครือข่ายทางสังคมในการ สร้างการเรียนรู้และการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุที่ยากจนในชุมชนเมือง จังหวัดเชียงราย ผล การศึกษาพบว่า ข้อจำกัดของผู้สูงอายุด้านการรับรู้ข้อมูลสิทธิที่ต่าง ๆ ที่ตนพึงได้รับ และไม่ทราบ ช่องทางการรับรู้ประโยชน์ที่ต้องได้รับบริการ อีกทั้งยังไม่สามารถใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการ อำนวยความสะดวกเพื่อสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิของตนได้

จุฑามาศ คำมาเร็ว (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนการ ดำเนินการมีส่วนที่ติดปัญหาหลายขั้นตอน อาทิเช่น การสำรวจตรวจสอบคุณสมบัติผู้มีสิทธิ์ตาม ระเบียบ การคัดเลือกและขออนุมัติผู้มีสิทธิ์ได้รับเบี้ย การจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกตาม คุณสมบัติได้รับเบี้ย การขออนุมัติเปลี่ยนแปลงข้อมูลผู้มีสิทธิ์ได้รับเบี้ย เป็นต้น เหล่านี้มีขั้นตอนค่อย ข้างซับซ้อน มีข้อจำกัดของระเบียบกฎหมาย จำกัดด้วยเรื่องเวลา และเอกสารของผู้สูงอายุไม่ครบส่ง ไม่ตามกำหนด ทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้ ด้านขั้นตอนเบิกจ่ายเงินงบประมาณเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุมี ข้อจำกัดในการใช้ระเบียบ และขาดการประชาสัมพันธ์ในหมู่บ้าน

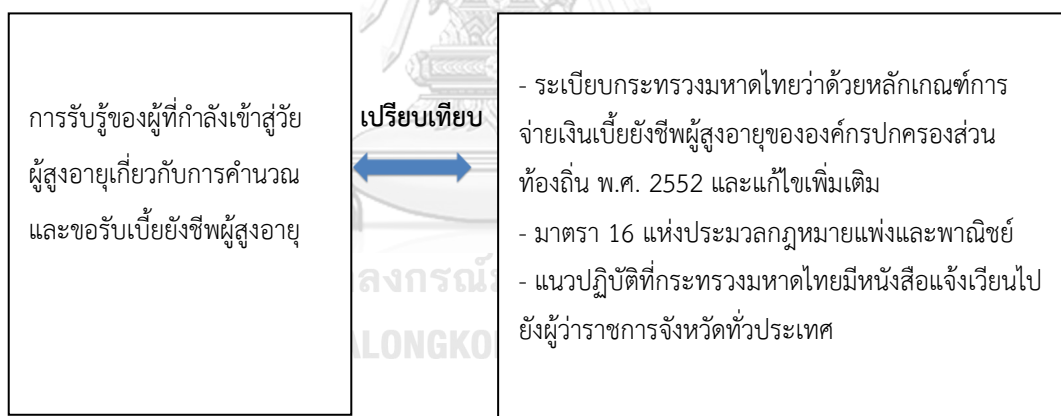
ฉรัญญา แม้นศรี (2562: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการสวัสดิการ สังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ของเทศบาลเมืองลาดสวาย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัย เชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากตัวแทนประชากร จำนวนทั้งสิ้น 370 คน ผลการศึกษามีพบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินการเกี่ยวกับสวัสดิการดังกล่าว โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยการวิจัยแบ่ง

การศึกษาออกเป็น 4 ประเด็นหลัก คือ 1) ประเด็นเกี่ยวกับกระบวนการ โดยศึกษาการชี้แจงขั้นตอน และการให้คำแนะนำ การบริการรับลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอย่างเหมาะสม ปฏิบัติตามระเบียบที่ภาครัฐกำหนด การให้บริการแล้วเสร็จทุกขั้นตอนในทีเดียวกัน การให้บริการนอกพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพแก่ผู้ได้รับสิทธิ์ มีกล่องรับความคิดเห็นของประชาชนผู้มาติดต่อขอรับบริการ มีการเปิดเวทีให้ประชาชนผู้มีสิทธิ์ได้รับเบี้ยยังชีพได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุม 2) ประเด็นสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้มารับบริการ โดยศึกษาประเด็นการบริหารจัดการพื้นที่สำหรับการกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ สถานที่ให้บริการมีความพร้อมและมีที่จอดรถเพียงพอ การจัดบริการน้ำดื่มต่อผู้มารับบริการ การจัดบริการเพิ่มเติมสำหรับผู้รับบริการ เช่น อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ วารสาร เป็นต้น สถานที่มีความสวยงามเหมาะสม และมีการจัดทำสัญลักษณ์/เครื่องหมาย/ป้ายบอกรายละเอียดของสถานที่ให้บริการมีความชัดเจน จำนวนที่นั่งให้ผู้มารับบริการมีจำนวนเพียงพอ 3) ประเด็นการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยศึกษาประเด็นการเผยแพร่ข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ และหลายช่องทาง การให้ประชาชนผู้ได้รับสิทธิ์สามารถเข้ามาตรวจสอบความโปร่งใสในการจ่ายเงิน การให้ประชาสัมพันธ์และการให้ข้อมูลเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น การประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง มีแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์แสดงขั้นตอนลำดับการติดต่อ 4) ประเด็นเจ้าหน้าที่ โดยศึกษาการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทักษะความสามารถในการให้ข้อมูลถูกต้อง มีความตั้งใจในการให้บริการ ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้บริการด้วยความเต็มใจ และปฏิบัติต่อผู้มารับบริการอย่างเท่าเทียมกัน และผลการวิจัยเปรียบเทียบเมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการพักอาศัย และสถานภาพทางครอบครัว พบว่า ผู้สูงอายุที่มีเพศและระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน สำหรับผู้สูงอายุที่มีอายุ ระยะเวลาในการพักอาศัย และสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน

ชนบที วรณวิสุทธิ (2563: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการให้บริการเบี้ยยังชีพของสำนักงานเขตบางแคกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 344 คน ผลการศึกษวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการให้บริการเบี้ยยังชีพของสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อนำข้อมูลมาพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ประเด็น คือ 1) ประเด็นอาคารสถานที่ โดยศึกษาสภาพความสมบูรณ์ การรักษาความสะอาดอาคารให้เหมาะสมแก่การใช้สอยตามอายุของการใช้งาน และการซ่อมแซมการบำรุงรักษาอาคารสถานที่ให้ดูสวยงามอยู่ตลอด การจัดป้ายบอกจุดและแผนผังการให้บริการแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน การจัดที่นั่งสำหรับผู้มาติดต่อรับเบี้ยยังชีพมีจำนวนเพียงพอ 2) ประเด็นการประชาสัมพันธ์ โดยศึกษาการบริหารจัดการข้อมูล การเผยแพร่วางแผน การกำหนดยุทธศาสตร์ของหน่วยงานกับส่วนงานอื่นที่เกี่ยวข้อง การสร้างภาพลักษณ์ที่สง่างามให้แก่องค์กรอย่างต่อเนื่อง การส่งบุคลากรเจ้าหน้าที่ไปให้ความรู้ อบรมและ

ประชาสัมพันธ์กับประชาชนผู้สูงอายุ ในชุมชนต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของตน 3) ประเด็นเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ โดยศึกษาเจ้าหน้าที่ที่ต้อนรับด้วยความเป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใส และมีอัธยาศัยดี มีกิริยาท่าทางที่สุภาพ มีความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานมีความรับผิดชอบในการให้บริการเบี่ยงชีฟเป็นอย่างดี มีระยะเวลาในการให้บริการแต่ละขั้นตอนอย่างเหมาะสม ตรงตามความต้องการของประชาชนผู้รับเบี่ยงชีฟที่มาติดต่อรับบริการ 4) ประเด็นการประสานงาน โดยศึกษาเจ้าหน้าที่ที่สามารถปรับตัวเข้าหาทุกฝ่ายได้ มีจิตวิทยาในการติดต่อประสานงานแต่ละบุคคลให้ความสำคัญกับทุกคน การประสานงานต้องมีทุกระดับของสายการบังคับบัญชา ทั้งไม่เป็นทางการและเป็นทางการ เจ้าหน้าที่มีความร่วมมือ ปฏิบัติงานเป็นทีมมีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ลดขั้นตอนการทำงาน ซ้ำซ้อน ขัดแย้ง หรือเหลื่อมล้ำกัน ดำเนินงานอย่างราบรื่น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และนโยบายของหน่วยงาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการ พบว่า ด้าน เพศ สถานภาพสมรส มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านอายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาที่ พักอาศัยในชุมชนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปภาพที่ 7 กรอบแนวคิดการวิจัย

การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับวิธีการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จะเปรียบเทียบความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามภาครัฐกำหนดโดยจะประกอบด้วย ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งจะกล่าวถึงความหมายของคำว่าเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หลักเกณฑ์หรือคุณสมบัติของผู้ที่มีสิทธิ์ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เอกสารประกอบการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวนเงินที่ได้รับตามขั้นบันได เป็นต้น มาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จะกล่าวถึงหลักในการคำนวณอายุ ซึ่งในงานวิจัยนี้จะมีการคำนวณอายุเพื่อให้ทราบวันที่ยื่นขอรับเบี้ย วันที่มีสิทธิ์ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุกล่าวคือ ต้องมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์จึงมีสิทธิ์จะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ นั่นเอง และแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งกรุงเทพมหานครและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการตามแนวปฏิบัติดังกล่าวตั้งแต่การประชาสัมพันธ์ การประกาศรายชื่อการส่งข้อมูลให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง “การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุกรณีศึกษาเทศบาลนครรังสิต” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณวันที่ยื่นลงทะเบียนวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุกระบวนการและขั้นตอนในการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงและเป็นแนวทางในการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ผู้สูงอายุที่จะครบกำหนดได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในปีงบประมาณถัดไป ดำเนินการได้ได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งสามารถนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงนโยบายเกี่ยวกับผู้สูงอายุได้ในอนาคตอย่างเหมาะสมลดข้อจำกัด และความซับซ้อนของระบบการดำเนินงานต่อไป โดยผู้วิจัยได้วางแผนการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยไว้ดังนี้

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) คือการศึกษาปรากฏการณ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมโลก เพื่อหาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ พฤติกรรมของมนุษย์ การรับรู้ การทำความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ โดยผู้วิจัยเป็นผู้แปลความหมายวิเคราะห์ตีความเพื่อนำไปสู่ข้อสรุป การวิจัยเชิงคุณภาพให้คุณค่ากับความเป็นมนุษย์สูง นอกจากนี้การวิจัยเชิงคุณภาพจะมีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ การเก็บข้อมูลอาจทำได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกต การจดบันทึก เป็นต้น (แวนดาว พรหมเสน, 2554) มนุษย์มีความเป็นปัจเจกทำให้ความรู้สึกนึกคิดตลอดจนความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป การวิจัยเรื่อง “การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีศึกษาเทศบาลนครรังสิต” ต้องการศึกษารับรู้ของตัวแทนประชากรแต่ละคนว่ามีความคิดเห็น รู้สึกนึกคิดต่อประเด็นเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอย่างไร โดยแต่ละคำตอบย่อมแตกต่างกันตามแต่ละบริบทของสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ของผู้ตอบ ผู้วิจัยต้องการคำตอบเชิงลึกและมีรายละเอียดชัดเจน การวิจัยเชิงคุณภาพจึงเป็นการวิจัยที่เหมาะสม

การวิจัยเรื่อง “การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีศึกษาเทศบาลนครรังสิต” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสัมภาษณ์โดยละเอียดทั่วถึง และไม่เป็นการชี้นำการตอบแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบโครงสร้างของคำถามรูปแบบการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi - Structured

Interview) และเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการรับรู้ในเรื่องการคำนวณและการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

Miles and Huberman (อ้างถึงใน ประไพพิมพ์ สุธีวสินนทร์ และประสพชัย พสุนนท์, 2559) วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้กำหนดหลักเกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

- 1) ให้มองที่วัตถุประสงค์ก่อนแล้วเลือกตัวอย่างให้สามารถตอบโจทย์วัตถุประสงค์ในการวิจัยให้ตรงประเด็นมากที่สุด
- 2) ผู้ให้ข้อมูลหรือตัวอย่างต้องสามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้ดีโดยสามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และข้อมูลเฉพาะเจาะจงประเด็นเพียงพอต่อการตอบคำถามวิจัยได้
- 3) ข้อมูลที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญหรือกลุ่มตัวอย่างต้องสามารถสรุปได้อย่างถูกต้องชัดเจน
- 4) ข้อมูลควรมีความน่าเชื่อถือและเที่ยงตรง
- 5) การวิจัยใช้หลักจริยธรรมถูกต้อง
- 6) มีการวางแผนในการเลือกกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสม

ในส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่าง Gibbs และคณะ (2007) และ Patton(2002) (อ้างถึงใน สิทธิวัฒน์ ปัญญางาม, 2563) ได้กล่าวว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการตอบแบบสัมภาษณ์ควรมีจำนวนระหว่าง 5 - 30 คน โดยจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 15 คน และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน 1 คน รายละเอียดดังนี้

ประชากรในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุกรณีศึกษาเทศบาลนครรังสิต ” คือประชาชนชาวไทยที่มีอายุระหว่าง 55 - 58 ปี มีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต และเป็นผู้มีสิทธิ์ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เนื่องจากมีคุณสมบัติตามระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของกระทรวงมหาดไทย โดยในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) อรรถรรณ ศรีโสมพันธ์ (2558) อธิบายว่าเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยกำหนดกฎเกณฑ์ในการเลือกเอง ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการสุ่มตัวอย่างแบบบอลล์หิมะ (Snowball sampling) วิรัตน์ คำศรีจันทร์ (2554) โดยใช้เกณฑ์เรื่องอายุ และพื้นที่ จำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งสิ้น 15 คน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการรับลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน 1 คน โดยใช้เกณฑ์ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่งจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง 4 คน โดยเจ้าหน้าที่เป็นผู้มีประสบการณ์ในการให้บริการรับยื่นลงทะเบียน

ขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและมีตำแหน่งระดับหัวหน้างาน อีกทั้งได้รับมอบหมายจากผู้บริหารให้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือการใช้แบบสัมภาษณ์โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - Depth Interview) ซึ่งมีรูปแบบการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi - Structured Interview) (อรรวรรณ ฟิงเพระ และรสพร หม้อศรีใจ, 2562) โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างนี้ นิยมใช้กับการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งต้องการความยืดหยุ่นของข้อประเด็นคำถามเพื่อการเก็บข้อมูล ในขณะที่ยังคงไว้ซึ่งเนื้อหาสาระที่ครอบคลุมประเด็นศึกษาอย่างครบถ้วนมีการออกแบบคำถามไว้ล่วงหน้า และเป็นคำถามปลายเปิดที่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สามารถแสดงทัศนคติ ความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำถามสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามบริบทของผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อให้ได้คำตอบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย และเป็นการยืดหยุ่นให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์รู้สึกผ่อนคลาย โดยผู้สัมภาษณ์จะสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการมากขึ้นเป็นการพูดคุยเพื่อให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ไว้วางใจที่จะตอบคำถาม โดยคำถามในแบบสัมภาษณ์มีการออกแบบให้สามารถตอบปัญหาในการศึกษาได้ตรงประเด็นปัญหา และเป็นคำถามที่มีความละเอียดชัดเจน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพที่สุด โดยแบบสัมภาษณ์จะแบ่งเป็น 2 ฉบับดังนี้

แบบสัมภาษณ์ผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ คำถามในแบบสัมภาษณ์จะแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเพื่อใช้ในการสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเพื่อใช้ในการสอบถามข้อมูลความเข้าใจในการคำนวณและการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุข้อจำกัดปัญหา ข้อดีขม

แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง คำถามในแบบสัมภาษณ์จะแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเพื่อใช้ในการสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเพื่อใช้ในการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการรับลงทะเบียนการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ แนวทางการส่งเสริม สนับสนุนปรับปรุง การให้บริการ

อารยา องค์เอี่ยม และพงศธราร วิจิตเวชไพศาล (2561) ได้กล่าวว่า ผลงานวิจัยที่ดีเป็นผลมาจากเครื่องมือวิจัยที่มีคุณภาพผ่านระบบการตรวจสอบที่มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือโดยคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษา และได้ปรับปรุงเครื่องมือให้เหมาะสมตามคำแนะนำ และทดสอบเครื่องมือก่อนนำไปใช้จริง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการตามแนวทางของระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพโดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In - Depth Interview) ซึ่งการสร้างคำถามมาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการสัมภาษณ์จะมีการขออนุญาตผู้ตอบแบบสัมภาษณ์บันทึกเสียงเป็นหลักฐานในการเก็บข้อมูล ซึ่งเมื่อผู้วิจัยสัมภาษณ์ได้ตามเป้าหมายแล้วจึงดำเนินการถอดข้อความจากการบันทึกเสียงสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยสอบถามข้อมูลเบื้องต้นจากผู้ใกล้ชิดประชากรกลุ่มตัวอย่างเพื่อคัดเลือกผู้ที่ตรงตามเกณฑ์ คือประชาชนชาวไทยที่มีอายุระหว่าง 55 - 58 ปี มีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต และเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เนื่องจากมีคุณสมบัติตามระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของกระทรวงมหาดไทยในส่วนของเจ้าหน้าที่ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องส่งไปยังนายกเทศมนตรีนครรังสิต เพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านหรือผู้แทนในการตอบแบบสัมภาษณ์ตามเห็นสมควร

3.4.2 การติดต่อผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยติดต่อผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ผ่านทางโทรศัพท์ และได้แนะนำตัวเอง และสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อตรวจสอบเกณฑ์อีกครั้ง จากนั้นผู้วิจัยได้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยดังกล่าว สอบถามถึงความสมัครใจของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ในการให้ข้อมูล และขออนุญาตบันทึกเสียง อธิบายถึงแบบสัมภาษณ์ และเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ซักถามข้อสงสัยได้อย่างอิสระ หลักจากอธิบายข้อมูลต่าง ๆ แล้ว ผู้วิจัยขอให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ตอบคำถามตามประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แม่นยำเกิดความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุดและได้นัดหมายวันเวลาที่จะทำการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เลือกวันเวลาที่ตนเองสะดวก และก่อนการสัมภาษณ์หนึ่งวันผู้วิจัยจะติดต่อผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อยืนยันการนัดหมายอีกครั้ง เพื่อให้ได้การดำเนินการสัมภาษณ์เป็นไปด้วยความราบรื่น

3.4.3 ก่อนดำเนินการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้อธิบายรายละเอียดของการวิจัยประกอบด้วย เรื่องที่จะทำการศึกษาวิจัย วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่จะได้รับ วิธีการดำเนินการวิจัย คำถามที่จะใช้สัมภาษณ์ วิธีการสัมภาษณ์ ระยะเวลาในการสัมภาษณ์โดยประมาณ การบันทึกเสียง และการวิเคราะห์ข้อมูล การรายงานผลการศึกษา

3.5 แนวทางการวิเคราะห์และการนำเสนอผลการวิจัย

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุกรณีศึกษาเทศบาลนครรังสิต” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - Depth Interview) ข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ ความคิดเห็น ความรู้สึก จากประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์แต่ละบุคคลโดยตรงซึ่งอาจมีความคล้ายหรือต่างกันได้ ผู้วิจัยจึงต้องนำข้อมูลที่ได้มาจัดระเบียบเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและตีความเนื้อหาสาระสำคัญ เพื่อนำมาอภิปรายและพรรณนาสรุปผลการศึกษาวิจัยต่อไป โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) เตรียมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาจำแนกเป็นหัวข้อแยกตามประเด็น ดังนี้
 - ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
 - สถานะปัจจุบันของผู้สูงอายุในการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
 - ความเข้าใจในการคำนวณและการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
 - ข้อจำกัดหรือปัญหาการคำนวณและการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
- 2) จัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่มีคำตอบไปในทิศทางเดียวกัน
- 3) การวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic analysis) ตามแนวทางของ Braun & Clarke (อ้างถึงใน อานุภาพ ฤปาอย่าง และลิษา ลูคัส, 2560) ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือขั้นที่ 1 ทำความคุ้นเคยกับข้อมูลโดยอ่านข้อความที่ได้จากการถอดเทปและทำการบันทึกเสียงแบบคำต่อคำไปเรื่อย ๆ และข้อมูลเอกสารทั้งหมด ขั้นที่ 2 ค้นหาว่าประเด็นไหนคือสาระสำคัญจัดทำข้อมูลเบื้องต้น ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจในเนื้อและวิเคราะห์เนื้อหาแก่นสาระหลัก และสาระย่อย ขั้นที่ 4 ตรวจสอบความถูกต้องซ้ำ ขั้นที่ 5 ให้รหัสข้อมูลหลังจากกำหนดดัชนีจัดเรียงหมวดหมู่แยกข้อมูลให้เป็นกลุ่มเดียวกัน และกำหนดดัชนี ขั้นที่ 6 สร้างรายงานข้อสรุปภายใต้คำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากขั้นตอนการดำเนินงาน 6 ขั้นตอนที่กล่าวมา จะได้มาซึ่งข้อสรุปโดยใช้แผนที่ความคิด (mind mapping) เพื่อให้เห็นภาพความเชื่อมโยงของแก่นสาระหลัก และสาระย่อย
- 4) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) นอกจากผู้วิจัยจะได้วิเคราะห์เนื้อหาในส่วนของรายละเอียดข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์เนื้อหาในเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วย มาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม และแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้จากการสัมภาษณ์มาเปรียบเทียบกับเอกสารที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้เพื่อเปรียบเทียบความสอดคล้องในแต่ละประเด็น โดยการวิเคราะห์เนื้อหาอาจทำได้โดยการ

วัด การนับจำนวนถ้อยคำ การจำแนกประเภท หรือเปรียบเทียบก็ได้ สุภางค จันทวานิช (อ้างถึงใน ชิตชนก เจริญเชาว์ และจารุพรรณ ทิพย์ศุภลักษณ์, 2545)

5) การนับความถี่ของข้อมูล โดยผู้วิจัยได้นับจำนวนการรับรู้ที่สอดคล้อง ไม่สอดคล้อง และไม่ทราบ ให้ทราบแนวโน้มของการรับรู้ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญว่ามีการรับรู้ในแต่ละประเด็นมากน้อยเพียงไร

6) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยผ่านการตีความ โดยการอภิปรายผลและการพรรณนาจากข้อมูลที่ได้จากผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

7) นำเสนอข้อมูลผลการศึกษาวิจัยในเรื่องของการรับรู้การคำนวณเบี้ยยังชีพและการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุว่าสอดคล้องหรือตรงกับที่รัฐกำหนดหรือไม่ และข้อจำกัดหรือปัญหาการคำนวณและการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพื่อเป็นประโยชน์ต่อไป

3.5.2 การนำเสนอผลการวิจัย

1) การอภิปรายผล เป็นขั้นตอนสำคัญเพราะแสดงถึงกรอบแนวคิดการวิจัย ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเป็นการให้เหตุผล โดยอาศัยหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การอภิปรายผลการวิจัยนั้นถือเป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยจะกระทำภายหลังจากทำการสรุปผล เรียกว่าเป็น “หัวใจของการวิจัย” ซึ่งเป็นการให้เหตุผลและผลที่อาศัยแนวคิดและทฤษฎีที่ผู้วิจัยใช้ในการสร้างกรอบแนวคิดมา อภิปรายผลการวิจัยที่เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งนั้น (วาโร เฟิงสวัสดิ์, 2547) (อ้างถึงใน ญัฐพัชร อภิรุ่งเรืองสกุล และประสพชัย พสุนนท์, 2562 : บทนำ) การศึกษาวิจัยเรื่อง “การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ” ได้นำเสนอผลการวิจัยโดยการ อภิปรายผลเพื่อให้ผู้อ่านได้มองเห็นภาพรวมของการศึกษาและผลลัพธ์จากการศึกษาเพื่อที่จะได้เข้าใจ แนวคิดในเรื่องการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะคิด ความคิดเห็น และประสบการณ์ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตอบ โจทย์วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

2) การพรรณนา เป็นการสะท้อนภาพความจริง ของสรรพสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว เรียงลำดับเหตุการณ์จากปัจจุบันสู่อดีตอันยาวไกล เป็นการให้เห็นทัศนคติต่อชีวิตอย่างเป็นระบบ มีความเกี่ยวเนื่องและเป็นเหตุปัจจัยแก่กันและกัน การศึกษาวิจัยเรื่อง “การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ” เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกข้อมูลที่ได้ จะประกอบด้วยความรู้ ความคิดเห็น ทักษะคิด จากประสบการณ์จริงของแต่ละบุคคล และในบริบทที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยต้องตีความออกมาเป็นนามธรรมที่จับต้องไม่ได้ การพรรณนาจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ และเข้าถึงสิ่งที่ปรากฏในการวิจัยได้มาก

3.6 จริยธรรมในการทำงานวิจัยและการพิทักษ์สิทธิผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับเรื่องจริยธรรมในการทำงานวิจัยและการพิทักษ์สิทธิผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เป็นอย่างยิ่ง โดยผู้วิจัยได้นำหลักจริยธรรมการวิจัย (Research Ethics) มาใช้ประกอบในดำเนินการวิจัยตามหลักวิชาการที่เหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2541) (อ้างอิงใน อัศวิน แสงพิบูล, 2556น.140) และได้กำหนดกรอบจริยธรรมในการวิจัยไว้ทั้งสิ้น 3 ประเด็น ดังนี้

3.6.1 จริยธรรมในการทำงานวิจัย

1) ประเด็นของผู้วิจัย

1.1) ผู้วิจัยเคารพศักดิ์ศรีและสิทธิของผู้ตอบแบบสอบถามสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยตระหนักถึงภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ โดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับ และไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

1.2) ผู้วิจัยต้องมีอิสระทางความคิดปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำการศึกษาวิจัย โดยมีความเป็นกลางปราศจากอคติ และคำนึงถึงเสมอว่าการอคติจะส่งผลเสียต่อผลการวิจัย

1.3 ผู้วิจัยจะนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ โดยการเผยแพร่ข้อมูลเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่องานด้านวิชาการและสังคมต่อไป ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงหรือขยายผลการวิจัยเกินความจริง

1.4) ผู้วิจัยมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ โดยมีจิตสำนึกที่จะอุทิศความรู้ความสามารถในการทำวิจัยเพื่อประโยชน์ของสังคมและประชากรทั่วโลก

2) ประเด็นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จะได้รับคำชี้แจงรายละเอียดจากผู้วิจัย และให้ความยินยอมโดยสมัครใจก่อนที่จะให้สัมภาษณ์ และผู้วิจัยจะปกปิดข้อมูล และรักษาความลับของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

3) ประเด็นการนำเสนอข้อมูล

เนื่องจากการสัมภาษณ์เป็นคำถามเพื่อให้แสดงทัศนคติ ความรู้สึก ความรู้ และความคิดเห็น จากประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์โดยตรง ผู้วิจัยได้ปกป้องความเป็นส่วนตัวและการรักษาความลับจึงใช้นามสมมติแทนในการรายงานผล ตลอดจนการวิเคราะห์ผลที่แสดงในภาพรวมไม่สะท้อนให้เห็นข้อมูลเป็นรายบุคคล (เบญญา ยอดดำเนิน - แอ็ดติจ, 2553)

3.6.2 การพิทักษ์สิทธิผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลงานการศึกษาวิจัยจะต้องเผยแพร่สู่สาธารณะชน ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแจ้งข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการวิจัย ขั้นตอน วิธีการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมขออนุญาตบันทึกเสียงขณะทำการสัมภาษณ์ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีสิทธิ์ถอนตัวจากการตอบแบบสัมภาษณ์หากไม่สะดวกใจในการตอบแบบสัมภาษณ์ได้ตลอดเวลา โดยไม่มีการบังคับ ชักจูง หรือการให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนทั้งสิ้น

3.7 ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ข้อค้นพบที่ได้เป็นบริบทของ เทศบาลนครรังสิต อาจไม่สามารถนำไปอธิบายบริบทของพื้นที่อื่น ๆ ได้ (generalization)
2. งานวิจัยฉบับนี้เป็นการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่อยู่ในชุมชนเดียวกัน ซึ่งเป็นชุมชนขนาดเล็กเมื่อเทียบกับขนาดของเทศบาลนครรังสิตที่เป็นเทศบาลขนาดใหญ่ มีความเป็นไปได้ว่าการรับรู้ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีความสัมพันธ์กับปัจจัยแวดล้อมของชุมชน เช่น ความเข้มแข็งของประธานชุมชนในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลจากเทศบาลต่อให้ลูกบ้าน ความสนิทสนมใกล้ชิดของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยสูงอายุในชุมชนเดียวกัน เป็นต้น
3. ระยะเวลาการเก็บข้อมูลอยู่ในช่วงของการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) การเข้าพบผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีความยากลำบากและเวลาในการสัมภาษณ์ค่อนข้างจำกัดเนื่องจากช่วงอายุของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญถือเป็นกลุ่มเปราะบางต่อเชื้อไวรัสนี้
4. รายละเอียดการประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่เทศบาลนครรังสิตยังไม่ครอบคลุมในบางประเด็น เช่น ความถี่ในการประชาสัมพันธ์ในช่องทางต่าง ๆ ข้อความที่ใช้ประชาสัมพันธ์ อัตราการตอบข้อความที่เกี่ยวข้องกับเบี่ยยังชีพที่ประชาชนมีข้อสงสัยผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์ต่างๆ เป็นต้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มการเก็บข้อมูลเหล่านี้จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ข้อมูลการบริการจากฝั่งเทศบาลมีความสมบูรณ์มากขึ้น

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ของที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีศึกษาเทศบาลนครรังสิต โดยการสัมภาษณ์ผู้ที่มีอายุระหว่าง 55 – 58 ปีมีทะเบียนบ้านในเขตเทศบาลนครรังสิต ซึ่งจะเป็นข้อมูลของผู้ที่ต้องเตรียมความพร้อมสำหรับการยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ว่ามีความพร้อมเพียงไร และมีการรับรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องอย่างไรมีความถูกต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนดหรือไม่ อย่างไร

ในบทนี้ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วนแบ่งเป็นส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 16 คน โดยแบ่งเป็น กลุ่มที่ 1 ผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุโดยกำหนดช่วงอายุระหว่าง 55 – 58 ปี และมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลนครรังสิต จำนวน 15 คน และกลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการรับยื่นลงทะเบียน จำนวน 1 คน ใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) รายละเอียดของผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ข้อมูลรายบุคคลกลุ่มที่ 1 ผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ

รหัส	เพศ	อายุ	สถานภาพ	พักอาศัยร่วมกับ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	แหล่งรายได้	รายได้	รายได้/ครัวเรือน	วัน/เดือน/ปี สัมภาษณ์	ระยะเวลาสัมภาษณ์ (นาที)	ช่องทางการสื่อสาร
A01	ช	58	สมรส	คู่สมรส	ต่ำกว่า ป.ตรี	พนักงานขับรถ	เงินเดือน	20,000	40,000	25 มี.ค.65	40	โทรศัพท์
A02	ญ	55	สมรส	คู่สมรส ลูก	ต่ำกว่า ป.ตรี	แม่บ้าน	เงินเดือน	10,000	50,000	26 มี.ค.65	60	Face to face
A03	ช	55	สมรส	บิดามารดา ลูก	ป.ตรี	ลูกจ้างรัฐ	เงินเดือน	21,000	40,000	26 มี.ค.65	60	Face to face
A04	ช	58	โสด	แม่ พี่ น้อง	ต่ำกว่า ป.ตรี	ไม่ได้ทำงาน ช่วยที่น้อง ค้าขาย	ญาติ	ไม่แน่นอน	40,000	26 มี.ค.65	30	Face to face
A05	ญ	58	โสด	ลูก	ต่ำกว่า ป.ตรี	ไม่ได้ทำงาน	ค่าเช่า เบี้ย พิกัด ลูก	10,000	ไม่ทราบ	2 เม.ย.65	40	Face to face
A06	ญ	55	สมรสไม่จดทะเบียน	แฟน ยาย พ่อ แม่ ลูก หลาน	ต่ำกว่า ป.ตรี	ค้าขาย	กำไร	20,000	80,000	2 เม.ย.65	30	Face to face
A07	ญ	58	สมรส	คู่สมรสลูก หลาน	ต่ำกว่า ป.ตรี	ไม่ได้ทำงาน	ไม่มี	20,000	35,000	2 เม.ย.65	50	Face to face
A08	ญ	55	สมรส	คู่สมรสลูก 3 คน	ป.ตรี	ธุรกิจส่วนตัว	ผลกำไร	15,000	30,000	3 เม.ย.65	40	Face to face
A09	ญ	56	สมรส	คู่สมรสลูก แม่	ต่ำกว่า ป.ตรี	พนักงานขาย	เงินเดือน	30,000	100,000	3 เม.ย.65	30	โทรศัพท์
A10	ช	58	หม้ายคู่สมรสเสียชีวิต	ลูก	ต่ำกว่า ป.ตรี	รับจ้าง	เงินเดือน	9,000	18,000	5 เม.ย.65	45	Face to face
A11	ช	57	สมรส	น้องชายเมีย	ต่ำกว่า ป.ตรี	ขับวินมอเตอร์ไซด์	ค่าจ้าง	12,000	ไม่ระบุ	5 เม.ย.65	30	Face to face
A12	ญ	55	สมรสไม่จดทะเบียน	แฟน ลูก	ต่ำกว่า ป.ตรี	ขายลอตเตอรี่	กำไร	3,000	ไม่ระบุ	5 เม.ย.65	40	Face to face
A13	ญ	58	โสดไม่จดทะเบียนสามีตาย	ลูก 2 คน	ต่ำกว่า ป.ตรี	ขายลอตเตอรี่	กำไร	10,000	30,000	5 เม.ย.65	30	Face to face
A14	ญ	57	มีแฟนไม่จดทะเบียน	ลูก หลาน	ต่ำกว่า ป.ตรี	เลี้ยงหลาน	ค่าจ้าง	2,000	ไม่ระบุ	6 เม.ย.65	40	Face to face
A15	ญ	55	สมรส	คู่สมรส ลูก	ต่ำกว่า ป.ตรี	ขายขนมปัง	กำไร	10,000	20,000	6 เม.ย.65	30	Face to face

ตารางที่ 3 ข้อมูลรายบุคคลกลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการรับยื่นลงทะเบียน

รหัส	เพศ	ตำแหน่ง	อายุราชการ (ปี)	วัน/เดือน/ปี สัมภาษณ์	ระยะเวลาสัมภาษณ์ (นาที)	ช่องทางการสื่อสาร
T01	ญ	วิชาการระดับชำนาญการ	15	30 มี.ค.65	60	โทรศัพท์

4.2 ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยการสัมภาษณ์

คำถามหลักที่ใช้ในการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมดแบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ

คำถามเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องการคำนวณวันที่จะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และการรับรู้เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่จะได้รับแบบขั้นบันไดกระบวนการและขั้นตอนในการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการรับยื่นลงทะเบียน

คำถามเกี่ยวกับการให้บริการรับยื่นลงทะเบียนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยการเริ่มตั้งแต่การประชาสัมพันธ์ การตรวจสอบเอกสาร การตรวจสอบข้อมูล การจัดทำรายงาน และการประสานส่งข้อมูลต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปัญหาและอุปสรรค และการดำเนินการที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ จนครบกระบวนการให้บริการ

หลังจากที่ผู้ศึกษาคำเนินการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในกลุ่มที่ 1 ผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุและกลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการรับยื่นลงทะเบียนครบถ้วนทุกรายเสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้วผู้วิจัยได้ทำการถอดเทปการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลและทำการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic Analysis) โดยผู้ศึกษาได้พบประเด็นที่ได้จากการศึกษาแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 การรับรู้เรื่องการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบ่งเป็น 3 ประเด็นหลัก และประเด็นย่อย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การรับรู้เรื่องการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

การรับรู้เรื่องการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เป็นข้อมูลการรับรู้ตั้งแต่การรับรู้ว่าตนเองจะต้องยื่นขอรับเบี้ยวันไหน อายุจะครบกำหนดได้รับเงินเบี้ยยังชีพเมื่อไหร่ จำนวนเงินที่จะได้รับ เอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องกับการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เป็นต้นผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ภาครัฐกำหนด โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นย่อยได้แก่ 1.1) เปรียบเทียบความสอดคล้องของการรับรู้ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์กับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ 1.2) เปรียบเทียบความสอดคล้องของการรับรู้ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์กับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม และ 1.3) เปรียบเทียบความสอดคล้องของการรับรู้ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์กับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ

ประเด็นหลัก 1.1) สอดคล้องกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประเด็นย่อย 1.1.1 การรับรู้เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปี บริบูรณ์

การคำนวณอายุบุคคลจะมีผลต่อการรับรู้ว่าคุณเองจะมีอายุครบเกณฑ์ที่จะได้รับเบี้ยเมื่อไร ต้องยื่นลงทะเบียนเมื่อไหร่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อไปยังวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพโดยการคำนวณอายุจะอ้างตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 16 “การนับอายุของบุคคล ให้เริ่มนับแต่วันเกิด ในกรณีทีรู้อายุเกิดในเดือนใดแต่ไม่รู้วันเกิด ให้นับวันที่หนึ่งแห่งเดือนนั้นเป็นวันเกิด แต่ถ้าพันวิสัยที่จะหยั่งรู้เดือนและวันเกิดของบุคคลใด ให้นับอายุบุคคลนั้นตั้งแต่วันต้นปีปฏิทิน ซึ่งเป็นปีที่บุคคลนั้นเกิด

ตัวอย่าง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7841/2552บุคคลจะมีอายุครบปีบริบูรณ์ในวันก่อนหน้าวันคล้ายวันเกิดของทุกปี 1 วัน โดยระบุสาระสำคัญเรื่องการนับอายุไว้ว่า ผู้เสียหายที่ 1 เกิดเมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2532 จึงต้องนับอายุตั้งแต่วันที่ 5 มีนาคม คือนับตั้งแต่วันที่ 5 มีนาคม 2532 เป็นหนึ่งวันเต็ม ผู้เสียหายที่ 1 จึงมีอายุ 15 ปีบริบูรณ์ เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2547 เมื่อเกิดคดีขึ้นในเวลา 02.00 น. ของวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2547 จึงถือว่า ผู้เสียหายมีอายุเกิน 15 ปีบริบูรณ์แล้ว

การนับอายุจึงมีความจำเป็นที่ผู้ขอรับเบี้ยยังชีพควรที่จะต้องรับรู้ เพื่อใช้ในการกำหนดวันรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เมื่อตนอายุครบ 60 บริบูรณ์ และยังเป็นตัวกำหนดวันครบรอบอายุในช่วง 70 ปี 80 ปี 90 ปี ด้วยเพราะจะทำให้ได้เงินตามขั้นบันไดเพิ่มขึ้นตามอายุ(ทศพล เชี่ยวชาญประพันธ์, 2565)

ไม่สอดคล้อง (7 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปี บริบูรณ์พบว่าไม่มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนใดให้ข้อมูลความสอดคล้องกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เลย โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญมักเข้าใจจะผิดว่าการที่อายุครบรอบจะต้องตรงกับวันเกิดของตนซึ่งแท้ที่จริงแล้ววันที่อายุครบจะเป็นวันที่ก่อนตนเองเกิด 1 วันจึงจะครบรอบพอดีโดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สามารถบอกได้ว่าตนเองจะมีอายุครบ 60 ปี บริบูรณ์ ในวันเดือนปีใด ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“28 ตุลาคม 2509อายุครบ 60 ปี

ก็จะ เป็น วันที่ 28 ตุลาคม 2569”

(A03, สัมภาษณ์ 26 มีนาคม 2565)

ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เหลือจำนวน 8 คน ได้ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันคือ “ไม่ทราบ” และ “ไม่รู้”

ประเด็นย่อย 1.1.2 การรับรู้เรื่องวันได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

สืบเนื่องจากประเด็นย่อย 1.1.1 เมื่อทราบอายุของตนว่าครบ 60 ปีบริบูรณ์วันใดแล้วก็จะทำให้ทราบว่าตนมีสิทธิ์ได้รับเบี้ยตั้งแต่วันดังกล่าว แต่ในความเป็นจริงวันที่ได้รับเงินเบี้ยยังชีพในครั้งแรกกรมบัญชีกลางจะโอนเงินเป็นรอบรายเดือนโดยจะโอนเงินให้ภายในวันที่ 10 ของเดือนถัดจากเดือนเกิด เช่น เกิดเดือนกุมภาพันธ์ จะได้รับเงินโอนเข้าบัญชีวันที่ 10 มีนาคมเว้นแต่คนที่เกิดวันที่ 1 ของเดือนจะได้รับเงินโอนภายในวันที่ 10 ของเดือนเกิดนั้น

ไม่สอดคล้อง (10 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพ พบว่าไม่มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนใดให้ข้อมูลความสอดคล้องกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เลย โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญมักเข้าใจผิดว่าเมื่อตนมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์จะได้รับเงินโอนครั้งแรกเข้าบัญชีในเดือนเกิดเลย ซึ่งความเป็นจริงจะได้รับในเดือนถัดไป ยกเว้นผู้ที่เกิดวันที่ 1 จะได้รับในเดือนเกิด ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“จะได้ตอนเราอายุ 59 ปี จะต้องไปทำเรื่อง
แล้วพอเราจะได้อายุ 60 ปี คราว ๆ นะรู้มาแบบนี้
เกิด 28 ตุลาคม 2509 เริ่มปีงบประมาณใหม่
ถ้าเป็นข้าราชการก็ได้ต่ออายุราชการอีก 1 ปี
น่าจะได้รับสิ้นเดือน ตุลาคม 2569
คิดว่าน่าจะเป็นแบบนี้แหละ”

CHULALONGKORN UNIVERSITY (A03, สัมภาษณ์ 26 มีนาคม 2565)

ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เหลือจำนวน 5 คน ได้ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันคือ “ไม่ทราบ” “ไม่รู้” และ “ยังไม่ทราบเลย ไม่รู้เลยยังไม่ได้คิด อีกนานหลายปี”

ประเด็นหลัก 1.2) สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม

ประเด็นย่อย 1.2.1 การรับรู้เรื่องปีงบประมาณ

เป็นการสัมภาษณ์เพื่อสอบถามข้อมูลเบื้องต้นในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับปีงบประมาณ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ

ผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม จะมีการอ้างอิงปีงบประมาณในการคำนวณวันที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพ เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งกรณีให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทำงานหรือเกี่ยวข้องกับระบบราชการก็มีแนวโน้มที่จะเข้าใจในเรื่องปีงบประมาณมากกว่าประชาชนทั่วไป

ความสอดคล้อง (3 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องปีงบประมาณสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สามารถบอกได้ว่าปีงบประมาณเริ่มจากเดือนอะไร ถึงเดือนอะไร ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“พอจะทราบเพราะเป็นลูกจ้างรัฐ

ปีงบประมาณจะเริ่มจาก

ตุลาคม ถึง กันยายน”

(A03, สัมภาษณ์ 26 มีนาคม 2565)

ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เหลือจำนวน 12 คน ได้ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันคือ “ไม่ทราบ” “ไม่รู้” และ “ไม่ค่อยเข้าใจเท่าไร”

ประเด็นย่อย 1.2.2 การรับรู้เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการรับรู้เรื่องวันที่สามารถยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้ ซึ่งตามระเบียบจะต้องยื่นล่วงหน้าหนึ่งปีงบประมาณ กล่าวคือยื่นก่อนวันที่ตนจะมีอายุครบ 60 ปี บริบูรณ์ 1 รอบปีงบประมาณนั่นเอง

ความสอดคล้อง (4 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม โดยได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพโดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สามารถบอกได้ว่าตนเองจะต้องเตรียมตัวยื่นเอกสารเมื่อไร ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“อายุ 60 ขึ้นก่อน 1 ปี ก็ได้ยื่นว่าคนอายุ 60
ก็จะได้รับ ที่นี้อายุ 59 ปี เคื่บบอกว่าเราก้ไปแจ้งทำที่
เทศบาลเลยเอาเอกสารไปยื่นเคื่บให้ไปก่อนอายุ 60ปี”

(A02,สัมภาษณ์ 26 มีนาคม 2565)

ไม่สอดคล้อง (3 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังคงเข้าใจว่าต้องไปยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเมื่อตนอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ไปแล้ว ซึ่งในความเป็นจริงจะต้องยื่นล่วงหน้า 1 ปี โดยสามารถยื่นได้ตั้งแต่วันที่ตนมีอายุครบ 59 ปีบริบูรณ์นั่นเอง ทั้งนี้ก็เพื่อภาครัฐจะได้เตรียมข้อมูลและขออนุมัติงบประมาณเตรียมไว้ให้เมื่อถึงตอนที่ผู้สูงอายุมีสิทธิตามเกณฑ์คืออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์นั่นเอง ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ถ้าเราอายุครบ 60 ปี
เราไปยื่นก็คงได้เลยมั้งคะ”

(A09,สัมภาษณ์ 3 เมษายน 2565)

ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เหลือจำนวน 8 คน ได้ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันคือ “ไม่ทราบ” “ไม่รู้” และ “ไม่ทราบเพราะยังไม่ได้ติดต่อ”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประเด็นย่อย 1.2.2 การรับรู้เรื่องจำนวนเงินที่จะได้รับ

จากข้อมูลข้างต้นเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุปัจจุบันกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายแบบขั้นบันได โดยปรับตามอายุทำให้แต่ละช่วงอายุจะได้รับเงินจำนวนไม่เท่ากันสำหรับผู้ที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ในครั้งแรกจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจำนวน 600 บาท

ความสอดคล้อง (6 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องจำนวนเงินที่จะได้รับ สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม โดยได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องการ

รับรู้เกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะได้รับโดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สามารถบอกได้ว่าเมื่อยื่นขอรับเบี้ยยังชีพแล้วในงวดแรกตนจะได้รับเงินจำนวนเท่าไรหรือจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“60 ปี จะได้ 600 70 ปี
จะได้ 700 ได้ตามอายุ”

(A07, สัมภาษณ์ 2 เมษายน 2565)

ไม่สอดคล้อง (1 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังไม่ทราบถึงจำนวนเงินที่ตนต้องได้รับในครั้งแรกว่าเป็นจำนวนเงินเท่าไรซึ่งในส่วนของจำนวนเงินจะจ่ายตามขั้นบันได โดยปรับขึ้นตามช่วงอายุ ในส่วนของจำนวนเงินสามารถใช้เพียงการจดจำในการทราบถึงข้อมูลไม่จำเป็นต้องคำนวณให้ซับซ้อน หากผู้ให้ข้อมูลสำคัญตอบว่าไม่แน่ใจหรือไม่สามารถบอกได้อย่างชัดเจนจะถือว่าท่านไม่ได้รับรู้ถูกต้อง ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“เท่าที่รู้ตอนนี้คือ 600600 หรือ 700 ไม่แน่ใจ
พอรับอยู่แต่แกร็บเท่าไรก็ไม่รู้ เรื่องของแก”

(A08, สัมภาษณ์ 3 เมษายน 2565)

ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เหลือจำนวน 8 คน ได้ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันคือ “ไม่ทราบ” “ไม่รู้” และ “ไม่รู้บางที่ยังมองเป็นเรื่องไกลตัว แต่แบบๆ ก็ใกล้แล้วนะ”

ประเด็นย่อย 1.2.4 การรับรู้เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เป็นการสอบถามความเข้าใจขั้นต้นเพื่อให้ผู้ศึกษาวิจัยได้ทราบถึงพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งเป็นการย้ำประเด็นหัวข้อในเรื่องที่ผู้ศึกษาวิจัยต้องการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อไม่ให้เกิดการหลงประเด็น

ความสอดคล้อง (9 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม โดยได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้

เรื่องการรับรู้เกี่ยวกับความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สามารถบอกได้ว่า เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหมายความว่าอย่างไร ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามความเข้าใจนะครับคือ
เป็นเงินที่รัฐบาลจัดสรรให้ประชาชนที่อายุเกิน 60 ปี
คนอายุเกิน 60 ปีไปแล้วส่วนใหญ่เค้าจะไม่มีงานทำ
ก็เป็นเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุได้มีเงินใช้ประมาณนี้”

(A03, สัมภาษณ์ 26 มีนาคม 2565)

ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เหลือจำนวน 6 คน ได้ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันคือ “ไม่ทราบ” “ไม่รู้” และ “ยังไม่รู้ยังไม่เข้าใจเลย”

ประเด็นย่อย 1.2.5 การรับรู้เรื่องเกณฑ์การขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เป็นการสอบถามเกณฑ์หรือคุณสมบัติของผู้ที่มีสิทธิ์ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ รวมถึงผู้ที่ไม่มียสิทธิ์หรือผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่ระเบียบกำหนด

ความสอดคล้อง (7 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องเกณฑ์การขอรับเบี้ยยังชีพ สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม โดยได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องเกณฑ์การขอรับเบี้ยยังชีพโดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สามารถบอกได้ว่าผู้มีสิทธิ์ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต้องมีคุณสมบัติเช่นไร และผู้ใดที่ไม่มียสิทธิ์ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ข้าราชการไม่มีสิทธิ์ถ้ามีบ้านอายุจะไม่มีสิทธิ์
อย่างของผมเกษียณไปแล้วไม่มีเงินอะไรที่จะได้รับต่อเนื่อง
เกษียณและมีอายุเค้าจะมีเงินสะสมจากการทำงานแค่นั้นเอง
ก้อนหนึ่งให้ทีเดียวไม่มีให้ตลอด ไม่มีเหมือนข้าราชการ
เกณฑ์คือ ต้องมีอายุ 60 ปี
และไม่มีการรับบำเหน็จบำนาญที่พอจะรู้มา”

(A01, สัมภาษณ์ 25 มีนาคม 2565)

ไม่ความสอดคล้อง (4 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนในเรื่องของเกณฑ์คุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุว่าผู้ที่มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปทุกคนมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพรวมถึงข้าราชการก็มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วข้าราชการ และผู้ที่มีเงินช่วยเหลือสนับสนุนจากรัฐยกเว้นผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์จะไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“อายุ 60 ปี มีทะเบียนบ้านในเขตเทศบาล

ข้าราชการไม่ได้รับไม่รู้เลยคิดว่าได้

ไม่อยู่ในเขตเทศบาล

เพราะแต่ละท้องที่จะมีของเค้าอยู่”

(A09, สัมภาษณ์ 3 เมษายน 2565)

ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เหลือจำนวน 4 คน ได้ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันคือ “ไม่ทราบ” และ “ไม่รู้”

ประเด็นย่อย 1.2.6 การรับรู้เรื่องเอกสารประกอบการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ

เมื่อต้องไปติดต่อยื่นเอกสารเพื่อขอลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพผู้ที่มีคุณสมบัติตามระเบียบจะต้องเตรียมเอกสารให้พร้อมเพื่อนำไปยื่นแก่หน่วยงานราชการที่รับลงทะเบียน หากไม่มีการเตรียมพร้อมก็จะทำให้เสียเวลาต้องกลับมาค้นหาเอกสารและไปยังหน่วยงานราชการอีกรอบ จึงมีความจำเป็นที่ประชาชนต้องมีการรับรู้ในเรื่องนี้อย่างถูกต้อง

ความสอดคล้อง (4 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องเอกสารประกอบการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม โดยได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องเอกสารประกอบการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพโดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สามารถบอกได้ว่าต้องนำเอกสารใดบ้างไปยื่นลงทะเบียนโดยต้องตอบได้ครบทุกเอกสารจึงจะถือว่าสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ภาครัฐกำหนด ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“บัตรประชาชน ทะเบียนบ้าน สมุดบัญชี”

(A11, สัมภาษณ์, 5 เมษายน 2565)

ไม่สอดคล้อง (10 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในเรื่องเอกสารประกอบการยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ มักจะลืมหากล่าวถึงหน้าสมุดบัญชีเป็นส่วนใหญ่ โดยเข้าใจว่านำแค่บัตรประชาชน และทะเบียนบ้านไปติดต่อก็จะครบถ้วนแล้ว และมีบางส่วนเข้าใจว่านำบัตรประชาชนไปเพียงใบเดียวก็น่าจะดำเนินการได้ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“บัตรประชาชน ไม่แน่ใจ
ว่าสำเนาทะเบียนบ้านด้วยหรือไม่”

(A12, สัมภาษณ์ 5 เมษายน 2565)

ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เหลือมีเพียงจำนวน 1 คน ได้ให้ข้อมูลว่า “ไม่ทราบ”

ประเด็นหลัก 1.3) แนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ

ประเด็นย่อย 1.3.1 การรับรู้เรื่องสถานที่ที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เป็นคำถามเพื่อทบทวนความเข้าใจในเรื่องสถานที่ที่ผู้มีสิทธิ์ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจะต้องไปติดต่อ

ความสอดคล้อง (15 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องสถานที่ที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศโดยได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องสถานที่ที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพโดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สามารถบอกได้ว่าตนสามารถยื่นขอลงทะเบียนที่หน่วยงานใด ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“เทศบาลนครรังสิต”

(A12, สัมภาษณ์ 5 เมษายน 2565)

ประเด็นย่อย 1.3.2 การรับรู้เรื่องช่องทางประชาสัมพันธ์

เป็นคำถามเพื่อผู้ศึกษาวิจัยจะได้ทราบถึงที่มาที่ไปในเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยภาพรวมของผู้ให้ข้อมูลสำคัญว่าได้รับข้อมูลมาจากแหล่งใด และข้อมูลที่ได้รับคืออะไร

ความสอดคล้อง (10 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องช่องทางข่าวประชาสัมพันธ์สอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ โดยได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องช่องทางข่าวประชาสัมพันธ์โดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สามารถบอกได้ว่าตนได้รับข้อมูลมาจากแหล่งใด ข้อมูลที่ได้รับคืออะไร ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“เสียงตามสาย พูดทำนองว่าใครได้รับเบี้ย
นำเอกสารอะไรไปยื่นบ้าง มีในเพลสบูค์ด้วย”

(A10, สัมภาษณ์ 5 เมษายน 2565)

ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เหลือจำนวน 5 คน ได้ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันคือ “ไม่ทราบ” “ไม่รู้” และ “ไม่ทราบแม้แต่ไปทำงานหากินแฟนเราไม่มีเราไม่มีใครเลี้ยง”

ประเด็นย่อย 1.3.3 ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติมเป็นคำถามเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาในการการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต่อไป

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (3 คน)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติมดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ไม่มีอะไรตำหนิ แต่เค้าจะให้เราเปิดบัญชีธนาคารกรุงไทย

ป้ายยังไม่มีป้ายต้องไปเปิด เค้าจะโอนเข้ากรุงไทย

เพราะเป็นเงินรัฐบาล ป้าว่าน่าจะเปลี่ยนนะ

ควรใช้บัญชีอะไรก็ได้ ป้ามี ไทยพาณิชย์ กลสิกร

ที่ใช้ประจำ บัญชีเงินเดือน บัญชีส่วนตัว

ใช้แบงค์อะไรก็ได้จะสะดวกกว่า”

(A02, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2565)

ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เหลือจำนวน 12 คน ได้ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันคือ “ไม่มีความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม”

2. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการให้บริการรับยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เป็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตั้งแต่กระบวนการแรกจนถึงจบงานการสุดท้ายที่หน่วยงานของตนต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบ เพื่อให้การรับยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเสร็จสมบูรณ์โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ประชาสัมพันธ์การรับยื่นลงทะเบียนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเทศบาลจะดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุมาติดต่อที่ทำการเทศบาลนครรังสิต โดยประกาศทาง Line กลุ่ม และ Facebook และได้ทำหนังสือไปยังผู้นำชุมชนให้ช่วยประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย ให้ผู้ที่มีอายุ 59 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จัดเตรียมเอกสารประกอบด้วย สำเนาบัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาหน้าสมุดบัญชี มายื่นลงทะเบียนในเวลาราชการโดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวว่า

“ประชาสัมพันธ์ตลอดทุกช่วงเวลา

ประชาสัมพันธ์อยู่ตลอด

ไม่ได้เฉพาะต้นปีงบประมาณ”

(T01, สัมภาษณ์ 30 มีนาคม 2565)

2.2 ตรวจสอบคุณสมบัติผู้ยื่นเอกสารลงทะเบียน เมื่อมีประชาชนผู้มีสิทธิมาติดต่อขอยื่นลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพ เจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบข้อมูล และเอกสารจากฐานข้อมูล กรณีผู้มาติดต่อไม่ได้อยู่ในเขตพื้นที่เจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ไปลงทะเบียนยังท้องที่ของผู้นั้นมีสิทธิต่อไป เวลาในการดำเนินการไม่เกิน 10 นาที กรณีที่ไม่มายื่นลงทะเบียนผู้สูงอายุตามกำหนดเทศบาลจะไม่ได้ติดตามรายบุคคล ทั้งนี้เป็นสิ่งที่ประชาชนต้องรับผิดชอบตนเองและติดตามสิทธิของตนเอง เทศบาลมีหน้าที่ทำตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทยเท่านั้น โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวว่า

“มายื่นไม่ครบ ไม่มีที่ไหนครบหรอกค่ะ

เท่าที่เราสอบถามมา เราไม่ได้มีการติดตามรายบุคคล

เพราะมันเป็นสิทธิ์ของเค้าที่จะรับหรือไม่รับ

เราประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนมายื่นแต่จะมาหรือไม่ยื่น

มันก็เรื่องของเค้า บางคนย้ายไปเราให้ไปขึ้นไม่ไป

อันนั้นมันก็สิทธิ์ของเค้าเราบังคับไม่ได้

ในเรื่องการประชาสัมพันธ์เราทำให้อยู่แล้ว

แต่คุณจะกระตือรือร้นไปเล่าเป็นเรื่องของคุณ

ไม่ได้เกี่ยวกับเรา เพราะราชการก็ทำทุกอย่าง
ตามระเบียบ เราไม่ตามนอกจากเลขบัญชีผิด
เราต้องไปตามถึงบ้านอันนั้นเราทำ แต่ให้ไปตามมา
ขึ้นทะเบียนอันนั้นเราไม่ตามเพราะมันเป็นสิทธิ์
ที่มีพึงได้ของคุณคุณต้องรู้สิทธิ์ของตนเอง
แต่ถ้าคุณมาขึ้นแล้วอันไหนมันผิดพลาดทางเจ้าหน้าที่
ก็ต้องออกไปเยี่ยมคุณลิ่งนั้นเราต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว”

(T01, สัมภาษณ์ 30 มีนาคม 2565)

2.3 ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์ได้รับเบี้ยยังชีพเมื่อมีการรับลงทะเบียนเรียบร้อยแล้วจะ
ส่งต่อรายชื่อไปยังกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมบัญชีกลาง เพื่อประสานดำเนินการในส่วนที่
เกี่ยวข้องต่อไป และการประกาศรายชื่อที่บอร์ดของเทศบาล และรายชื่อส่งให้คณะกรรมการได้รับ
ทราบโดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวว่า

“เรามีการประกาศที่บอร์ด
ประกาศรายชื่อลงทะเบียน
ประกาศระงับการตาย
บันทึกการย้าย”

(T01, สัมภาษณ์ 30 มีนาคม 2565)

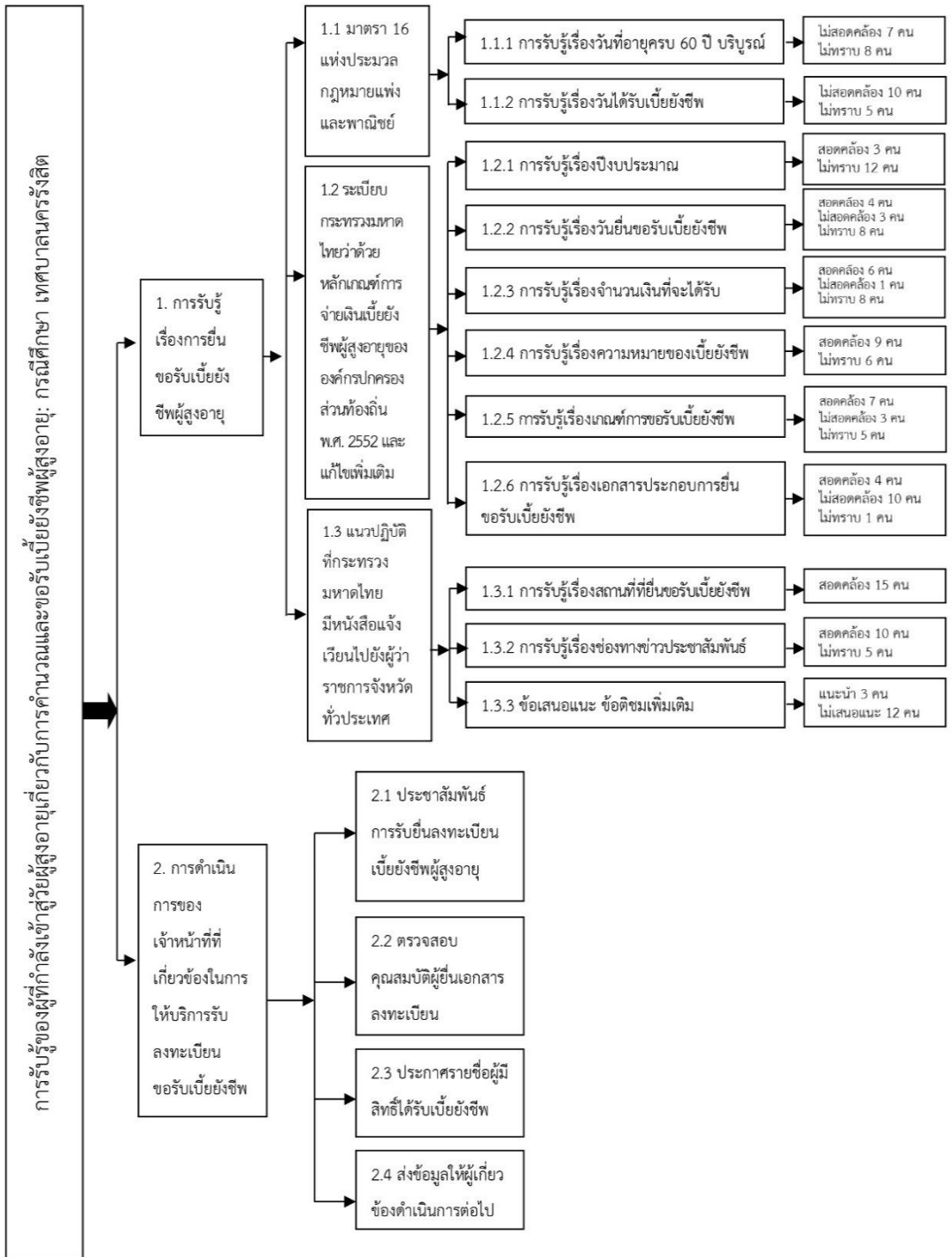
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4 ส่งข้อมูลให้ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป การส่งต่อรายชื่อให้กรมบัญชีกลาง
เพื่อให้กรมบัญชีกลางทำหน้าที่ในการโอนเงินเข้าบัญชีของผู้ลงทะเบียนในวันที่กำหนดในระเบียบ
ต่อไปโดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวว่า

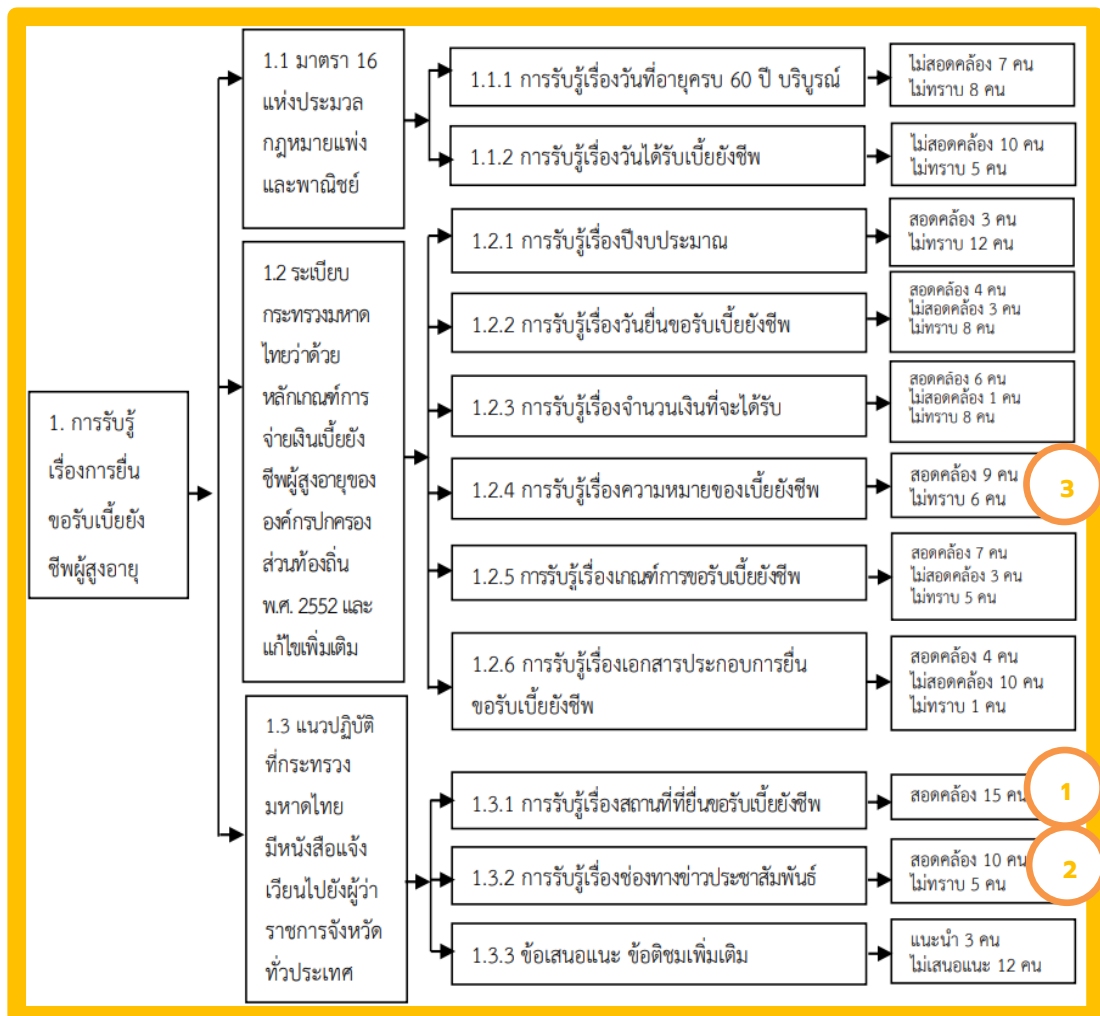
“เราคือในระบบเข้ากรมส่งเสริม
กรมส่งเสริมจะมาตรวจ ว่าชื่อ สกุล ผิดมั้ย ชำมัย
กรมบัญชีกลางก็ทำด้วย บูรณาการร่วมกัน
กรมบัญชีกลางก็มีหน้าที่ไปตรวจเลขบัญชี”

(T01, สัมภาษณ์ 30 มีนาคม 2565)

จากข้อมูลด้านบนสามารถสรุปเป็นแผนภาพเพื่อให้เห็นภาพชัดเจนและเข้าใจง่ายขึ้นได้ดังนี้

รูปภาพที่ 8 อีมีสรูปการสัมภาษณ์

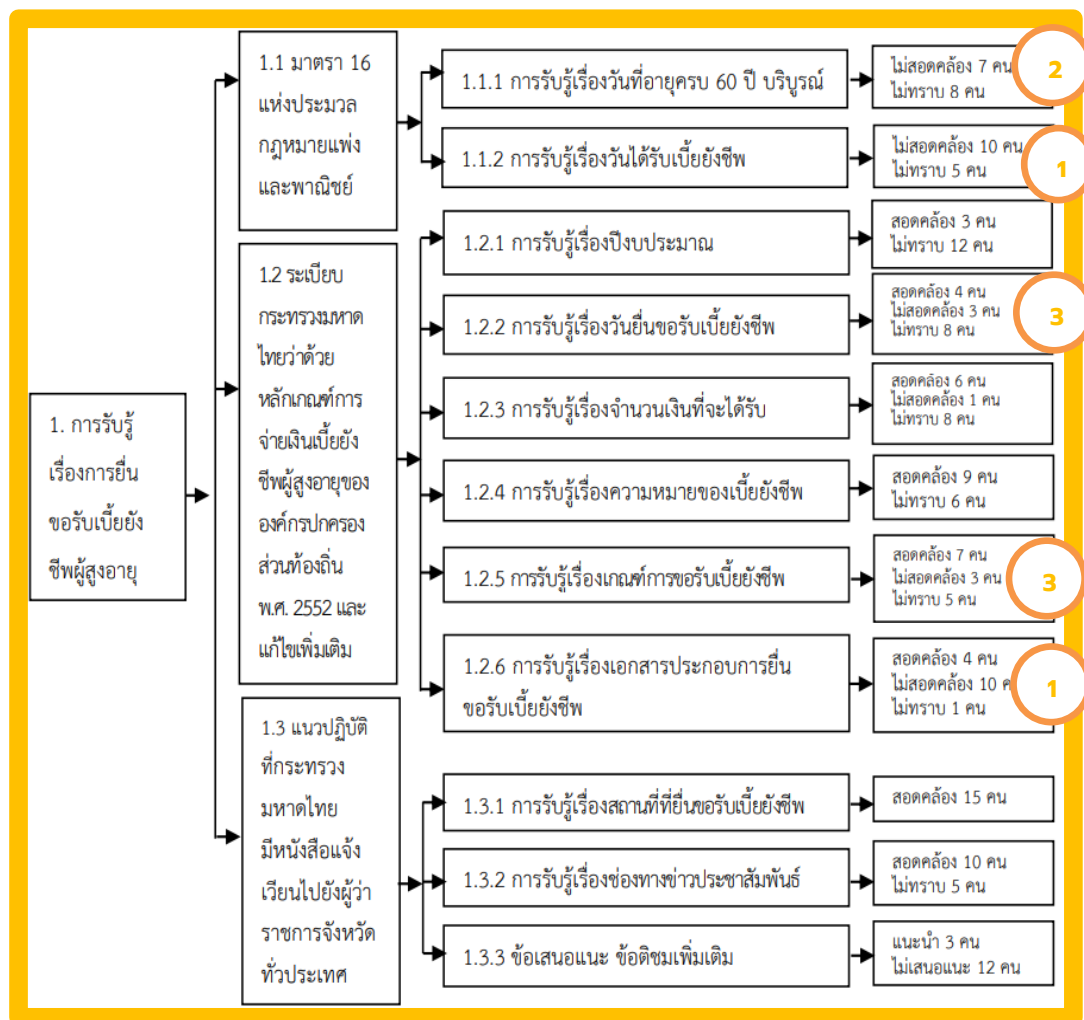

รูปภาพที่ 9 ลำดับที่สอดคล้องสูงสุด

จากภาพ 3 ลำดับที่สอดคล้องสูงสุดคือ

- 1) การรับรู้เรื่องสถานที่ยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญสอดคล้องจำนวน 15 คน (คิดเป็นร้อยละ 100 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด)
- 2) การรับรู้เรื่องช่องทางข่าวสารการประชาสัมพันธ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสอดคล้อง จำนวน 10 คน (คิดเป็นร้อยละ 66.66 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด)
- 3) การรับรู้เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุผู้ให้ข้อมูลสำคัญสอดคล้อง จำนวน 9 คน (คิดเป็นร้อยละ 60 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีการรับรู้เรื่องต่าง ๆ ตามภาพด้านบนที่มีความสอดคล้องสูง เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีทะเบียนบ้านอยู่ในเทศบาลนครรังสิตและได้รับฟังข้อมูลข่าวสารจากการประชาสัมพันธ์เสียงตามสายในชุมชนของเทศบาลอยู่เป็นประจำ จึงทำให้มีโอกาสสูงที่จะได้รับรู้รายละเอียดเรื่องดังกล่าว

รูปภาพที่ 10 ลำดับที่ไม่สอดคล้องสูงสุด

จากภาพ 3 ลำดับที่ไม่สอดคล้องสูงสุด คือ

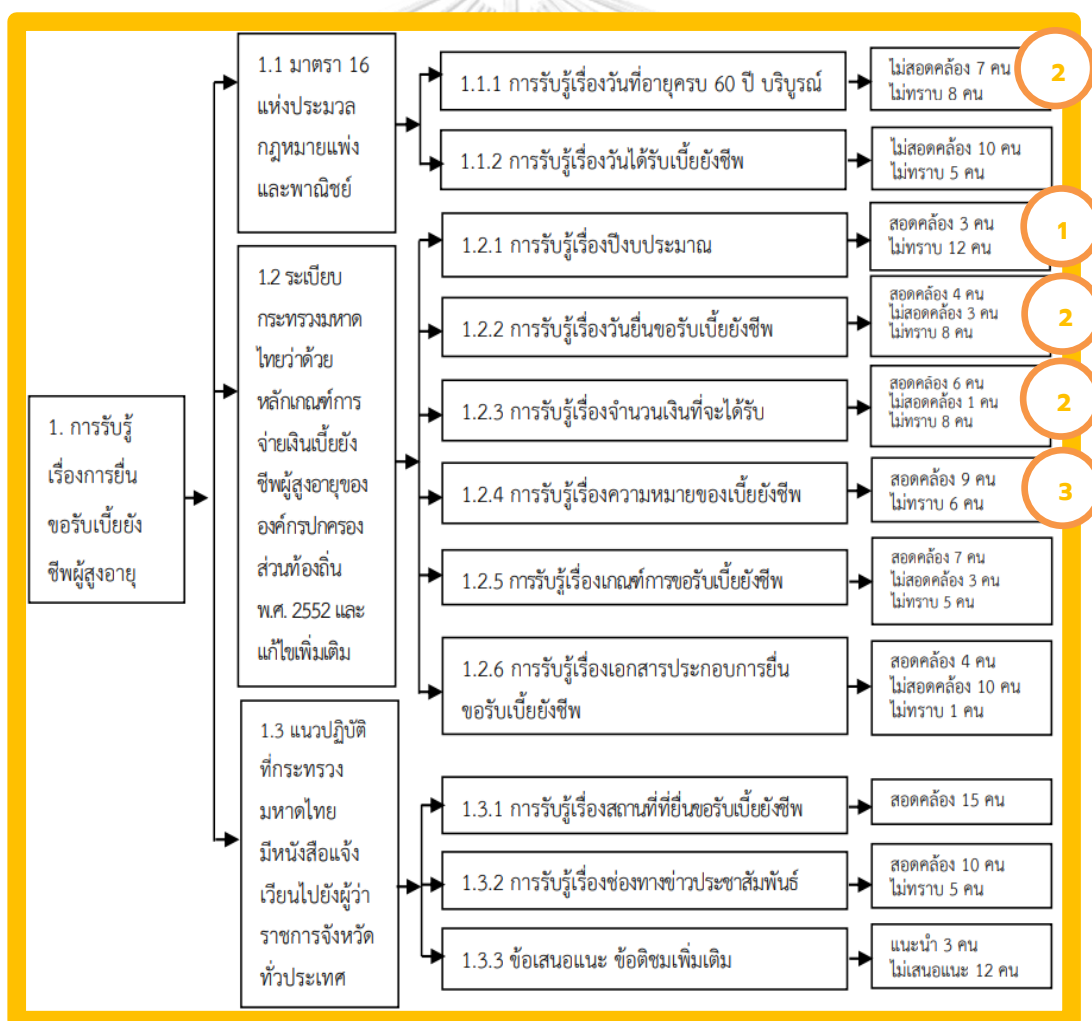
1) การรับรู้เรื่องวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพ และการรับรู้เรื่องเอกสารประกอบการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพอยู่ในลำดับเดียวกัน มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สอดคล้อง จำนวน 10 คน (คิดเป็นร้อยละ 66.66 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด)

2) การรับรู้เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สอดคล้อง จำนวน 7 คน (คิดเป็นร้อยละ 46.66 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด)

3) การรับรู้เรื่องยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ และการรับรู้เรื่องเกณฑ์การขอรับเบี้ยยังชีพอยู่ในลำดับเดียวกัน มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สอดคล้อง จำนวน 3 คน (คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีการรับรู้เรื่องต่าง ๆ ตามภาพด้านบนไม่สอดคล้องในเรื่องการรับรู้เรื่องวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพ และการรับรู้เรื่องเอกสารประกอบการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพซึ่งอยู่

ในลำดับเดียวกันสูง เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในเรื่องวันรับโอนเงินเบี้ยยังชีพครั้งแรกจะต้องได้รับในวันที่ 10 หลังจากเดือนเกิด 1 เดือน ยกเว้นผู้ที่เกิดในวันที่ 1 จะได้รับในวันที่ 10 ของเดือนที่เกิดเลย และการรับรู้เรื่องเอกสารประกอบการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ไม่ได้กล่าวถึงหน้าสมุดบัญชีธนาคารเพราะยังเข้าใจว่าแค่ใช้บัตรประชาชน ทะเบียนบ้านก็เพียงพอแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลว่าต้องนำหน้าสมุดบัญชีธนาคารมาด้วยทางเทศบาลนครรังสิตจะโอนเงินเข้าบัญชีทั้งหมด ในส่วนการรับรู้เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ และการรับรู้เรื่องเกณฑ์การขอรับเบี้ยยังชีพอยู่ในลำดับเดียวกัน มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สอดคล้องจำนวน 3 คน ซึ่งถือว่าไม่สอดคล้องจำนวนน้อย โดยมักจะเข้าใจผิดในเรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพว่าอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ค่อยยื่นลงทะเบียน แต่ที่ถูกต้องคือต้องยื่นตั้งแต่อายุ 59 ปีบริบูรณ์ ในเรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยหากให้ข้อมูลว่าข้าราชการมีสิทธิได้เบี้ยดังกล่าวถือว่าไม่สอดคล้องเพราะข้าราชการไม่มีสิทธิได้รับเบี้ย

รูปภาพที่ 11 ลำดับที่ไม่ทราบสูงสุด

จากภาพ 3 ลำดับที่ไม่ทราบสูงสุด คือ

- 1) การรับรู้เรื่องปีงบประมาณ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่ทราบ จำนวน 12 คน (คิดเป็นร้อยละ 80 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด)
- 2) การรับรู้เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ การรับรู้เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพและการรับรู้เรื่องจำนวนเงินที่จะได้รับอยู่ในลำดับเดียวกัน มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สอดคล้อง จำนวน 8 คน (คิดเป็นร้อยละ 53.33 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด)
- 3) การรับรู้เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สอดคล้อง จำนวน 6 คน (คิดเป็นร้อยละ 40 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีการรับรู้เรื่องต่าง ๆ ตามภาพด้านบนที่ยังไม่ทราบรายละเอียดต่าง ๆ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังขาดความรู้ความเข้าใจและมีบางส่วนไม่ได้รับฟังข่าวสารการประชาสัมพันธ์ และมีผู้ที่ได้รับฟังข่าวสารการประชาสัมพันธ์แต่ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ทางเทศบาลนำเสนอ

จากข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูลสำคัญผู้ที่มีการรับรู้ A03 เป็นลูกจ้างรัฐ และมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจกล่าวได้ว่ามีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการรับรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากกว่าคนอื่น ขณะที่ A08 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว แต่ก็ไม่ได้มีการรับรู้เท่ากับ A03 ดังนั้นไม่สามารถนำมาเป็นข้อสรุปได้ว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจะรับรู้มากกว่าคนอื่น แต่อาชีพอาจจะมีผลเพราะคลุกคลีกับข้อมูลภาครัฐเป็นประจำย่อมทำให้เกิดการรับรู้ขึ้นได้ แต่ก็ไม่ครบทุกด้าน ขณะเดียวกันผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย แม่บ้าน และรับจ้าง จบการศึกษาน้อยกว่าปริญญาตรี มีการรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับทางภาครัฐหรือแม้กระทั่งไม่เข้าใจในเรื่องดังกล่าวเลย

ข้อค้นพบรายบุคคล จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน

ตารางที่ 4 ข้อมูลจาก A01 เพศ ชาย อายุ 58 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ	✓		
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพ	✓		
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
4.	ความหมายของปีงบประมาณ			✓
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์			✓
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ			✓
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม	✓		
รวม		6	2	3
ร้อยละ		54.55	18.18	20.00

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 20.00 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 5 ข้อมูลจาก A02 เพศ หญิง อายุ 55 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ	✓		
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพ	✓		
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
4.	ความหมายของปีงบประมาณ	✓		
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์		✓	
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ	✓		
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม	✓		
รวม		9	2	-
ร้อยละ		81.82	18.18	-

ชุด แสดงรวมผล เภศ หญิง

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 81.82 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 6 ข้อมูลจาก A03 เพศ ชาย อายุ 55 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ	✓		
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพ	✓		
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
4.	ความหมายของปีงบประมาณ	✓		
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์		✓	
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ			✓
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม			✓
รวม		7	2	2
ร้อยละ		63.64	18.18	18.18

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 63.64 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 7 ข้อมูลจาก A04 เพศ ชาย อายุ 58 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ			✓
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพ	✓		
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
4.	ความหมายของปีงบประมาณ			✓
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์			✓
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ			✓
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม			✓
รวม		3	1	7
ร้อยละ		27.27	9.09	63.64

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 27.27 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 63.64 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 8 ข้อมูลจาก A05 เพศ หญิง อายุ 58 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ	✓		
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพ	✓		
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
4.	ความหมายของปีงบประมาณ	✓		
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์		✓	
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ	✓		
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม			✓
รวม		6	4	1
ร้อยละ		54.55	36.36	9.09

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 9 ข้อมูลจาก A06 เพศ หญิง อายุ 55 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ			✓
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพ			✓
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
4.	ความหมายของปีงบประมาณ			✓
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์			✓
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ			✓
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม			✓
รวม		1	1	9
ร้อยละ		9.09	9.09	81.82

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 81.82 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 10 ข้อมูลจาก A07 เพศ หญิง อายุ 58 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ			✓
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพ			✓
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
4.	ความหมายของปีงบประมาณ	✓		
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์			✓
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ	✓		
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม	✓		
รวม		6	2	3
ร้อยละ		55.55	18.18	27.27

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 20.00 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 11 ข้อมูลจาก A08 เพศ หญิง อายุ 55 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ	✓		
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพ		✓	
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
4.	ความหมายของปีงบประมาณ			✓
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์		✓	
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ		✓	
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม			✓
รวม		3	4	4
ร้อยละ		27.27	36.36	36.36

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 27.27 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 12 ข้อมูลจาก A09 เพศ หญิง อายุ 56 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ	✓		
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพ			✓
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
4.	ความหมายของปีงบประมาณ		✓	
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์		✓	
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ	✓		
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม			✓
รวม		4	5	2
ร้อยละ		36.36	45.45	18.18

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 45.45 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 13 ข้อมูลจาก A10 เพศ ชาย อายุ 58 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ	✓		
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิขอเบี้ยยังชีพ			✓
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
4.	ความหมายของปีงบประมาณ			✓
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์			✓
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ	✓		
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม			✓
รวม		4	2	5
ร้อยละ		36.36	18.18	45.45

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 45.45 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 14 ข้อมูลจาก A11 เพศ ชาย อายุ 57 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ	✓		
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพ		✓	
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
4.	ความหมายของปีงบประมาณ		✓	
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์		✓	
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ		✓	
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม			✓
รวม		4	6	1
ร้อยละ		36.36	54.55	9.09

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 15 ข้อมูลจาก A12 เพศ หญิง อายุ 55 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ	✓		
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิขอเบี้ยยังชีพ	✓		
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
4.	ความหมายของปีงบประมาณ			✓
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์			✓
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ			✓
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม			✓
รวม		3	2	6
ร้อยละ		27.27	18.18	54.55

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 27.27 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 16 ข้อมูลจาก A13 เพศ หญิง อายุ 58 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ			✓
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิขอเบี้ยยังชีพ		✓	
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
4.	ความหมายของปีงบประมาณ			✓
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์		✓	
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ			✓
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม			✓
รวม		1	3	7
ร้อยละ		9.09	27.27	63.64

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 27.27 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 63.64 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 17 ข้อมูลจาก A14 เพศ หญิง อายุ 57 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ			✓
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิขอเบี้ยยังชีพ		✓	
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
4.	ความหมายของปีงบประมาณ			✓
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์		✓	
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่ได้รับ			✓
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม			✓
รวม		1	4	6
ร้อยละ		9.09	36.36	54.55

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 18 ข้อมูลจาก A15 เพศ หญิง อายุ 55 ปี

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ			✓
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพ	✓		
3.	วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
4.	ความหมายของปีงบประมาณ			✓
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์		✓	
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ	✓		
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			✓
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	✓		
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ		✓	
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	✓		
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม			✓
รวม		4	2	5
ร้อยละ		36.36	18.18	45.45

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตาราง การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 45.45 ของการรับรู้ทั้งหมด

ตารางที่ 19 จำนวนการรับรู้โดยแยกเป็นแต่ละประเด็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน

ลำดับ	การรับรู้เรื่อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่ทราบ
1.	ความหมายของเบี้ยยังชีพ	9 (60%)	-	6 (40%)
2.	เกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพ	7 (46.67 %)	3 (20%)	5 (33.33%)
4.	ความหมายของปีงบประมาณ	3 (20%)	-	12 (80%)
5.	วันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์	-	7 (46.67%)	8 (53.33%)
6.	จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ	6 (40%)	1 (6.66%)	8 (53.33%)
7.	วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	4 (26.67%)	3 (20%)	8 (53.33%)
8.	ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	10 (66.67%)	-	5 (33.33%)
9.	เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	4 (26.67%)	10 (66.67%)	1 (6.66%)
10.	สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ	15 (100%)	-	-
11.	ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม	3 (20%)	-	12 (80%)

จากตาราง จำนวนการรับรู้โดยแยกเป็นแต่ละประเด็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน รายละเอียดดังนี้ เรื่องการรับรู้ความหมายของเบี้ยยังชีพ การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 60 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 40 ของการรับรู้ทั้งหมด เรื่องการรับรู้เกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพ การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 46.67

ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 20 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของการรับรู้ทั้งหมด เรื่องการรับรู้วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 10 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของการรับรู้ทั้งหมด เรื่องการรับรู้ความหมายของปีงบประมาณ การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 20 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 12 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 80 ของการรับรู้ทั้งหมด เรื่องการรับรู้วันที่อายุครบ 60 ปี บริบูรณ์ การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 46.67 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 8 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 53.33 ของการรับรู้ทั้งหมด เรื่องการรับรู้จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 40 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 6.66 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 8 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 53.33 ของการรับรู้ทั้งหมด เรื่องการรับรู้วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 26.67 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 20 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 8 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 53.33 ของการรับรู้ทั้งหมด เรื่องการรับรู้ช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 10 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของการรับรู้ทั้งหมด เรื่องการรับรู้เอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 26.67 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง จำนวน 10 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 6.66 ของการรับรู้ทั้งหมด เรื่องการรับรู้สถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ การรับรู้ที่สอดคล้อง จำนวน 15 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100 ของการรับรู้ทั้งหมด เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม เสนอแนะ จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด ไม่เสนอแนะ จำนวน 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 80 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณวันที่ยืนลงทะเลเบียน วันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและกระบวนการขั้นตอนการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ว่ามีการรับรู้สอดคล้องกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งจะกล่าวถึงเรื่องการคำนวณวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ซึ่งจะส่งผลถึงวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกล่าวถึงเรื่องของคุณสมบัติหลักเกณฑ์ของผู้มีสิทธิยืนลงทะเลเบียนขอรับเบี้ยยังชีพ เอกสารประกอบการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ เป็นต้น และแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศซึ่งกล่าวถึงขั้นตอนที่เจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการปฏิบัติในการให้บริการรับยืนลงทะเลเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของประชาชนผู้มีสิทธิตามระเบียบที่ภาครัฐกำหนดรูปแบบของการศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) รูปแบบการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi - Structured Interview) โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบบอลล์หิมะ (Snowball sampling) ประกอบด้วย ประชากรไทยอายุระหว่าง 55 – 58 ปีที่มีทะเบียนบ้านในเขตเทศบาลนครรังสิตจำนวน 15 คน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการรับยืนลงทะเลเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุปฏิบัติงานในเทศบาลนครรังสิต จำนวน 1 คน

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 การเปรียบเทียบความสอดคล้องกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ผลการศึกษาการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ เรื่องการคำนวณอายุ ซึ่งจะส่งผลถึงวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพ จะอ้างอิงตามมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แบ่งการสรุปผลเป็น 2 ประเด็นดังนี้

- 1) การรับรู้เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ การคำนวณอายุวันครบรอบจะเป็นวันก่อนวันเกิด 1 วัน โดยไม่มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนใดให้ข้อมูลสอดคล้องกับการคำนวณตามหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนดเลย และมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สอดคล้องจำนวน 7 คน ซึ่งเมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานประกอบด้วย สถานภาพพ่อกาพย์ร่วมกับการศึกษาอาชีพแหล่งรายได้รายได้รายได้อื่นต่อครัวเรือน

แล้ว พบว่าข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลต่อการรับรู้เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ เช่น ผู้มีสถานภาพโสด หรือสถานภาพสมรสล้วนมีการรับรู้ที่ไม่สอดคล้องตามที่รัฐกำหนด ผู้พักอาศัยอยู่กับคู่สมรสหรือ ลูกหลาน ก็มีผลต่อการรับรู้ที่ไม่สอดคล้องเช่นกัน ส่วนในเรื่องระดับการศึกษาผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือต่ำกว่าก็รับรู้ไม่แตกต่างกัน แต่จะต่างตรงที่ปริญญาตรีตอบได้ว่าตนเองเกิดวันไหนจะครบวันเกิดอีก 60 ปีวันไหน แต่ก็ยังไม่ถูกต้องตรงตามภาครัฐกำหนดเพราะคำว่าครบรอบคือก่อนวันเกิด 1 วัน ดังนั้นก็ถือว่าการรับรู้ไม่สอดคล้องเช่นกัน และมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ไม่ทราบจำนวน 8 คนซึ่งในหัวข้อนี้ถือว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่มีการรับรู้ที่สอดคล้องเลย และมีการรับรู้ที่ไม่สอดคล้องในระดับปานกลาง

2) การรับรู้เรื่องวันได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจะเป็นผลสืบเนื่องมาจากข้อ 1) โดยการโอนเงินเข้าบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุนั้นจะโอนหลังจากอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ในครั้งแรกจะโอนในวันที่ 10 ถัดจากเดือนเกิด ยกเว้นผู้ที่เกิดวันที่ 1 จะโอนภายในเดือนเกิด โดยไม่มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนใดให้ข้อมูลสอดคล้องตามหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนดเลย ซึ่งเมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานประกอบด้วย สถานภาพพักอาศัยร่วมกับระดับการศึกษาอาชีพแหล่งรายได้รายได้ต่อครัวเรือนแล้ว พบว่าข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลต่อการรับรู้เรื่องวันได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเลย ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างความเข้าใจที่ไม่สอดคล้อง เช่น A02 ได้กล่าวว่า “5 ธันวาคม 69 ปีก็จะมีอายุ 60 ปีเต็มป่าเกิดปี 09 นั้นแหละก็ว่าจะได้เดือนแรกประมาณวันที่ 10 ธันวาคม เห็นว่าเงินเข้าทุกวันที่ 10” อันดับแรกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจะมีอายุครบในวันที่ 4 ธันวาคม 2569 สองจะได้รับเงินโอนเข้าบัญชีในวันที่ 10 มกราคม 2569 และมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ไม่ทราบจำนวน 5 คน ซึ่งในหัวข้อนี้ถือว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่มีการรับรู้ที่สอดคล้องเลย และมีการรับรู้ที่ไม่สอดคล้องในระดับสูง

5.1.2 การเปรียบเทียบความสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม

ผลการศึกษาการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนการยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจะอ้างอิงตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติมแบ่งการสรุปผลเป็น 6 ประเด็น ดังนี้

1) การรับรู้เรื่องปีงบประมาณ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพจะอ้างอิงตามปีงบประมาณเพื่อง่ายต่อการเบิกจ่ายของภาครัฐ ดังนั้นการรับรู้เรื่องปีงบประมาณจึงมีส่วนสำคัญในการรับรู้เรื่องกระบวนการและขั้นตอนการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนดจำนวน 3 คน ซึ่งเมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย สถานภาพพัก

อาศัยร่วมกับระดับการศึกษาอาชีพแหล่งรายได้รายได้ต่อครัวเรือนแล้ว พบว่าข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลต่อการรับรู้เรื่องปีงบประมาณ ในเรื่องอาชีพของผู้ที่ให้ข้อมูลได้สอดคล้องนั้นคือ A02 อาชีพแม่บ้าน A03 เป็นลูกจ้างรัฐ A05 ไม่ได้ประกอบอาชีพ สามารถตอบได้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ภาครัฐกำหนดผู้วิจัยขอขยายความส่วนของ A03 ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างรัฐมีการรับรู้เรื่องปีงบประมาณเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้เพราะการรับรู้เกิดจากประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมที่ตามการทบทวนวรรณกรรมบทที่ 2 เรื่องการรับรู้ แต่ก็ไม่สามารถสรุปได้ว่าอาชีพอื่นจะไม่รู้เรื่องปีงบประมาณ ในส่วนของระดับการศึกษาก็เช่นกัน ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คือ A03 และ A08 แต่มีการรับรู้ที่แตกต่างกัน และมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ไม่ทราบจำนวน 12 คน ซึ่งในหัวข้อนี้ถือว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีการรับรู้สอดคล้องอยู่ในระดับน้อย

2) การรับรู้เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ วันที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจะต้องยื่นก่อนล่วงหน้า 1 ปีงบประมาณ นั้นหมายความว่าต้องยื่นตั้งแต่อายุ 59 ปีนั่นเอง โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนดจำนวน 4 คน ซึ่งเมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานประกอบด้วย สถานภาพพักอาศัยร่วมกับระดับการศึกษาอาชีพแหล่งรายได้รายได้ต่อครัวเรือนแล้ว พบว่าข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลต่อการรับรู้เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ A07 ไม่ได้ประกอบอาชีพแต่สามารถให้ข้อมูลได้สอดคล้องตรงตามหลักเกณฑ์ที่ภาครัฐกำหนด โดยให้เหตุผลว่าเพราะอยู่บ้านตลอดได้ยินเสียงตามสายในชุมชนประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลจึงมีการรับรู้ที่ถูกต้อง ขณะที่ A05 ไม่ได้ประกอบอาชีพ ไม่สามารถให้ข้อมูลที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ภาครัฐกำหนดมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สอดคล้องจำนวน 3 คน โดยยังเข้าใจว่าสามารถยื่นได้เมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ และผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ไม่ทราบจำนวน 8 คน ซึ่งในหัวข้อนี้ถือว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีการรับรู้สอดคล้องอยู่ในระดับน้อย

3) การรับรู้เรื่องจำนวนเงินที่จะได้รับ การได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบขั้นบันไดเป็นการได้รับตามอายุที่มากขึ้นจะได้รับเพิ่มขึ้น แต่สำหรับการได้รับเงินในขั้นแรกนั้นจะได้รับจำนวน 600 บาท โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนดจำนวน 6 คน ซึ่งเมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย สถานภาพพักอาศัยร่วมกับระดับการศึกษาอาชีพแหล่งรายได้รายได้ต่อครัวเรือนแล้ว พบว่าข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลต่อการรับรู้เรื่องจำนวนเงินที่จะได้รับจำนวนเงินที่ได้รับไม่ต้องใช้การคำนวณที่ซับซ้อนใช้เพียงความจำหรือประสบการณ์ที่ได้รับมาจากสื่อหรือบุคคลอื่นเท่านั้น หากแต่มีผู้ให้ข้อมูลไม่ได้สอดคล้องตรงตามหลักเกณฑ์ที่ภาครัฐกำหนด จำนวน 1 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ไม่ทราบจำนวน 8 คน ซึ่งในหัวข้อนี้ถือว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีการรับรู้สอดคล้องอยู่ในระดับน้อย

4) การรับรู้เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ การที่จะมีการรับรู้เรื่องใด ๆ ได้นั้น พื้นฐานมาจากต้องเข้าใจก่อนว่าเบี้ยยังชีพคืออะไร หากไม่รู้จะทำให้หลงประเด็นได้ โดยมีผู้ให้

ข้อมูลสำคัญได้ให้ความหมายของเบี้ยยังชีพสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนดจำนวน 9 คน ซึ่งเมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย สถานภาพพักอาศัยร่วมกับระดับการศึกษาอาชีพแหล่งรายได้ รายได้รายได้ต่อครัวเรือนแล้ว พบว่าข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลต่อการรับรู้เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพ และผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ไม่ทราบจำนวน 6 คน ซึ่งในหัวข้อนี้ถือว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีการรับรู้สอดคล้องอยู่ในระดับสูง

5) การรับรู้เรื่องเกณฑ์การขอรับเบี้ยยังชีพ เป็นการกล่าวถึงคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ ว่ากลุ่มใดมีสิทธิกลุ่มใดไม่มีสิทธิ โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนดจำนวน 7 คน ซึ่งเมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย สถานภาพพักอาศัยร่วมกับระดับการศึกษาอาชีพแหล่งรายได้รายได้ต่อครัวเรือนแล้ว พบว่าข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลต่อการรับรู้เรื่องเกณฑ์ของผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สอดคล้องจำนวน 3 คน โดยยังเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าข้าราชการมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และคนพิการไม่มีสิทธิได้รับ ซึ่งความเป็นจริงแล้วข้าราชการไม่มีสิทธิได้รับเบี้ย แต่คนพิการมีสิทธิได้รับเบี้ย และผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ไม่ทราบจำนวน 5 คน ซึ่งในหัวข้อนี้ถือว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีการรับรู้สอดคล้องอยู่ในระดับปานกลาง

6) การรับรู้เรื่องเอกสารประกอบการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ เอกสารที่ต้องใช้ ประกอบด้วย สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาหน้าสมุดบัญชีธนาคาร เนื่องจากเจ้าหน้าที่ได้ให้ข้อมูลว่าจะโอนเงินเข้าบัญชีทั้งหมด โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนดจำนวน 4 คน ซึ่งเมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย สถานภาพพักอาศัยร่วมกับระดับการศึกษาอาชีพแหล่งรายได้รายได้ต่อครัวเรือนแล้ว พบว่าข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลต่อการรับรู้เรื่องเอกสารประกอบการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้ที่ไม่สามารถให้ข้อมูลที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ภาครัฐกำหนดมีจำนวน 10 คน โดยยังเข้าใจว่าสามารถใช้เพียง สำเนาบัตรประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านเท่านั้น และผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ไม่ทราบจำนวน 1 คน ซึ่งในหัวข้อนี้ถือว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีการรับรู้สอดคล้องอยู่ในระดับน้อย

5.1.3 การเปรียบเทียบความสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ

ผลการศึกษารับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่ผู้สูงอายุเกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนการยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จะอ้างอิงตามแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศแบ่งการสรุปผลเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1) การรับรู้เรื่องสถานที่ยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยจะมีแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศกำหนดไว้แล้วว่าต้องยื่น

ยังเขตพื้นที่ที่ต้นมีทะเบียนบ้าน นั่นก็คือ เทศบาลนครรังสิตนั่นเอง โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนดจำนวน 15 คน ซึ่งเมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย สถานภาพพักอาศัยร่วมกับระดับการศึกษาอาชีพแหล่งรายได้รายได้ต่อครัวเรือนแล้ว พบว่า ข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลต่อการรับรู้เรื่อง ซึ่งในหัวข้อนี้ถือว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีการรับรู้สอดคล้องอยู่ในระดับสูงเป็นไปตามผลการวิจัยของผู้วิจัยว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญต้องมีการรับรู้เรื่องนี้แล้วเพราะตนมีทะเบียนบ้านขึ้นกับเขตเทศบาลก็ต้องไปขึ้นที่เทศบาลนั่นเอง

2) การรับรู้เรื่องช่องทางการประชาสัมพันธ์ โดยข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ได้มีการประชาสัมพันธ์ในหลายช่องทางไม่ว่าจะเป็นสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook , Line และการประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายในชุมชน โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ข้อมูลการรับรู้ที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนดจำนวน 10 คน ซึ่งเมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย สถานภาพพักอาศัยร่วมกับระดับการศึกษาอาชีพแหล่งรายได้รายได้ต่อครัวเรือนแล้ว พบว่าข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลต่อการรับรู้เรื่องช่องทางการประชาสัมพันธ์ และผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ไม่ทราบจำนวน 5 คน เช่น A12 กล่าวว่า “ไม่รู้เลย มีเสียงตามสายแต่ก็ไม่ค่อยได้ฟัง เราก็ไม่ค่อยได้อยู่บ้านด้วย ตี 4 ตี 5 ก็ออกจากบ้านแล้ว กลับเข้าบ้านทีก็มี” นั้นหมายความว่ามีการประชาสัมพันธ์แต่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่ได้รับฟังเพราะต้องไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองซึ่งในหัวข้อนี้ถือว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีการรับรู้สอดคล้องอยู่ในระดับมาก

3) ข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม โดยส่วนนี้จะเป็นการสัมภาษณ์ว่ามีคนที่รู้จักเคยไปยื่นเอกสารหรือไม่ แล้วบุคคลเหล่านั้นมีข้อเสนอแนะหรือติชมอย่างไร โดยเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้แสดงความคิดเห็นได้หลากหลาย โดยมีผู้เสนอแนะจำนวน 3 คน โดยจะเป็นการชื่นชมเทศบาลว่าให้บริการดี ทำงานรวดเร็ว และไม่มีข้อเสนอแนะจำนวน 12 คน

5.1.4 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการให้บริการรับลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

โดยการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เทศบาลจำนวน 1 คน แบ่งการสรุปผลเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

1) การประชาสัมพันธ์การรับยื่นลงทะเบียนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เทศบาลจะดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนผู้มีสิทธิ์ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุมาติดต่อที่ทำการเทศบาลนครรังสิต โดยประกาศทาง Line กลุ่ม และ Facebook และได้ทำหนังสือไปยังผู้นำชุมชนให้ช่วยประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย ให้ผู้ที่มีอายุ 59 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จัดเตรียมเอกสารประกอบด้วย สำเนาบัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาหน้าสมุดบัญชี มายื่นลงทะเบียนในเวลาราชการโดยไม่ได้มีการกำหนดช่วงเดือนเนื่องจากประชาชนจะมีการทยอยมาขึ้นเรื่อย ๆ เจ้าหน้าที่ไม่มีสิทธิ์ปฏิเสธ ดังนั้น

เรื่องขั้นตอนการประชาสัมพันธ์ทางเทศบาลได้ดำเนินการเป็นปกติและมีการประชาสัมพันธ์เป็นระยะ ไม่ได้รอให้ใกล้จะถึงวันยื่นค้อยประชาสัมพันธ์

2) ตรวจสอบคุณสมบัติผู้ยื่นเอกสารลงทะเบียน เมื่อมีประชาชนผู้มีสิทธิ์มาติดต่อขอ ยื่นลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพ เจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบข้อมูล และเอกสารจากฐานข้อมูล กรณีผู้มาติดต่อไม่ได้อยู่ในเขตพื้นที่เจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ไปลงทะเบียนยังท้องที่ของผู้นั้นมีสิทธิ์ต่อไป เวลาในการดำเนินการไม่เกิน 10 นาที กรณีที่ไม่มายื่นลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามกำหนดเทศบาลจะไม่ได้ติดตามรายบุคคล ทั้งนี้เป็นสิ่งที่ประชาชนต้องรับผิดชอบตนเองและติดตามสิทธิ์ของตนเอง เทศบาลมีหน้าที่ทำตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทยเท่านั้น ในเรื่องนี้เจ้าหน้าที่ทำตามระเบียบที่ภาครัฐกำหนดอยู่แล้ว

3) ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์ได้รับเบี้ยยังชีพเมื่อมีการลงทะเบียนเรียบร้อยแล้วจะ ส่งต่อรายชื่อไปยังกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมบัญชีกลาง เพื่อประสานดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป และการประกาศรายชื่อที่บอร์ดของเทศบาล และรายชื่อส่งให้คณะกรรมการได้รับทราบ

4) การส่งต่อรายชื่อให้กรมบัญชีกลางเพื่อให้กรมบัญชีกลางทำหน้าที่ในการโอนเงิน เข้าบัญชีของผู้ลงทะเบียนในวันที่กำหนดในระเบียบ หลังจากนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำการ ตรวจสอบความถูกต้องก่อนทำการโอนเงินเข้าบัญชีของผู้มีสิทธิ์ได้รับเบี้ยหากไม่ถูกต้อง อาทิ เลขบัญชี ไม่ถูกต้องเทศบาลจะได้รับการประสานจากกรมบัญชีกลางเพื่อสอบถามไปยังผู้มีสิทธิ์ดังกล่าวเพื่อขอ ข้อมูลที่ถูกต้องต่อไป

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอประเด็นที่มีความน่าสนใจที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้นำไปใช้ประโยชน์และเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป โดยจะอภิปรายผลทั้งแบบ รายบุคคลและภาพรวม รายละเอียดดังนี้

5.2.1 อภิปรายผลรายบุคคล

จากผลการศึกษาในบทที่ 4 ผู้วิจัยจะได้นำข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาอภิปรายผล รายบุคคล เพื่อให้เห็นความชัดเจนของการรับรู้ในเรื่องต่าง ๆ ว่าแต่ละบุคคลมีการรับรู้ที่สอดคล้อง และไม่สอดคล้อง รวมถึงไม่ทราบในเรื่องใดบ้าง เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อจำกัดในการรับรู้ของแต่ละบุคคล โดยมีรายละเอียดดังนี้

จากตารางที่ 4 ข้อมูลจาก A01 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่ทราบ และวันที่

ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิขอเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม พบว่า สอดคล้อง จะเห็นได้ว่าการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 20.00 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพพนักงานขับรถ สถานภาพสมรส พักอาศัยอยู่กับคู่สมรส ซึ่งอาจมีความเป็นไปได้ว่าเรื่องดังกล่าวต้องใช้ความรู้ในการคำนวณจึงทำให้ยากต่อการรับรู้ของคนทั่วไป ขณะที่ A01 มีการรับรู้ที่สอดคล้องในเรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ดังนั้นเมื่อถึงเวลาที่ต้องยื่นขอรับเบี้ยยังชีพก็มีแนวโน้มว่าจะสามารถไปยื่นลงทะเบียนได้ทัน

จากตารางที่ 5 ข้อมูลจาก A02 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่สอดคล้อง และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิขอเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า สอดคล้อง เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ พบว่า สอดคล้อง เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม พบว่า สอดคล้อง จะเห็นได้ว่าการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 81.82 ของการรับรู้ทั้งหมด และการรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพแม่บ้าน สถานภาพสมรส

พักอาศัยอยู่กับคู่สมรส ลูก ซึ่งอาจมีความเป็นไปได้ว่าเรื่องดังกล่าวต้องใช้ความรู้ในการคำนวณจึงทำให้ยากต่อการรับรู้ของคนทั่วไป ขณะที่ A02 มีการรับรู้ที่สอดคล้องในเรื่องอื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมด มีความเป็นไปได้ว่าการรับรู้เกิดจากได้รับฟังการประชาสัมพันธ์จากเสียงตามสาย และรับชมจากจอ LCD ที่ติดตั้งไว้หน้าโรงเรียน อีกทั้งมีสามีได้รับเบี้ยยังชีพอยู่จึงทำให้ทราบข้อมูล

จากตารางที่ 6 ข้อมูลจาก A03 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่สอดคล้อง และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า สอดคล้อง เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม พบว่า ไม่สอดคล้อง จะเห็นได้ว่าการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 63.64 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพลูกจ้างรัฐ สถานภาพสมรส พักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา ลูก ซึ่งอาจมีความเป็นไปได้ที่สภาพแวดล้อมในการทำงานและระดับการศึกษาส่งผลให้มีการรับรู้ในเรื่องต่าง ๆ ยกเว้นเรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ซึ่งต้องใช้หลักการคำนวณตามมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แม้เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐยังไม่สามารถคำนวณวันได้สอดคล้องแสดงให้เห็นว่าการคำนวณดังกล่าวมีหลักเกณฑ์เฉพาะที่ต้องศึกษารายละเอียด

จากตารางที่ 7 ข้อมูลจาก A04 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่ทราบ และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพ

ผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสาร การขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม พบว่า ไม่ทราบ จะเห็นได้ว่ามีการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 27.27 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 63.64 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ว่างาน สถานภาพโสด พักอาศัยอยู่กับแม่ พี่ น้อง และมีการรับรู้ที่สอดคล้องน้อยมาก ซึ่ง A04 ไม่ได้รับฟังข่าวสารทำให้ขาดการรับรู้ในหลายประเด็น อีกทั้งผู้ใกล้ชิดไม่ส่งผลต่อการรับรู้ของ A04 เลย

จากตารางที่ 8 ข้อมูลจาก A05 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่สอดคล้อง และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า ไม่สอดคล้อง เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ พบว่า สอดคล้อง เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสาร การขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม พบว่า ไม่ทราบ จะเห็นได้ว่ามีการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ว่างาน สถานภาพโสด พักอาศัยอยู่กับ ลูก และมีการรับรู้ที่สอดคล้องปานกลาง การที่ A05 ได้รับฟังข่าวสารจากเสียงตามสาย และการคุยกันของเพื่อนบ้าน ทำให้เกิดการรับรู้ในบางประเด็นได้อย่างถูกต้อง

จากตารางที่ 9 ข้อมูลจาก A06 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่ทราบ และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม พบว่า ไม่ทราบ จะเห็นได้ว่าการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 81.82 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพค้าขาย สถานภาพสมรสไม่จดทะเบียน พักอาศัยอยู่กับแฟน พ่อ แม่ ลูก หลาน และมีการรับรู้ที่สอดคล้องน้อยมาก การที่ A06 ไม่ได้รับฟังข่าวสารจากเสียงตามสาย และเข้าใจว่าไม่มีเสียงตามสาย อาจส่งผลให้ขาดการรับรู้ในเรื่องดังกล่าว

จากตารางที่ 10 ข้อมูลจาก A07 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่ทราบ และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า สอดคล้อง เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ พบว่า สอดคล้อง เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม พบว่า สอดคล้อง จะเห็นได้ว่าการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่

สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 27.27 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ว่างาน สถานภาพสมรส พักอาศัยอยู่กับคู่สมรส ลูก หลาน และมีการรับรู้ที่สอดคล้องในระดับปานกลาง เป็นไปได้ว่าการที่ A07 มีการรับรู้ในเรื่องพื้นฐาน เช่น ความหมายของเบี้ยยังชีพ จำนวนเงินที่จะได้รับ เป็นผลมาจากการรับฟังข่าวสารจากเสียงตามสาย และมีเพื่อนบ้านคนรู้จักที่ยืนลงทะเบียนขอรับเบี้ยก่อนหน้าได้ให้ข้อมูลก่อให้เกิดการรับรู้ดังกล่าว แต่ในเรื่องของการคำนวณวันต่าง ๆ นั้น ยังขาดการรับรู้ที่สอดคล้อง

จากตารางที่ 11 ข้อมูลจาก A08 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่สอดคล้อง และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิขอเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ พบว่า ไม่สอดคล้อง เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อดีชมเพิ่มเติม พบว่า ไม่ทราบ จะเห็นได้ว่ามีการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 27.27 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพธุรกิจส่วนตัว สถานภาพสมรส พักอาศัยอยู่กับคู่สมรส ลูก และมีการรับรู้ที่สอดคล้องในระดับน้อย เป็นไปได้ว่าการที่ A08 ได้รับฟังการประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายแต่ไม่ได้เข้าใจในเนื้อหาที่ทางเทศบาลต้องการนำเสนอ จึงทำให้มีการรับรู้ที่ไม่สอดคล้องและไม่ทราบ มากกว่าการรับรู้ที่สอดคล้อง อีกทั้งระดับการศึกษาปริญญาตรี ก็ไม่ได้การันตรีได้ว่าจะมีระดับการรับรู้มากกว่าผู้อื่น

จากตารางที่ 12 ข้อมูลจาก A09 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่สอดคล้อง และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย

หลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิขอเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า ไม่สอดคล้อง เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ พบว่า สอดคล้อง เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม พบว่า ไม่ทราบ จะเห็นได้ว่าการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 45.45 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพพนักงานขาย สถานภาพสมรส พักอาศัยอยู่กับคู่สมรส และมีการรับรู้ที่สอดคล้องในระดับน้อย เป็นไปได้ว่าการที่ A08 ได้รับฟังการประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายแต่ไม่ได้ให้ความสนใจในเนื้อหา เนื่องจากยังมีความเข้าใจว่าเมื่อถึงกำหนดทางเทศบาลจะดำเนินการให้

จากตารางที่ 13 ข้อมูลจาก A10 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่ทราบ และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิขอเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ พบว่า สอดคล้อง เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม พบว่า ไม่ทราบ จะเห็นได้ว่าการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 45.45 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพ

รับจ้าง สถานภาพโสด พักอาศัยอยู่กับลูก และมีการรับรู้ที่สอดคล้องในระดับน้อย เป็นไปได้ว่าการที่ A10 ได้รับฟังการประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายแต่ไม่ได้ให้ความสนใจในเนื้อหา เนื่องจากให้เหตุผลว่าไม่มีเวลาฟังต้องไปประกอบอาชีพ นอกจากมีการรับรู้ที่สอดคล้องน้อยแล้ว ยังไม่ทราบข้อมูลหลายประเด็นที่สำคัญ เช่น วันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทำให้ A10 มีความเสี่ยงที่จะลงทะเบียนไม่ทันตามกำหนดได้

จากตารางที่ 14 ข้อมูลจาก A11 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่สอดคล้อง และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิขอเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า ไม่สอดคล้อง เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ พบว่า ไม่สอดคล้อง เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม พบว่า ไม่ทราบ จะเห็นได้ว่าการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพรับจ้าง สถานภาพสมรส พักอาศัยอยู่กับน้อง และมีการรับรู้ที่สอดคล้องในระดับน้อย เป็นไปได้ว่าการที่ A11 ได้รับฟังการประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายแต่ไม่ได้เข้าใจเนื้อหา เนื่องจากผลการวิจัยมีการรับรู้ไม่สอดคล้องในหลายประเด็น ซึ่งทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนซึ่งต่างจากไม่ทราบคือไม่เข้าใจเลย

จากตารางที่ 15 ข้อมูลจาก A12 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่ทราบ และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิขอเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องจำนวนเงินเบี้ย

ยังชีพที่จะได้รับ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม พบว่า ไม่ทราบ จะเห็นได้ว่าการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 27.27 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพค้าขาย สถานภาพสมรสไม่จดทะเบียน พักอาศัยอยู่แฟลน ลูก และมีการรับรู้ที่สอดคล้องในระดับน้อย และไม่ทราบว่ามีการประชาสัมพันธ์ช่องทางเสียงตามสายหรือช่องทางอื่น ๆ จึงไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในหลายประเด็น

จากตารางที่ 16 ข้อมูลจาก A13 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่สอดคล้อง และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม พบว่า ไม่ทราบ จะเห็นได้ว่าการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 27.27 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 63.64 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพค้าขาย สถานภาพโสด พักอาศัยอยู่ลูก และมีการรับรู้ที่สอดคล้องในระดับน้อยเพียง 1 ข้อเท่านั้น คือเรื่องสถานที่ยื่นเอกสาร ที่เหลือมีการรับรู้ที่ไม่สอดคล้องและไม่ทราบซึ่ง A13 มีความเสี่ยงสูงที่จะยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพไม่ทัน เพราะไม่มีข้อมูลการรับรู้ทั้งช่องทางการรับรู้ข่าวสาร หลักเกณฑ์ ขั้นตอนต่าง ๆ รวมถึงการคำนวณ

จากตารางที่ 17 ข้อมูลจาก A14 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่สอดคล้อง และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม พบว่า ไม่ทราบ จะเห็นได้ว่าการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพรับจ้าง สถานภาพสมรสไม่จดทะเบียน พักอาศัยอยู่ลูกหลาน และมีการรับรู้ที่สอดคล้องในระดับน้อยเพียง 1 ข้อเท่านั้น คือเรื่องสถานที่ยื่นเอกสาร ที่เหลือมีการรับรู้ที่ไม่สอดคล้องและไม่ทราบซึ่ง A14 มีความเสี่ยงสูงที่จะยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพไม่ทัน เพราะไม่มีข้อมูลการรับรู้ทั้งช่องทางรับรู้ข่าวสาร หลักเกณฑ์ ขั้นตอนต่าง ๆ รวมถึงการคำนวณ

จากตารางที่ 18 ข้อมูลจาก A15 เมื่อนำข้อมูลการรับรู้มาเปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ พบว่า ไม่สอดคล้อง และวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องเกณฑ์ผู้มีสิทธิ์ขอเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องความหมายของปีงบประมาณ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่จะได้รับ พบว่า สอดคล้อง เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่ทราบ เรื่องเอกสารที่ต้องใช้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า ไม่สอดคล้อง และเปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เรื่องช่องทางรับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องสถานที่ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า สอดคล้อง เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อติชมเพิ่มเติม พบว่า ไม่ทราบ จะเห็นได้ว่าการรับรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของการรับรู้ทั้งหมด การรับรู้ที่ไม่

สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด จำนวน 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ของการรับรู้ทั้งหมด และไม่ทราบ จำนวน 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 45.45 ของการรับรู้ทั้งหมด เมื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานพบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพค้าขาย สถานภาพสมรส พักอาศัยอยู่คู่สมรส ลูก และมีการรับรู้ที่สอดคล้องในระดับน้อย เป็นไปได้ว่า A15 ได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย แต่ยังคงมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน และมีเรื่องที่ยังไม่ทราบหลายประเด็น เช่น เรื่องของวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ

5.2.2 อภิปรายผลภาพรวม

จากผลการศึกษาในบทที่ 4 ทำให้ทราบว่าผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุมีการรับรู้สอดคล้องสูงสุด 3 อันดับ คือการรับรู้เรื่องสถานที่ยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญสอดคล้องจำนวน 15 คน (คิดเป็นร้อยละ 100 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด) การรับรู้เรื่องช่องทางข่าวสารการประชาสัมพันธ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสอดคล้อง จำนวน 10 คน (คิดเป็นร้อยละ 66.66 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด) และการรับรู้เรื่องความหมายของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุผู้ให้ข้อมูลสำคัญสูงสุดสอดคล้อง จำนวน 9 คน (คิดเป็นร้อยละ 60 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด) และผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุมีการรับรู้ที่ไม่สอดคล้องสูงสุด 3 อันดับ คือการรับรู้เรื่องวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพ และการรับรู้เรื่องเอกสารประกอบการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สอดคล้อง จำนวน 10 คน (คิดเป็นร้อยละ 66.66 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด) การรับรู้เรื่องวันที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สอดคล้อง จำนวน 7 คน (คิดเป็นร้อยละ 46.66 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด) การรับรู้เรื่องวันยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ และการรับรู้เรื่องเกณฑ์การขอรับเบี้ยยังชีพ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สอดคล้อง จำนวน 3 คน (คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด)

จะเห็นว่าภาพรวมการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีศึกษาเทศบาลนครรังสิต ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีการรับรู้ที่ไม่สอดคล้อง แม้ว่าเทศบาลจะมีการประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายในชุมชน และช่องทางอื่น ๆ เช่น Facebook, Line โดยส่วนใหญ่จะเป็นการรับรู้เรื่องการคำนวณวันครบอายุ 60 ปีบริบูรณ์ การรับรู้เรื่องวันที่ได้รับเบี้ยยังชีพ เปรียบเทียบกับมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งอาจมีความซับซ้อนในการคำนวณทำให้ประชาชนไม่เข้าใจได้ การรับรู้การรับรู้เรื่องเอกสารประกอบการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพ เปรียบเทียบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่จะไม่ได้กล่าวถึงหน้าสมุดบัญชี ซึ่งเป็นไปได้ว่าไม่ใช่เอกสารประจำตัวเหมือนกับบัตรประชาชน ทะเบียนบ้าน ทำให้ไม่ได้นึกถึง การรับรู้ที่ถูกต้องเป็นผลมาจากปัจจัยหลายประการ เช่น ระดับการศึกษา อาชีพ ผู้ที่อาศัยร่วมกัน เป็นต้น จะเห็นได้ว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีการรับรู้สอดคล้องบางส่วนมีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับ

ราชการ และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งส่งผลให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎระเบียบของ ภาครัฐ อย่างไรก็ตามยังสรุปไม่ได้ว่าการรับรู้มีผลต่อการยื่นลงทะเบียนตามกำหนดเวลามากกว่าผู้ให้ ข้อมูลสำคัญคนอื่น ๆ ขณะที่ผู้ที่มีการรับรู้ไม่สอดคล้องและไม่ทราบส่วนใหญ่ จะมีระดับการศึกษาจะ ต่ำกว่าปริญญาตรี และมีอาชีพรับจ้างหรือค้าขาย และได้ให้ข้อมูลว่าไม่มีเวลาในการรับฟังข่าวสารต้อง ประกอบอาชีพเลี้ยงปากท้อง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าระดับการศึกษา และอาชีพมีผลต่อการรับรู้ของแต่ละ บุคคลโดยหนึ่งในผู้ที่ให้ข้อมูลสำคัญยังได้ให้ข้อมูลว่าการ दिनร้อนทำมาหากินหาเช้ากินค่ำ ทำให้ไม่ได้มี เวลารับฟังข้อมูลข่าวสารที่ทางเทศบาลประชาสัมพันธ์ในบางรายได้ให้ข้อมูลว่ารอเทศบาลส่งจดหมาย มา ซึ่งจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ให้ข้อมูลว่าทางเทศบาลไม่ได้มีการส่งจดหมายให้เป็น รายบุคคล ประชาชนจะได้รับการประชาสัมพันธ์ในภาพรวมโดยผ่านผู้นำชุมชน เสียงตามสายชุมชน สื่อสังคมออนไลน์ ดังนั้นประชาชนต้องรักษาสิทธิ์และรู้สิทธิ์ของตนสถานภาพ การพักอาศัยร่วมกับ ใคร ไม่ได้มีผลต่อการรับรู้เนื่องจากข้อค้นพบไม่ได้แสดงให้เห็นว่าการมีสถานภาพแบบไหนจะรับรู้ หรือไม่รู้รู้แตกต่างกัน ขณะที่รายได้ แหล่งรายได้ รายได้ครัวเรือน ก็ไม่ได้มีผลเช่นเดียวกันโดยดูได้ จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีรายได้สูง รายได้ครัวเรือนสูง กลับไม่ได้มีการรับรู้ที่สอดคล้องกับกฎระเบียบที่ ภาครัฐกำหนด อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่จะไปยื่นลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพด้วยตนเอง มากกว่าการมอบอำนาจให้ผู้อื่นดำเนินการแทนโดยผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมหากสะดวกควร ดำเนินการด้วยตนเองจะได้เข้าใจกระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินการหากติดปัญหาจะได้รับ ทราบและดำเนินการแก้ไขได้ถูกต้อง การดำเนินการใช้เวลาไม่นานและผู้ให้ข้อมูลสำคัญในเขตพื้นที่ เทศบาลซึ่งเดินทางสะดวก ในบางรายจะมอบอำนาจให้ผู้อื่นดำเนินการแทนก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าไม่ สะดวกด้วยสภาพร่างกายไม่เอื้ออำนวย ซึ่งในส่วนนี้ผู้ดำเนินการแทนต้องทราบว่าต้องมีเอกสารใด เพิ่มเติมประกอบด้วย เช่น หนังสือมอบอำนาจ เป็นต้น

การจัดสวัสดิการในประเทศไทยถือเป็นระบบการจัดบริการทางสังคมที่มีการจัด สวัสดิการแบบผสมผสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนให้เกิดการบูรณาการร่วมกัน โดยความร่วมมือ ขององค์กรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรสาธารณประโยชน์และภาคส่วนอื่น ๆ ได้มีส่วน ร่วมในการจัดบริการทางสังคม ภาครัฐสามารถดำเนินการให้มีสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุซึ่งจัดเป็น สวัสดิการด้านการบริการสังคมขั้นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีการ ประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนรับรู้และสามารถเข้าถึงสวัสดิการได้อย่างทั่วถึง จากทฤษฎีการรับรู้ใน บทที่ 2 พัทณี เษยจรรยา และคณะ (อ้างถึงใน ปิยะนันท์ บุญโยไทย, 2556 น.13) การรับรู้ส่วน หนึ่งมาจากประสบการณ์ สภาพแวดล้อม ซึ่งจะมีผลต่อการรับรู้ ผลการวิจัยได้ค้นพบว่าผู้ให้ข้อมูล สำคัญที่ทำงานเกี่ยวข้องกับภาครัฐและมีการศึกษาสูงจะมีแนวโน้มเข้าใจกฎระเบียบที่ภาครัฐกำหนด เกี่ยวกับการคำนวณและการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุมากกว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ไม่ได้มีการศึกษาสูง และประกอบอาชีพค้าขายหรือรับจ้างแต่หากมองในมุมสวัสดิการที่ประชาชนควรได้รับอย่างเท่าเทียม

กันนั้น ภาครัฐควรเพิ่มมีแนวทางดำเนินการให้ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเหมาะสมโดยการส่งเสริมให้ผู้ที่ขาดการรับรู้เข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้นและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงมากขึ้น เป็นไปได้ที่การประชาสัมพันธ์ของเทศบาลยังมีเนื้อหารายละเอียดไม่เพียงพอ และขาดการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นต้องรู้ในเรื่องรับเบี้ยผู้สูงอายุก็เป็นได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องดำเนินการตามหลักการบริการสาธารณะแนวใหม่ (New Public Service : NPS) มาประยุกต์ใช้ในการทำงาน การที่เจ้าหน้าที่มองว่าเป็นหน้าที่ของประชาชนที่ต้องรักษาสีหน้าเป็นมุมมองที่สอดคล้องกับแนวคิด (Active Citizen) วรากรณ์ สามโกเศศ (2558) ได้ให้ข้อมูลว่า การรอให้ภาครัฐดำเนินการแต่ฝ่ายเดียวอาจไม่ก่อให้เกิดความสมดุลที่ยั่งยืน ขณะที่ประชาชนควรเป็นพลเมืองตื่นรู้ (Active Citizen) หมายถึง พลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความรู้ และแสดงออกถึงความเป็นพลเมืองที่มีความกระตือรือร้น (เดลินิวส์, 2557) พลเมืองของประเทศมีความตระหนักรู้ ความรับผิดชอบต่อสังคม กระตือรือร้นมีบทบาทในชุมชนมีจิตอาสาที่จะเข้ามามีส่วนร่วมและรับผิดชอบต่อภารกิจของประเทศร่วมกัน โดยคุณลักษณะของ Active Citizen คือ สามารถดูแลตนเองได้ สามารถรับผิดชอบต่อตนเองได้ ไม่เป็นภาระผู้อื่น เคารพกติกา อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสงบสุข รู้สิทธิ รู้หน้าที่ เคารพความแตกต่าง หลากหลาย เคารพสิทธิผู้อื่น ให้ความสำคัญกับความเสมอภาค ไม่ดูดยเรื่องส่วนรวม มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม (มูลนิธิสยามกัมมาจล, 2565) การศึกษาเรื่องการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประชาชนสามารถนำหลักการประชาชนตื่นรู้มาใช้ได้ โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพด้วยตนเอง สามารถศึกษาข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ หรือสื่อต่าง ๆ ตั้งใจรับฟังข่าวสารในทุกช่องทาง หากมีข้อสงสัยสามารถโทรศัพท์สอบถามไปยังหน่วยงานผู้ให้บริการได้ เมื่อตนเองมีความรู้แล้วก็จะสามารถเป็นจิตอาสาเผยแพร่ความรู้ให้แก่ผู้อื่นต่อไปได้ หากร่วมมือกันจะทำให้เกิดประโยชน์ทั้งสองฝ่ายและประเทศชาติก็จะสงบสุข ประชาชนอยู่ดีกินดี ประเทศชาติพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการนำไปปฏิบัติ

ในเรื่องของสิทธิ และสวัสดิการนั้น จำเป็นที่ภาครัฐจะต้องดำเนินการให้ประชาชนทราบและเข้าถึงสิทธิของตน และสวัสดิการเป็นสิ่งที่ประชาชนพึงได้รับตามคุณสมบัติที่รัฐกำหนด หากประชาชนมีสิทธิได้รับสวัสดิการดังกล่าวแล้ว ทำไมต้องให้ยื่นลงทะเบียนขอรับ ควรให้สิทธิอัตโนมัติเมื่อถึงกำหนดครบอายุที่ต้องได้รับหรือเมื่อมีคุณสมบัติถึงเกณฑ์น่าจะเป็นการเหมาะสมกว่า ช่วยให้ประชาชนเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการได้อย่างทั่วถึง การที่เจ้าหน้าที่ต้องมาเสียเวลารับยื่นลงทะเบียนจะเป็นการดีกว่าดูว่าประชาชนคนไหนมีสิทธิและถึงวันที่ต้องได้รับสิทธิ จะเป็นการประหยัดเวลา ลด

ขั้นตอน และทำให้การดำเนินการโครงการประสบผลสำเร็จ หรือให้ยื่นสละสิทธิ์กรณีไม่เข้าเกณฑ์โดยเริ่มจากคิดว่าทุกคนมีสิทธิ์แล้วใครไม่มีสิทธิ์ไม่เข้าข่ายให้มายื่นสละสิทธิ์ ตัวอย่างการเลือกตั้งมีประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งได้ว่าใครมีสิทธิ์ต้องไปเลือกตั้งที่ใดเขตใดตั้งนั้นโครงการหรือสวัสดิการของรัฐควรดำเนินการไปในทิศทางเดียวกันและตีประกาศหรือเผยแพร่ทางเว็บไซต์ให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ทั้งนี้ผู้วิจัยก็ได้มองด้านของการบูรณาการข้อมูลร่วมกันของทุกหน่วยงานการที่เจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ว่าผู้ใดมีสิทธิ์แต่ไม่มายื่นลงทะเบียนแสดงว่ามีข้อมูลอยู่แล้ว จากข้อมูลผู้สูงอายุในเทศบาลนครรังสิตในปัจจุบันมีผู้สูงอายุในพื้นที่จำนวน 12,378 คน ผู้มีสิทธิ์ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจำนวน 11,761 คน ผู้ยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจำนวน 11,657 คน นั่นหมายความว่าผู้มีพลาดโอกาสได้รับเบี้ยเนื่องจากไม่ได้ยื่นลงทะเบียนตามกำหนดจำนวน 104 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.88 ของผู้มีสิทธิ์) สวัสดิการผู้มีสิทธิ์ควรได้รับสิทธิ์อย่างทั่วถึงทุกคน (บุญส่ง ชลธร, 2558) ดังนั้นส่วนต่างที่ยังคงเหลือไม่ได้มายื่นขอรับสิทธิ์นั้นเทศบาลควรมีวิธีดำเนินการอย่างอื่นเพิ่มเติมเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นมายื่นลงทะเบียนขอรับสิทธิ์ เช่น ติดตามรายบุคคล หรือมีจดหมายแจ้งให้มาลงทะเบียนรายบุคคล เป็นต้น การประชาสัมพันธ์ควรเพิ่มรายละเอียดในเรื่องวันที่ต้องยื่นขอรับเบี้ยยังชีพวันที่จะได้รับเงินเบี้ยยังชีพ วันครบอายุ 60 ปีบริบูรณ์ เอกสารประกอบการยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพหลักเกณฑ์ของผู้มีสิทธิ์ได้รับเบี้ยยังชีพมากขึ้น และส่งเสริมกิจกรรมสร้างการรับรู้ให้กับประชาชน หรือใช้กลไกอื่นเพิ่มเติม เช่น จัดอาสาให้ความรู้ โดยให้มีจิตอาสาประชาสัมพันธ์ตามหมู่บ้าน แหล่งชุมชน สถานที่จัดงานกิจกรรมของชุมชน ขณะเดียวกันประชาชนควรให้ความร่วมมือกับภาครัฐเพื่อที่ตนจะ得不พลาดสิทธิ์ที่ตนพึงได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาการรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีศึกษาเทศบาลนครรังสิต

1. ข้อค้นพบที่ได้เป็นบริบทของ เทศบาลนครรังสิต อาจไม่สามารถนำไปอธิบายบริบทของพื้นที่อื่น ๆ ได้ เนื่องจากหน่วยงานภาครัฐของแต่ละพื้นที่มีแนวทางการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน และประชากรผู้ให้ข้อมูลสำคัญในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน เช่น ประชากรในพื้นที่ชนบท จะมีระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกับประชากรในเมืองหรือย่านอุตสาหกรรม ส่งผลให้การรับรู้แตกต่างกันได้

2. ความยากในการเก็บรวบรวมข้อมูลเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้การเข้าถึงแหล่งข้อมูลมีข้อจำกัด กรณีสัมภาษณ์ผ่านทางโทรศัพท์ในบางตัวอย่างทำให้ไม่สามารถมองเห็นสีหน้า แวดตา ในการตอบ และสัญญาณโทรศัพท์ไม่เสถียรทำให้อาจสื่อสารและตีความหมายผิดได้

3. ควรเพิ่มจำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญมากขึ้นและกระจายไปตามชุมชนในเขต ทั้งนี้ เนื่องจากเทศบาลนครรังสิตเป็นเทศบาลขนาดใหญ่ มีจำนวนประชากรเกินกว่า 50,000 คนขึ้นไป การรับรู้เรื่องเบี่ยงชีพของผู้สูงอายุและผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น กระบวนการประชาสัมพันธ์ในชุมชน

4. ศึกษาทลไกอื่น ๆ ในชุมชนในเรื่องการประชาสัมพันธ์ หรือศึกษาชุมชนใกล้เคียง

5. ศึกษาความถี่ และเนื้อหาในการประชาสัมพันธ์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่

ประชาสัมพันธ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- Kapook.com. (2564). เบี้ยผู้สูงอายุ 2565-2566 ลงทะเบียนอย่างไร เปิดปฏิทินโอนเงินเข้าวันไหนบ้าง. สืบค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2565 จาก <https://money.kapook.com/view247675.html>
- laws24hr. (2565). ป.พ.พ.มาตรา 16. สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม 2565 จาก <https://www.laws24hr.com/2022/03/16.html>
- กรมกิจการผู้สูงอายุ. พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 (ฉบับแก้ไข พ.ศ. 2553). สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2565 จาก <https://www.dop.go.th/th/laws/2/10/785>
- กรมสุขภาพจิต. (2563). 93 วันสู่สังคม"คนชรา" 5 จังหวัด? คนแก่เยอะสุด-น้อยสุด. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2565 จาก <https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=30453>
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2546). พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (พ.ศ. 2546). กองกฎหมาย สำนักงานปลัด กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- จุฬามาศ คำมาเร็ว. (2562). ผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา สารนิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ฉรัญญา แม่นศรี. (2562). ประสิทธิภาพการให้บริการสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ของเทศบาลเมืองลาดสวาย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, บทความย่อ.
- ชนบดี วรญาวิสุทธิ์. (2563). ความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการให้บริการเบี้ยยังชีพของสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, ฉบับที่ 2 (ปีที่ 6), บทความย่อ.
- ชิดชนก เชิงเซาว์ และจรรุพรณ ทิพย์ศุภลักษณ์. (2545). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2533 - 2542 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ณัฐพัชร์ อภิรุ่งเรืองสกุล และประสพชัย พสุนนท์. (2562). การอภิปรายผลการวิจัยเชิงปริมาณสำหรับนักวิจัยมือใหม่. *Humanities, Social Sciences and arts*, 12 พฤศจิกายน 2562, บทนำ. (มหาวิทยาลัยศิลปากร)

เดลินิวส์. (2557). พลเมืองตื่นรู้...เปลี่ยนวัยรุ่น 'เจนมี'. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2565 จาก

<https://d.dailynews.co.th/article/252191/>

ทศพล เขียวชาญประพันธ์. (2565). การลงทะเบียนเพื่อรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในประเทศไทย: มิติ
ด้านกฎหมายและเทคโนโลยี. สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2565

จาก <https://www.dga.or.th/document-sharing/article/71534/>

ทัศนีย์ ลักขณาภิชนชัช. (2545). การใช้ทรัพยากรในงานสวัสดิการสังคม. สมชายการพิมพ์.

ไทยรัฐออนไลน์. (2563). อัตราเกิดต่ำ ประชากรทั่วโลกลดฮวบภายใน 80 ปี ไทยคนหายเกือบครึ่ง.

สืบค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2565 จาก

<https://www.thairath.co.th/news/foreign/1890181>

นพนนท์ วรรณเทพสกุล. (2560). รัฐพัฒนาการ อุดมการณ์และจินตภาพการพัฒนาเศรษฐกิจ.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิตยา สุภาภรณ์. (2552). การรับรู้ของประชาชนต่อความอยู่ดีมีสุขในชุมชนบางไผ่,มหาวิทยาลัยราช
พฤกษ์.

บุญส่ง ชลธร. (2558). สิทธิประโยชน์ด้านสวัสดิการสังคมของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์. วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา, ฉบับที่ 5.

เบญจยา ยอดดำเนิน - แอ๊ดติงส์. (2553). ประเด็นจริยธรรมการวิจัยในคนทางด้านสังคมศาสตร์ :

บทความปริทรรศน์. วารสารวารสารเภสัชศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์, ฉบับที่ 31, น. 290 -
301. (มหาวิทยาลัยเภสัชศาสตร์)

ประไพพิมพ์ สุธีวสินนทร์ และประสพชัย พสุนนท์. (2559). กลยุทธ์การเลือกตัวอย่างสำหรับการวิจัยเชิง

คุณภาพ. วารสารปาริชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ, ฉบับที่ 2, น.34.

ปิยะนันท์ บุญณะโยไทย. (2556). การรับรู้ และ ทศนคติ ของผู้บริโภคต่อสื่อกิจกรรมการพัฒนอย่าง
ยั่งยืน ของบริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน),มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

พัฒนาชุมชนเทศบาลตำบลโคกตะเคียน. (2552). คู่มือจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ. เทศบาลตำบลโคก
ตะเคียน.

มูลนิธิสยามกัมมาจล. (2565). เราคือ ACTIVE CITIZEN. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2565 จาก

https://www.scbfoundation.com/media_knowledge/document/292/%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD-active-citizen-13736

วชิระ ชินหนองจอก. (2552). ทฤษฎีการรับรู้. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2565 จาก

<https://www.gotoknow.org/posts/282194>

วารากรณ์ สามโกเศศ. (2558). ว่าด้วย *Active Citizen*. สืบค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2565 จาก

<https://thaipublica.org/2015/08/varakorn-125/>

วิรัตน์ คำศรีจันทร์. (2554). *Snowball Sampling Technique* : การเรียนรู้และเข้าถึงชุมชนด้วยการ
อ้างอิงต่อเนืองปากต่อปากในวิจัยแบบ *PAR*. สืบค้นเมื่อ 4 มิถุนายน 2565 จาก

<https://www.gotoknow.org/posts/428764>

แววดาว พรหมเสน. (2554). การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ. วารสาร มทร.อีสาน, ปีที่ 4
ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2554).

สลิลลา มารยาท. (2560). การศึกษาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
กรณีศึกษา การไฟฟ้านครหลวงที่ทำการเขตวัดเลียบ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545 - 2549). แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9. สำนักนายกรัฐมนตรี.

สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2547). จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ซีเอ็ด
ยูเคชั่น.

สิทธิวัฒน์ ปัญญางาม. (2563). การประเมินความพร้อมของวัฒนธรรมองค์การในการขับเคลื่อนองค์การ
ไปสู่ความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงาน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตาก,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชาติ ลีตระกูล, นาวัน พรหมใจสา, ภูริพัฒน์ แก้วศรี, และธัญชน ใจบุญตัน. (2561). การขับเคลื่อน
เครือข่ายทางสังคมในการสร้างการรับรู้ และการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุที่ยากจนใน
ชุมชนเมือง จังหวัดเชียงราย. วารสารการวิจัยกาสะลองคำมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

แสงเดือน ทวีสิน. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยเส็ง.

อรรวรรณ ฟังเพราะ และรสพร หม้อศรีใจ. (2562). เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูล : การสัมภาษณ์.

สืบค้นเมื่อ 11 มิถุนายน 2565 จาก

<https://northnfe.blogspot.com/2019/08/ED256212.html>

อรรวรรณ ศรีโสมพันธ์. (2558). โครงการฝึกอบรม "สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่" (ลูกไก่). สืบค้นเมื่อ 4 มิถุนายน
2565 จาก https://www.ubu.ac.th/web/files_up/08f2015112820164117.pdf

อัศวิน แสงพิบูล. (2556). จริยธรรมการวิจัย. สุทธิปริทัศน์, น.140. (มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต)

อานุกาญ ภูปาอ่า และลิข่า ลูคัส. (2560). การรับรู้และประสบการณ์ของอาจารย์มหาวิทยาลัยต่อ
คุณภาพการสอนและการประกันคุณภาพการศึกษาของการอุดมศึกษาไทย. วารสารวิชาการ
ศึกษาศาสตร์, ปีที่ 18 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2560).

อารยา องค์กรเยี่ยม และพงศธราร วิจิตเวชไพศาล. (2561). การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย. สืบค้น
เมื่อ 5 มิถุนายน 2565 จาก

<http://anesthai.org/public/rcat/Documents/journal/1522139804-07-Araya.pdf>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์ (สำหรับผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ)
เรื่อง การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณ
และขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

แบบสัมภาษณ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยของนิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
2. คำถามเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อนำไปเป็นแนวทางพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข การขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. เพศ
2. อายุ
3. สถานภาพสมรส
4. ท่านพักอาศัยร่วมกับ
5. ระดับการศึกษา
6. การทำงาน
7. รายได้ประจำของท่านมาจากแหล่งใดบ้าง
8. รายได้
9. รายได้ครัวเรือน
10. การยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุท่านจะดำเนินการด้วยตัวเองหรือไม่

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อนำไปเป็นแนวทางพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข การขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

1. ท่านทราบหรือไม่ว่าเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุคืออะไร
2. ทราบหรือไม่ว่าท่านมีสิทธิ์ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหรือไม่ มีเกณฑ์อะไร
3. ท่านทราบหรือไม่ว่าท่านจะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุวันไหน
4. ปีงบประมาณหมายถึงอะไร
5. ท่านจะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์เมื่อไหร่

6. ท่านคิดว่าท่านจะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเท่าไร
7. ท่านจะสามารถยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้เมื่อไหร่
8. ท่านคิดว่าจะได้รับรู้ข่าวสารการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทางช่องทางใด
9. ท่านทราบหรือไม่ว่าเอกสารที่ต้องใช้ยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุมีอะไรบ้าง
10. ท่านทราบหรือไม่ว่าท่านต้องไปติดต่อที่หน่วยงานใด
11. ท่านรู้จักใครที่เคยยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหรือไม่ หากมีเคยสอบถามปัญหาอุปสรรคหรือไม่ มีอะไรบ้างมีคำชมเทศบาลทำอะไรได้ดี หรือควรเพิ่มเติมอะไร

แบบสัมภาษณ์ (สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง)

เรื่อง การรับรู้ของผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณ และขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

แบบสัมภาษณ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยของนิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
2. คำถามเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนในการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ปัญหา อุปสรรค ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อนำไปเป็นแนวทางพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข การขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. เพศ
2. ตำแหน่ง
3. อายุราชการ
4. ประสบการณ์ทำงานด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนในการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

1. ท่านมีหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอย่างไร

2. หน่วยงานของท่านมีเจ้าหน้าที่กี่คน ผู้ทำหน้าที่เกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุมีกี่ กี่ฝ่าย แต่ละฝ่ายทำอะไรบ้าง
 3. ทราบจำนวนผู้มีสิทธิลงทะเบียนได้อย่างไร
 4. ในแต่ละปีงบประมาณมีผู้มีสิทธิจำนวนกี่คน
 5. หน่วยงานของท่านมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในช่วงเวลาใด
 6. หน่วยงานของท่านมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุช่องทางใดบ้าง
 7. กลุ่มเป้าหมายของท่านคือคนกลุ่มใด
 8. หน่วยงานของท่านมีกิจกรรมอื่นที่เป็นการส่งเสริมการรับรู้เรื่องการคำนวณวันรับเบี้ยและขั้นตอนการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหรือไม่ อย่างไร
 9. ประชาชนมาลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพครบตามจำนวนผู้มีสิทธิหรือไม่ อย่างไร
 10. กรณีมีรายชื่อตกหล่นหน่วยงานของท่านมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างไร
 11. สำหรับผู้มีสิทธิยื่นลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่มีอายุไม่ถึง 59 ปี สามารถลงทะเบียนล่วงหน้าได้หรือไม่ อย่างไร
 12. การยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต้องยื่นล่วงหน้า 1 ปีงบประมาณ ท่านมีแนวทางประชาสัมพันธ์อย่างไรให้ผู้รับบริการเข้าใจประเด็นนี้
 13. การให้บริการรับลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุมีขั้นตอนดำเนินการอย่างไร
 14. การให้บริการรับลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุใช้เวลาดำเนินการประมาณเท่าไร
 15. ท่านคิดว่าอะไรคือปัญหา และอุปสรรคด้านการให้บริการการลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
 16. ท่านคิดว่าสิ่งใดที่เทศบาลทำได้ดี
 17. ท่านคิดว่าหน่วยงานของท่านสร้างการรับรู้โดยการส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชนมีการรับรู้ในเรื่องการคำนวณวันรับเบี้ยและการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพียงพอหรือไม่ อย่างไร
 18. หน่วยงานของท่านมีแนวทางส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชนมีการรับรู้ในเรื่องการคำนวณวันรับเบี้ยและการขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพิ่มเติมในอนาคตหรือไม่ อย่างไร
-

ที่ อว 64.15/รพ.ม.019

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนอังรีดูนังต์ วังใหม่ ปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

วันที่ 21 มีนาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เพื่อประกอบการเขียนสารนิพนธ์

เรียน นายกเทศมนตรีนครรังสิต (ร้อยตำรวจเอก ดร.ตรีลุพธ์ ธูปกระจ่าง)

ด้วย นางสาวเจริญรัตน์ แทนทอง เลขประจำตัวนิต 638 00280 24 นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ในหัวข้อ การรับรู้ของผู้สูงอายุเกี่ยวกับการคำนวณและขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยมี อาจารย์ ดร.พิมพ์สิริ อรุณศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ท่านหรือบุคคลที่ท่านเห็นสมควร เพื่อประกอบการเขียนสารนิพนธ์

ในการนี้ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวเจริญรัตน์ แทนทอง สัมภาษณ์ท่านหรือบุคคลที่ท่านเห็นสมควร โดยนิตจะเป็นผู้ประสานในเวลาที่ท่านสะดวกอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรกรณ์ ศิริประกอบ)

ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
ปฏิบัติการแทนคณบดี คณะรัฐศาสตร์

มาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 16 การนับอายุของบุคคล ให้เริ่มนับแต่วันเกิด ในกรณีที่รู้ว่าเกิดในเดือนใดแต่ไม่รู้วันเกิด ให้นับวันที่หนึ่งแห่งเดือนนั้นเป็นวันเกิด แต่ถ้าพ้นวิสัยที่จะหยั่งรู้เดือนและวันเกิดของบุคคลใด ให้นับอายุบุคคลนั้นตั้งแต่วันต้นปีปฏิทิน ซึ่งเป็นปีที่บุคคลนั้นเกิด (laws24hr, 2565)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับที่ประชุมคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือมติอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ผู้สูงอายุ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป และมีสัญชาติไทย

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพัทยา

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรี นายองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเมืองพัทยา

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับปลัดกระทรวงมหาดไทย ก่อนการปฏิบัติ

ปลัดกระทรวงมหาดไทยอาจมอบอำนาจตามวรรคสอง ให้อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้

หมวด ๑

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพ

ข้อ ๖ ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามทะเบียนบ้าน
- (๓) มีอายุหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งได้ลงทะเบียน และยื่นคำขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ
หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้รับเงินบำนาญ เบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใด
ในลักษณะเดียวกัน ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ผู้ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ ยกเว้นผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ตามระเบียบกระทรวง
มหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘

หมวด ๒

ขั้นตอนการยื่นคำขอ

ข้อ ๗ ภายในเดือนพฤศจิกายนของทุกปีให้ผู้ที่จะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป
ในปีงบประมาณถัดไป ลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุด้วยตนเองต่อองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนมีภูมิลำเนา ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือสถานที่
ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด โดยมีหลักฐานดังนี้

หน้า ๗

เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๕๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

(๑) บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐที่มีรูปถ่ายพร้อมสำเนา

(๒) ทะเบียนบ้านพร้อมสำเนา

(๓) สมุดบัญชีเงินฝากธนาคารพร้อมสำเนา สำหรับกรณีและผู้ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประสงค์ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุผ่านธนาคาร

ในกรณีที่มีความจำเป็นผู้สูงอายุที่ไม่สามารถมาลงทะเบียนด้วยตนเองได้ตามวรรคหนึ่ง อาจมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นเป็นผู้ยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแทนก็ได้

ข้อ ๗/๑ ในกรณีผู้สูงอายุที่ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปีงบประมาณที่ผ่านมา ให้ถือว่าเป็นผู้ได้ลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบนี้แล้ว

ข้อ ๘ ในกรณีผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หนึ่งย้ายภูมิลำเนาไปอยู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยจ่าย เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเดิมยังคงจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจนกว่าจะสิ้นสุดปีงบประมาณนั้น หากมีความประสงค์จะรับเบี้ยยังชีพกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ต้องไปลงทะเบียนเพื่อขอรับเงิน เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ก่อนสิ้นปีงบประมาณ

หมวด ๓

การตรวจสอบและจัดทำทะเบียนประวัติผู้มีสิทธิ

ข้อ ๙ ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี ให้จังหวัดแจ้งรายชื่อผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเงิน สงเคราะห์ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อใช้ เป็นข้อมูลในการขอตั้งงบประมาณในปีงบประมาณถัดไป

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งของเมืองพัทยา ให้เมืองพัทยากำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนในการดำเนินการตามระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ ภายในเดือนตุลาคมของทุกปี ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตรวจสอบ สถานะของผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและให้ผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแสดงการดำรงชีวิตต่อองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยจะแสดงด้วยตนเองหรือให้มีการรับรองของ นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นก็ได้

หน้า ๘

เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๕๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

ในกรณีที่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไม่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบการดำรงชีวิตอยู่ของผู้สูงอายุดังกล่าว จากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร หรือหลักฐานอื่นที่สามารถตรวจสอบได้

หมวด ๔

งบประมาณและวิธีการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ข้อ ๑๑ การตั้งงบประมาณและวิธีการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๒ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้จ่ายในอัตราเดือนละห้าร้อยบาท หรือตามมติคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๑๓ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้แก่ผู้มีสิทธิตามระเบียบนี้ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเป็นเงินสด หรือโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หรือในนามบุคคลที่รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เป็นรายเดือนภายในวันที่ ๑๐ ของทุกเดือน

ในการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับมอบอำนาจต้องตรวจสอบจนแน่ใจว่าเป็นบุคคลเดียวกับผู้ที่ได้รับมอบอำนาจและต้องได้รับการยืนยันว่าผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังมีชีวิตอยู่

การโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารให้เป็นไปตามที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด หรือตามที่ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

หมวด ๕

การสิ้นสุดการได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ข้อ ๑๔ สิทธิของผู้ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบนี้สิ้นสุดลงในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๖

(๓) แจ้งสิทธิการขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นหนังสือต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

หน้า ๕

เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๕๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

กรณีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุดังกล่าวสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ สั่งระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสำหรับบุคคลดังกล่าวทันที

ข้อ ๑๕ กรณีผู้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตาย ให้นายทะเบียนอำเภอ หรือนายทะเบียนท้องถิ่นแจ้งการตายต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้ตายมีชื่อในทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายทะเบียนอำเภอ หรือนายทะเบียนท้องถิ่นได้รับแจ้งการตายและให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้ตายมีชื่อในทะเบียนนั้น แจ้งแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามข้อ ๘ ต่อไป

ข้อ ๑๖ ภายใต้บังคับข้อ ๘ กรณีผู้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๔ (๒) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือสถานที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หากไม่มีผู้คัดค้านให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอรายชื่อผู้ขาดคุณสมบัติต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อสั่งถอนรายชื่อ และระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทันที

ในกรณีที่มีการคัดค้านให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ชัดเจนแล้วรายงานผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อพิจารณาดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๗ ระเบียบนี้มีให้กระทบต่อสิทธิของผู้สูงอายุตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่มีอยู่ก่อนหรือในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าผู้สูงอายุดังกล่าวเป็นผู้ได้ลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบนี้แล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

บุญจง วงศ์ไตรรัตน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้สอดคล้องกับมติของคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่เห็นชอบให้ขยายเวลาการเปิดรับลงทะเบียนผู้สูงอายุเป็นวันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ของทุกปี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖ และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ เมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ ให้ผู้สูงอายุที่จะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปในปีงบประมาณถัดไปลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุด้วยตนเองต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนมีภูมิลำเนา ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือสถานที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด ตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงเดือนพฤศจิกายนของทุกปี โดยมีหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐที่มีรูปถ่ายพร้อมสำเนา

(๒) ทะเบียนบ้านพร้อมสำเนา

(๓) สมุดบัญชีเงินฝากธนาคารพร้อมสำเนา สำหรับกรณีและผู้ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประสงค์ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุผ่านธนาคาร

ในกรณีที่มีความจำเป็นผู้สูงอายุที่ไม่สามารถมาลงทะเบียนด้วยตนเองได้ตามวรรคหนึ่ง อาจมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นเป็นผู้ยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแทนก็ได้”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ผู้สูงอายุผู้ใดที่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่ ต่อมาผู้สูงอายุนั้นได้ย้ายภูมิลำเนาไปอยู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้ผู้สูงอายุนั้นไปลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุด้วยตนเองต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ นับตั้งแต่วันที่ย้ายแต่ไม่เกินเดือนพฤศจิกายนของปีนั้น ๆ ทั้งนี้ ให้ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ในปีงบประมาณถัดไป โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมที่จ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุนั้นทราบเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน ทั้งนี้ ในระหว่างปีงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมที่จ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอยู่ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นยังคงจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต่อไปจนกว่าจะสิ้นปีงบประมาณ”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ภายในเดือนธันวาคมของทุกปีให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งบันทึกรายชื่อผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในระบบสารสนเทศตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด พร้อมทั้งรายงานจังหวัดเพื่อส่งให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นใช้เป็นข้อมูลในการขอตั้งงบประมาณและจัดสรรงบประมาณ”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้สอดคล้องกับมติของคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ เกี่ยวกับการให้กรมบัญชีกลาง สามารถจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้ตามนโยบายของรัฐบาล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖ และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๕๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

(ก) ผู้รับเงินบำนาญ เบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

(ข) ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ค) ผู้ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ

บุคคลตาม (ก) (ข) หรือ (ค) ไม่รวมถึง ผู้พิการหรือผู้ป่วยเอดส์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือผู้ที่ได้รับสวัสดิการอื่นตามมติคณะรัฐมนตรี”

หน้า ๒

เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๐๑ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของข้อ ๑๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒

“การโอนเงินเข้าบัญชีให้กับผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามวรรคหนึ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจประสานผ่านกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเพื่อให้กรมบัญชีกลางเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้”

ประกาศ ณ วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อให้สอดคล้องกับมติของคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ เกี่ยวกับการให้กรมบัญชีกลางสามารถจ่ายเงินเบี้ยความพิการได้ตามนโยบายของรัฐบาล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖ และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ คนพิการซึ่งจะมีสิทธิที่จะได้รับเบี้ยความพิการตามระเบียบนี้ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการกำหนด”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๓ และซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

หน้า ๔

เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๕๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๕ มีนาคม ๒๕๖๒

“ข้อ ๑๓ การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้แก่ผู้มีสิทธิตามระเบียบนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเป็นเงินสด หรือโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยความพิการ หรือในนามผู้ดูแลคนพิการเป็นรายเดือนภายในวันที่ ๑๐ ของทุกเดือน หากล่าช้าเกินกว่ากำหนดดังกล่าว ต้องเป็นกรณีจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้

ในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ดูแลคนพิการ ต้องตรวจสอบจนแน่ใจว่าเป็นบุคคลเดียวกับผู้ดูแลคนพิการ และต้องได้รับการยืนยันว่าผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยความพิการยังมีชีวิตอยู่ ณ วันที่ ๑ ของทุกเดือน

การโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารให้เป็นไปตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด หรือตามที่ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

การโอนเงินเข้าบัญชีให้กับผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยความพิการตามวรรคหนึ่ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการกำหนด เป็นหน่วยดำเนินการ”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๕๗๕๒

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอักษะภูงค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการรับลงทะเบียนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- อ้างอิง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๐๕๔๑ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑
๒. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๗/ว ๒๖๕๖ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑
๓. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๗๒๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒
๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ ๐๘๑๐.๖/ว ๕๔๓๕ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๒
๕. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๕๗๔๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๒
๖. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศใช้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการรับลงทะเบียนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รายละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว เพื่อให้การรับลงทะเบียนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามแนวทางการรับลงทะเบียนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนี้

๑. การรับลงทะเบียนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เปิดรับลงทะเบียนตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ - เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ และเดือนมกราคม ๒๕๖๔ - เดือนกันยายน ๒๕๖๔ ให้ผู้สูงอายุรายใหม่ที่ยังไม่เคยลงทะเบียนมาก่อนซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว และผู้สูงอายุที่จะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ซึ่งนับอายุจนถึงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ (เกิดก่อนวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๐๕ เนื่องจากผู้สูงอายุที่เกิดตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๐๕ - ๑ ตุลาคม ๒๕๐๕ เป็นผู้สูงอายุที่จะมีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเดือนถัดไป จากเดือนที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ คือเดือนตุลาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ดังนั้น กลุ่มผู้สูงอายุดังกล่าวต้องลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป) รวมทั้งผู้สูงอายุที่ย้ายภูมิลำเนาเข้ามาอยู่ในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ยังไม่ได้นยื่นคำขอลงทะเบียนตามข้อ ๘ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ สำหรับกรณีผู้สูงอายุที่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบฯ ข้อ ๖ (๔) การรับลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบคุณสมบัติของผู้มีสิทธิ ณ วันที่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยอาจแนบเอกสารรับรองจากหน่วยงานต้นสังกัดว่าไม่เป็นผู้ได้รับเงินบำนาญ และไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ณ วันที่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

/ทั้งนี้ ...

-๒-

ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งผู้สูงอายุที่มีความประสงค์จะยื่นคำขอลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้ยื่นคำขอลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุด้วยตนเอง หรือในกรณีที่มีความจำเป็นที่ไม่สามารถมายื่นคำขอลงทะเบียนด้วยตนเองได้ อาจมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นเป็นผู้ยื่นคำขอลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแทนได้ สำหรับผู้ซึ่งต้องขังหรือจำคุกในเรือนจำ ทัณฑสถาน หรือสถานที่คุมขังของกรมราชทัณฑ์ ให้มอบอำนาจให้ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการทัณฑสถาน หรือเจ้าหน้าที่ผู้บัญชาการเรือนจำมอบหมาย ยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามภูมิลำเนาของผู้มีสิทธิโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือวันทีลงทะเบียนในแบบคำขอลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นสำคัญ ดังนี้

๑.๑ ผู้สูงอายุจะต้องนำเอกสารหลักฐานประกอบแบบคำขอลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ดังนี้

๑) บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐที่มีรูปถ่าย

๒) ทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้าน

๓) สมุดบัญชีเงินฝากธนาคาร สำหรับกรณีที่มีผู้ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ประสงค์ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุผ่านธนาคาร

๑.๒ ผู้สูงอายุแจ้งความประสงค์ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) รับเงินสดด้วยตนเอง

๒) รับเงินสดโดยบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิ

๓) โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามผู้มีสิทธิ

๔) โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิ

๒. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการประชาสัมพันธ์คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ การเตรียมเอกสารหลักฐานประกอบการยื่นคำขอลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และกำหนดวัน เวลา และสถานที่ การรับลงทะเบียนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ให้ครอบคลุมและทั่วถึงในพื้นที่ เช่น การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ติดตั้งไว้ในที่สาธารณะประจำหมู่บ้านหรือชุมชน การประชาสัมพันธ์ทางวิทยุหมู่บ้านหรือชุมชน และที่ประชุมประจำหมู่บ้านหรือชุมชน เป็นต้น และให้พิจารณากำหนดจัดสถานที่รับลงทะเบียนหมุนเวียนไปตามหมู่บ้านหรือชุมชนอย่างทั่วถึงเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ

๓. กรณีผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอยู่แล้วมีการย้ายภูมิลำเนาไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งเดิมแจ้งให้ผู้สูงอายุทราบว่า ผู้สูงอายุต้องไปลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ภายในเดือนพฤศจิกายนของปีนั้น ๆ (ภายในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๔)

๓.๒ ในระหว่างปีงบประมาณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดที่จ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอยู่ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นยังคงจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต่อไปจนกว่าจะสิ้นปีงบประมาณ (เดือนกันยายน ๒๕๖๔)

๓.๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ ที่ได้รับลงทะเบียนและคำขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่มีการย้ายภูมิลำเนา เป็นผู้จ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุนั้นตั้งแต่ปีงบประมาณถัดไป

๓.๔ กรณีที่ผู้สูงอายุได้ย้ายภูมิลำเนา แต่ไม่ได้ไปลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ (ภายในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๔) ทำให้ไม่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งเดิมและแห่งใหม่ หากภายหลังได้ไปลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่แล้ว ก็ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ดำเนินการตามข้อ ๓.๓

/๔. ให้องค์กร...

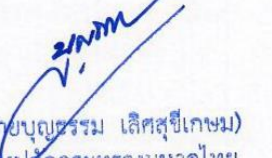
-๓-

๔. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำประกาศ เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิรับเงิน เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อเสร็จสิ้นการจัดให้มีการลงทะเบียนในแต่ละเดือน แล้วให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยให้สาธารณชนทราบภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป และดำเนินการบันทึกข้อมูลผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ รายใหม่ดังกล่าวที่มีลงทะเบียนเป็นประจำทุกเดือนในระบบสารสนเทศการจัดการฐานข้อมูลเบี้ยยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ครบถ้วนทุกรายการ พร้อมทั้งปรับปรุงข้อมูลให้ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงที่ได้ปิดประกาศ โดยเคร่งครัด และต้องบันทึกข้อมูลผู้มีสิทธิดังกล่าวในระบบฯ ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

๕. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำประกาศบัญชีรายชื่อผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทั้งหมดเมื่อเสร็จสิ้นการจัดให้มีการลงทะเบียนและให้ติดประกาศโดยเปิดเผยให้สาธารณชนทราบภายในวันศุกร์ที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เพื่อจะได้นำประกาศบัญชีรายชื่อผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทั้งหมดมาใช้ประกอบการเบิกจ่ายงบประมาณต่อไป และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิมพ์รายงานสรุปผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยดำเนินการพิมพ์จากหน้า “รายงานสรุปยอดผู้ได้รับเงินเบี้ยยังชีพแยกตามประเภท” โดยถือว่าการรายงานทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเตรียมความพร้อมในการตั้งงบประมาณตามนัยข้อ ๙ แห่งระเบียบดังกล่าวแล้ว และมอบหมายให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้อำนวยการกองคลัง ร่วมกับเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องลงนามรับรองความถูกต้องพร้อมทั้งจัดส่งให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ภายในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เพื่อเก็บรวบรวมไว้เป็นหลักฐานในการขอรับการจัดสรรงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญธรรม เลิศสุขีเกษม)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและ
ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๒ โทรสาร ต่อ ๔๑๐๓
ผู้ประสานงาน นายพีรณัฐ ประทุมชาติภักดี

แนวทางการรับลงทะเบียนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ตามความนัยข้อ ๗ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงเดือนพฤศจิกายนของทุกปีให้ผู้ที่จะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปในปีงบประมาณถัดไป มาลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุด้วยตนเอง ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนมีภูมิลำเนา ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือสถานที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด ในกรณีที่มีความจำเป็นผู้สูงอายุที่ไม่สามารถมาลงทะเบียนด้วยตนเองได้ตามวรรคหนึ่ง อาจมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นเป็นผู้ยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแทนก็ได้ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานรับลงทะเบียนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อยในแนวทางเดียวกัน และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลในการเสนอของบประมาณเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จึงได้กำหนดแนวทางการรับลงทะเบียนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑. การเตรียมการก่อนรับลงทะเบียนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

๑.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการประชาสัมพันธ์การรับลงทะเบียนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้ผู้สูงอายุรายใหม่ที่ยังไม่เคยลงทะเบียนมาก่อนซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว และผู้สูงอายุที่จะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ นับจนถึงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ เกิดก่อนวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๐๕ (สำหรับในกรณีที่ในทะเบียนราษฎรไม่ปรากฏวันที่ เดือนเกิด ให้ถือว่าบุคคลนั้นเกิดในวันที่ ๑ มกราคมของปีนั้น) ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามทะเบียน รวมทั้งผู้สูงอายุที่ย้ายภูมิลำเนาเข้ามาอยู่ในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ยังไม่ได้อื่นคำขอลงทะเบียนตามข้อ ๘ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้รับทราบถึงคุณสมบัติของผู้มีสิทธิ ขั้นตอนและเอกสารหลักฐานประกอบการยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และวัน เวลา และสถานที่ ในการยื่นคำขอลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตั้งแต่ก่อนวันรับลงทะเบียนไปจนถึงวันสิ้นสุดการลงทะเบียน ทั้งนี้ สำหรับผู้ซึ่งต้องขังหรือจำคุกอยู่ในเรือนจำ ทณฑสถาน หรือสถานที่คุมขังของกรมราชทัณฑ์ ให้มอบอำนาจให้ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการทัณฑสถาน หรือเจ้าหน้าที่ผู้บัญชาการเรือนจำมอบหมาย ยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามภูมิลำเนาของผู้มีสิทธิ

๑.๑.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการประชาสัมพันธ์คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ การเตรียมเอกสารหลักฐานประกอบการยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และกำหนดวัน เวลา และสถานที่ การรับลงทะเบียนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ให้ครอบคลุมและทั่วถึงในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ติดตั้งไว้ในที่สาธารณะประจำหมู่บ้านหรือชุมชน การประชาสัมพันธ์ทางวิทยุหมู่บ้านหรือชุมชน และที่ประชุมประจำหมู่บ้านหรือชุมชน เป็นต้น

๑.๑.๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณา กำหนดวัน เวลา และสถานที่รับลงทะเบียนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามความเหมาะสม หรือตามที่ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์กำหนดวัน เวลา และสถานที่รับลงทะเบียนไว้ล่วงหน้าแล้ว โดยพิจารณากำหนดจัดสถานที่รับลงทะเบียนหมุนเวียนไปตามหมู่บ้านหรือชุมชนอย่างทั่วถึงเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ

๑.๒ หลักเกณฑ์การยื่นคำขอลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามความนัยข้อ ๗ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้ที่จะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปในปีงบประมาณถัดไปมาลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงเดือนพฤศจิกายนของทุกปี โดยแยกเป็นช่วงระยะเวลาในการลงทะเบียน ดังนี้

/๑.๒.๑ การยื่น...

๑.๒.๑ การยื่นคำขอลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตั้งแต่เดือนตุลาคม - พฤศจิกายน ๒๕๖๓ (ปีงบประมาณ ๒๕๖๔)

๑) ผู้สูงอายุที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ที่ยังไม่เคยลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จะมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป (ปีงบประมาณ ๒๕๖๕)

๒) ผู้สูงอายุที่จะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไป (ปีงบประมาณ ๒๕๖๕) ที่มาลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตั้งแต่เดือนตุลาคม-พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โดยจะมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเดือนถัดไปจากเดือนที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ (ปีงบประมาณ ๒๕๖๕)

๑.๒.๒ การยื่นคำขอลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตั้งแต่เดือนมกราคม - กันยายน ๒๕๖๔ (ปีงบประมาณ ๒๕๖๔)

๑) ผู้สูงอายุที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ที่ยังไม่เคยลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จะมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป (ปีงบประมาณ ๒๕๖๕)

๒) ผู้สูงอายุที่จะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไป (ปีงบประมาณ ๒๕๖๕) ที่มาลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตั้งแต่เดือนมกราคม - กันยายน ๒๕๖๔ จะมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเดือนถัดไปจากเดือนที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ (ปีงบประมาณ ๒๕๖๕)

๒. ขั้นตอนการรับลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

๒.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดให้มีการลงทะเบียนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ รายใหม่ที่ยังไม่เคยลงทะเบียนมาก่อน ซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่จะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ที่ยังไม่เคยลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และผู้สูงอายุที่จะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ นับจนถึงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นบุคคลที่เกิดก่อนวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๐๕ (สำหรับในกรณีที่ในทะเบียนราษฎรไม่ปรากฏวันที่ เดือนเกิด ให้ถือว่าบุคคลนั้นเกิดในวันที่ ๑ มกราคมของปีนั้น) ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งผู้สูงอายุที่ย้ายภูมิลำเนาเข้ามาอยู่ในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ยังไม่ได้ยื่นคำขอลงทะเบียนตามข้อ ๘ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดรับลงทะเบียนนับตั้งแต่วันที่ย้ายแต่ไม่เกินเดือนพฤศจิกายนของปีนั้น

๒.๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งผู้สูงอายุ ที่มีความประสงค์จะยื่นคำขอลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุดำเนินการ ดังนี้

๒.๒.๑ ผู้สูงอายุจะต้องนำเอกสารหลักฐานประกอบแบบคำขอลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ดังนี้

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐที่มีรูปถ่าย
- (๒) ทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้าน
- (๓) สมุดบัญชีเงินฝากธนาคาร สำหรับกรณีที่ผู้ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประสงค์

ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุผ่านธนาคาร

/๑.๒.๒ ในการยื่น...

-๓-

๒.๒.๒ ในการยื่นคำขอลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุจะต้องแสดงความประสงค์ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) รับเงินสดด้วยตนเอง
- (๒) รับเงินสดโดยบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิ
- (๓) โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามผู้มีสิทธิ
- (๔) โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิ

๒.๒.๓ การยื่นคำขอลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ให้ผู้สูงอายุยื่นคำขอลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุด้วยตนเอง หรือในกรณีที่มีความจำเป็นผู้สูงอายุที่ไม่สามารถมายื่นคำขอลงทะเบียนด้วยตนเองได้อาจมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นเป็นผู้ยื่นคำขอลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแทนก็ได้โดยให้กรอกรายละเอียดตามแบบคำขอลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้ถูกต้องครบถ้วนและให้ยื่นคำขอประกอบกับเอกสารหลักฐานของผู้สูงอายุพร้อมเอกสารการมอบอำนาจ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๓ จนถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ และ ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๔ จนถึงเดือนกันยายน ๒๕๖๔ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาตรวจสอบด้วยความละเอียดรอบคอบ อย่าให้มีการทุจริต สวมสิทธิหรือหลอกลวงผู้สูงอายุ สำหรับผู้ซึ่งต้องขังหรือจำคุกอยู่ในเรือนจำ ทัณฑสถาน หรือสถานที่คุมขังของกรมราชทัณฑ์ ให้มอบอำนาจให้ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการทัณฑสถาน หรือเจ้าหน้าที่ที่ผู้บัญชาการเรือนจำมอบหมายยื่นคำขอลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามภูมิลำเนาของผู้มีสิทธิ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยึดวันที่ลงทะเบียนในแบบคำขอลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

๒.๒.๔ กรณีผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเสียชีวิตลงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจ่ายเงินให้แก่ ผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินได้แสดงเจตจำนงเป็นลายลักษณ์อักษรให้รับเงินแทน “ทั้งในขณะที่มีชีวิตอยู่หรือเสียชีวิตแล้ว” ในแบบหนังสือมอบอำนาจที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด หากไม่ได้แสดงเจตจำนงดังกล่าวไว้ ให้จ่ายเป็นเงินสดแก่ทายาทโดยธรรม หรือโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จากนั้นให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสั่งระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสำหรับบุคคลดังกล่าวในเดือนถัดไป เพื่อให้สอดคล้องและรองรับการดำเนินการตามโครงการบูรณาการฐานข้อมูลสวัสดิการสังคม (e-payment)

๒.๒.๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดวัน เวลา และสถานที่ติดประกาศให้ผู้สูงอายุที่มาลงทะเบียนยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้รับทราบ และให้ตรวจสอบสิทธิจากประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

๒.๒.๖ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งรายละเอียดแก่ผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักเกณฑ์การยื่นคำขอลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ข้อ ๑.๒ ว่าจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในอัตราแบบขั้นบันได ภายในวันที่ ๑๐ ของทุกเดือน ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงินโดยวิธีใดวิธีหนึ่งตามความประสงค์ที่ระบุไว้ในแบบคำขอลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

๒.๒.๗ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งกำกับให้ผู้สูงอายุทราบถึงสิทธิกรณีที่ย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ที่อื่นในระหว่างปีงบประมาณ โดยสิทธิในการรับเงินของผู้สูงอายุจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุถึงสิ้นปีงบประมาณที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามประกาศรายชื่อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพื่อเป็นการรักษาสีทธิให้ต่อเนื่องในการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุจะต้องไปลงทะเบียนยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุนับตั้งแต่วันที่ย้ายแต่ไม่เกินเดือนพฤศจิกายนของปีนั้น ที่เปิดให้มีการลงทะเบียนยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและให้ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ในปีงบประมาณถัดไปจากปีที่ย้ายออก

/๒.๓ แจ้งให้...

-๔-

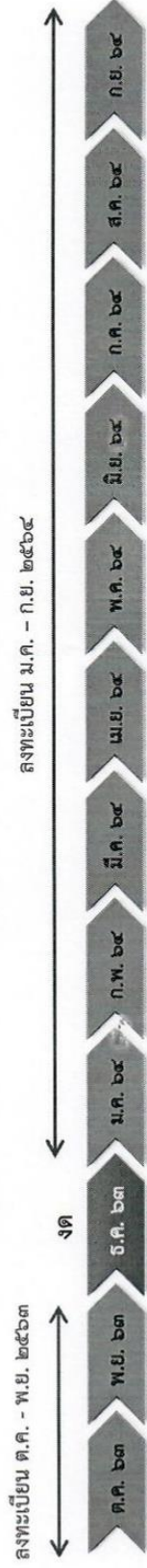
๒.๒.๘ กรณีการตรวจสอบสถานะการมีชีวิตร และการย้ายภูมิลำเนาสำหรับผู้สูงอายุ ให้ตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวจากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรหรือตรวจสอบรายละเอียดผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพ ที่มีสถานะเสียชีวิตจากการรายงานผลการตรวจสอบของกรมการปกครอง ในระบบสารสนเทศการจัดการ ฐานข้อมูลเบี้ยยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประจำทุกเดือน และตรวจสอบความถูกต้องของบัญชี ผู้มีสิทธิที่รับเงินผ่านบัญชีธนาคารโดยตรงสอบข้อมูลดังกล่าวจากการรายงานผลการตรวจสอบของกรมบัญชีกลาง ในระบบสารสนเทศการจัดการฐานข้อมูลเบี้ยยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประจำทุกเดือน

๒.๓ แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำประกาศ เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้มาลงทะเบียนในแต่ละเดือนเมื่อเสร็จสิ้นการลงทะเบียนในแต่ละเดือน และให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยให้สาธารณชนทราบภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป และในการเปิดเผยข้อมูล ส่วนบุคคลของผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการบันทึกข้อมูลผู้มีสิทธิได้รับเงิน เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุรายใหม่ดังกล่าวที่มาลงทะเบียนเป็นประจำทุกเดือน ในระบบสารสนเทศการจัดการฐานข้อมูล เบี้ยยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ครบถ้วนทุกรายการ พร้อมทั้งปรับปรุงข้อมูลให้ถูกต้องตรงกับ ข้อเท็จจริง ที่ได้ปิดประกาศโดยเคร่งครัด และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำประกาศเรื่องบัญชีรายชื่อ ผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทั้งหมดเมื่อเสร็จสิ้นการจัดให้มีการลงทะเบียนและให้ติดประกาศ โดยเปิดเผยให้สาธารณชนทราบภายในวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

๒.๔ แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิมพ์รายงานสรุปผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ภายหลังจากที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๒.๓ โดยดำเนินการพิมพ์จากหน้า “รายงานสรุปยอดผู้ได้รับเงินเบี้ยยังชีพ แยกตามประเภท” โดยถือว่าเป็นการรายงานทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเตรียมความพร้อม เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตั้งงบประมาณตามนัยข้อ ๙ แห่งระเบียบดังกล่าวแล้ว และมอบหมายให้ปลัดองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้อำนวยการกองคลัง ร่วมกับเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องลงนามรับรองความถูกต้อง พร้อมทั้งจัดส่งให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ภายในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เพื่อเก็บ รวบรวมไว้เป็นหลักฐานในการขอรับจัดสรรงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

CHULALONGKORN UNIVERSITY

การรับลงทะเบียนผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
 ลงทะเบียนตั้งแต่เดือนตุลาคม – พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และ เดือนมกราคม – กันยายน ๒๕๖๔

๑) ผู้สูงอายุที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้วแต่ยังไม่เคยลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ที่มาลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตั้งแต่ตุลาคม – พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และเดือนมกราคม – กันยายน ๒๕๖๔ จะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕) เช่น ผู้สูงอายุเกิดวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๐๓ ซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว จะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตั้งแต่เดือน ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕)

๒) ผู้สูงอายุที่จะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕) ที่มาลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตั้งแต่ตุลาคม – พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และเดือนมกราคม – กันยายน ๒๕๖๔ จะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ โดยจะได้รับเบี้ยยังชีพในเดือนถัดไปจากเดือนที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ เช่น ผู้สูงอายุเกิดวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๐๕ ซึ่งจะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๑๙ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๕ จะมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

* ทั้งนี้ การคำนวณอายุของผู้สูงอายุรายเดิมที่อยู่ในระบบสารสนเทศการจัดการฐานข้อมูลเบี้ยยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนวณตามปีงบประมาณเช่นเดิม (ไม่มีการเพิ่มเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในระหว่างปีงบประมาณ) สำหรับผู้สูงอายุรายใหม่ (ที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์) ที่ยื่นคำขอลงทะเบียนตามข้อ ๑ ให้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพในปีงบประมาณถัดไปตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕) โดยตรวจสอบคุณสมบัติ ณ วันที่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และสำหรับผู้สูงอายุที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ที่ยื่นคำขอลงทะเบียนตามข้อ ๒ ให้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพในเดือนถัดไปจากเดือนที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ (ผู้สูงอายุที่ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเดือนเกิดของตนเอง) ทั้งนี้ ในปีงบประมาณถัดไปจะนับอายุเหมือนกับผู้สูงอายุรายเดิมที่อยู่ในระบบสารสนเทศการจัดการฐานข้อมูลเบี้ยยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

* หมายเหตุ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขอความร่วมมือให้ผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ มาลงทะเบียนในช่วงเดือนตุลาคม – เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการขอสนับสนุนงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จากสำนักงานงบประมาณ ทั้งนี้ การลงทะเบียนในช่วงเดือนมกราคม – เดือนกันยายน ๒๕๖๔ ให้เป็นการลงทะเบียนเพื่อเก็บตก

ทะเบียนเลขที่...../๒๕๖๔

แบบคำขอลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เฉพาะกรณีผู้สูงอายุมอบอำนาจให้บุคคลอื่นมายื่นคำขอลงทะเบียนแทน

ผู้ยื่นคำขอฯ แทนตามหนังสือมอบอำนาจ เกี่ยวข้องเป็น.....กับผู้สูงอายุที่ขอลงทะเบียน
 ชื่อ -สกุล (ผู้รับมอบอำนาจ)เลขประจำตัวประชาชนผู้รับมอบอำนาจ
 □-□□□□-□□□□□□-□□-□ ที่อยู่.....
โทรศัพท์.....

ข้อมูลผู้สูงอายุ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ด้วยข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ชื่อ นามสกุล.....

เกิดวันที่.....เดือนพ.ศ.อายุ.....ปี สัญชาติ.....มีชื่ออยู่ในสำเนา

ทะเบียนบ้านเลขที่ หมู่ที่/ชุมชน.....ตรอก/ ซอย ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัดรหัสไปรษณีย์

โทรศัพท์.....

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้สูงอายุที่ยื่นคำขอ □-□□□□-□□□□□□-□□-□

สถานภาพสมรส โสด สมรส หม้าย หย่าร้าง แยกกันอยู่ อื่น ๆ

รายได้ต่อเดือน.....บาท อาชีพ.....

ข้อมูลทั่วไป : สถานภาพการรับสวัสดิการภาครัฐ

 ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินเบี้ยความพิการ ย้ายภูมิลำเนาเข้ามาอยู่ใหม่ เมื่อ

มีความประสงค์ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยวิธีดังต่อไปนี้ (เลือก ๑ วิธี)

 รับเงินสดด้วยตนเอง รับเงินสดโดยบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิ โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามผู้มีสิทธิ โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิ

พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

 บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐที่มีรูปถ่าย ทะเบียนบ้าน สมุดบัญชีเงินฝากธนาคาร (ในกรณีผู้ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประสงค์ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุผ่านธนาคาร) หนังสือมอบอำนาจพร้อมบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ บัญชีเงินฝากธนาคารบัญชีเลขที่.....ชื่อบัญชี.....

“ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้าพเจ้าเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วน ไม่ได้เป็นผู้รับบำนาญ เบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ บำเหน็จรายเดือน หรือสวัสดิการเป็นรายเดือนจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ”

“ข้าพเจ้ายินยอมให้นำข้อมูลส่วนบุคคลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และยินยอมให้ตรวจสอบข้อมูลกับฐานข้อมูลทะเบียนกลางภาครัฐ”

(ลงชื่อ)

(ลงชื่อ)

(.....)

(.....)

ผู้ยื่นคำขอ/ผู้รับมอบอำนาจยื่นคำขอ

เจ้าหน้าที่ผู้รับลงทะเบียน

หมายเหตุ ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก และทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่ต้องการ

- ๒ -

<p>ความเห็นเจ้าหน้าที่ผู้รับลงทะเบียน</p> <p>เรียน คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ ได้ตรวจสอบคุณสมบัติของ นาย/นาง/นางสาว/</p> <p>หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน □-□□□□-□□□□□□-□□-□ แล้ว</p> <p>☐ เป็นผู้มีความสมัครใจครบถ้วน ☐ เป็นผู้ที่ไม่ขาดคุณสมบัติ เนื่องจาก</p> <p>(ลงชื่อ) (.....) เจ้าหน้าที่ผู้รับลงทะเบียน</p>	<p>ความเห็นคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ</p> <p>เรียน นายก เทศมนตรี/อบต. คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติได้ตรวจสอบแล้ว มีความเห็นดังนี้</p> <p>☐ สมควรรับลงทะเบียน ☐ ไม่สมควรรับลงทะเบียน</p> <p>กรรมการ (ลงชื่อ) ()</p> <p>กรรมการ (ลงชื่อ) ()</p> <p>กรรมการ (ลงชื่อ) ()</p>
<p>คำสั่ง</p> <p>☐ รับลงทะเบียน ☐ ไม่รับลงทะเบียน ☐ อื่น ๆ.....</p> <p>.....</p> <p>(ลงชื่อ)</p> <p>นายก เทศมนตรี/นายก อบต.</p> <p>วัน/เดือน/ปี</p>	

ติดตามรอยเส้นประ ให้ผู้สูงอายุที่ยื่นคำขอลงทะเบียนเก็บเพื่อเป็นหลักฐานการลงทะเบียน

ยื่นแบบคำขอลงทะเบียนเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

การลงทะเบียนครั้งนี้ เพื่อขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามที่คุณสมบัติครบถ้วนและตามช่วงระยะเวลาในการลงทะเบียน ภายในวันที่ ๓๐ ของทุกเดือน โดยได้รับตั้งแต่เดือน..... พ.ศ. เป็นต้นไป กรณีผู้สูงอายุย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ที่อื่นจะต้องไปลงทะเบียนยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่นับตั้งแต่วันที่ย้ายแต่ไม่เกินเดือนพฤศจิกายนของปีนั้น ทั้งนี้ผู้สูงอายุจะได้เบี้ยผู้สูงอายุ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมจนสิ้นปีงบประมาณที่ได้ลงทะเบียนไว้ และรับที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ในปีงบประมาณถัดไป

(ตัวอย่าง)

หนังสือมอบอำนาจ

ที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยหนังสือฉบับนี้ข้าพเจ้า..... ซึ่งเป็นผู้ถือบัตร.....
 เลขที่..... ออกให้ ณ เมื่อวันที่..... อยู่บ้านเลขที่.....
 หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน..... แขวง/ตำบล.....
 เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

ขอมอบอำนาจให้..... ซึ่งเป็นผู้ถือบัตร.....
 เลขที่..... ออกให้ ณ..... เมื่อวันที่..... อยู่บ้านเลขที่.....
 หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน..... แขวง/ตำบล.....
 เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

เป็นผู้มีอำนาจรับเงิน..... แทนข้าพเจ้า “ทั้งในขณะที่ชีวิตอยู่หรือ
 เสียชีวิตแล้ว” จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงการมอบอำนาจ

ข้าพเจ้าขอรับผิดชอบในการที่ผู้รับมอบอำนาจได้กระทำไปตามหนังสือมอบอำนาจนี้เสมือนว่าข้าพเจ้าได้
 กระทำด้วยตนเองทั้งสิ้น

เพื่อเป็นหลักฐานข้าพเจ้าได้ ลงลายมือชื่อ / ลายพิมพ์นิ้วมือ ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้มอบอำนาจ
 (.....)

ลงชื่อ.....ผู้รับมอบอำนาจ
 (.....)

ลงชื่อ.....พยาน
 (.....)

ลงชื่อ.....พยาน
 (.....)

(ตัวอย่าง)

ประกาศ.....(เทศบาล/อบต.)

เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของ.....(เทศบาล/อบต.)..... ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.

ที่มาลงทะเบียนประจำเดือน.....

ชื่อ(เทศบาล/อบต.).....อำเภอ.....จังหวัด.....

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่ของผู้สูงอายุ (บ้านเลขที่ , หมู่ที่)	วัน-เดือน-ปีเกิดของ ผู้สูงอายุ	อายุ(ปี)	หมายเหตุ
๑	นาย.....	XX-XX	X/XX/XXX	XX	-
๒	นาง.....	XX-XX	X/XX/XXX	XX	-

รวมจำนวนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทั้งสิ้น

คน

ลงชื่อผู้รับรองความถูกต้อง.....

(.....)

ตำแหน่ง.....(นายกเทศมนตรี/นายก อบต.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

(ตัวอย่าง)

ประกาศ.....(เทศบาล/อบต.)

เรื่อง สรุบบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของ.....(เทศบาล/อบต.).....

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.

ชื่อ(เทศบาล/อบต.).....อำเภอ.....จังหวัด.....

รายเดิม

ลำดับ	ชื่อ- สกุล	ที่อยู่ของผู้สูงอายุ (บ้านเลขที่ , หมู่ที่)	วัน-เดือน-ปีเกิดของ ผู้สูงอายุ	อายุ(ปี)	หมายเหตุ
๑	นาย.....	XX-XX	X/XX/XXX	XX	-
๒	นาง.....	XX-XX	X/XX/XXX	XX	-

รายใหม่

ลำดับ	ชื่อ- สกุล	ที่อยู่ของผู้สูงอายุ (บ้านเลขที่ , หมู่ที่)	วัน-เดือน-ปีเกิดของ ผู้สูงอายุ	อายุ(ปี)	หมายเหตุ
๑	นาย.....	XX-XX	X/XX/XXX	XX	-
๒	นาง.....	XX-XX	X/XX/XXX	XX	-

จำนวนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายुरายเดิม

คน

จำนวนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายुरายใหม่

คน

รวมจำนวนผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทั้งสิ้น

คน

ลงชื่อผู้รับรองความถูกต้อง.....

(.....)

ตำแหน่ง.....(นายกเทศมนตรี/นายก อบต.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ตัวอย่างข้อความประชาสัมพันธ์การรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)
ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๓ - เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ และเดือนมกราคม ๒๕๖๔ - เดือนกันยายน ๒๕๖๔ (เทศบาล/อบต.) ขอเชิญชวนให้ผู้สูงอายุที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ที่ยังไม่เคยลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ และผู้สูงอายุที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔ นี้จนถึงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๔ (เกิดก่อนวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๐๕) ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

๑. มีภูมิลำเนาในเขตพื้นที่แต่ยังไม่ได้ไปลงทะเบียนเพื่อขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หรือผู้ที่ได้ย้ายทะเบียน บ้านมาใหม่ก่อนสิ้นเดือนพฤศจิกายนของทุกปี

๒. ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ณ วันที่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพที่ประสงค์จะรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ไปลงทะเบียนและยื่นคำขอเพื่อแสดงความจำนงขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๓ - เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ และเดือนมกราคม ๒๕๖๔ - เดือนกันยายน ๒๕๖๔ ด้วยตนเอง หรือมอบหมาย ให้ผู้อื่นเป็นผู้ยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแทนโดยมีหลักฐานตามที่ราชการกำหนด ณ ระหว่างเวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น.(ในวันและเวลาราชการ) เพื่อจะได้มีสิทธิรับเงิน เบี้ยยังชีพ โดยเตรียมเอกสารหลักฐาน ดังนี้

๑. บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐที่มีรูปถ่าย
๒. ทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้าน (ที่เป็นปัจจุบัน)
๓. สมุดบัญชีเงินฝากธนาคารในนามผู้มีสิทธิ/ผู้ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิ (สำหรับเตรียมการรองรับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ)

หมายเหตุ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถแก้ไข ปรับเปลี่ยนข้อมูลหรือรูปแบบข้างต้นได้ตามความเหมาะสม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	Miss Jaroenrut Tanthong
วัน เดือน ปี เกิด	12 November 1983
สถานที่เกิด	Thailand
วุฒิการศึกษา	Bachelor's degree
ที่อยู่ปัจจุบัน	Soi Rangsit Nakhon Nayok 26/1, Prachathipat Subdistrict, Thanyaburi District, Pathum Thani Province

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY